

T.C.

ATILIM ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
AVRUPA BİRLİĞİ ANABİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

TÜRKİYE’NİN AB ÜYELİĞİ SÜRECİNDE ÇÖZÜMLENMESİ ŞART
KOŞULAN “KIBRIS SORUNU” NUN TÜRKİYE, YUNANİSTAN, AB VE
ÇEVRE ÜLKELER İÇİN STRATEJİK ÖNEMİ

ALPER LAÇIN

Ankara, 2009

**T.C.
ATILIM ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
AVRUPA BİRLİĞİ ANABİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ**

**TÜRKİYE’NİN AB ÜYELİĞİ SÜRECİNDE ÇÖZÜMLENMESİ ŞART
KOŞULAN “KIBRIS SORUNU” NUN TÜRKİYE, YUNANİSTAN, AB VE
ÇEVRE ÜLKELER İÇİN STRATEJİK ÖNEMİ**

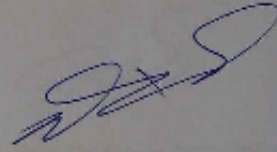
ALPER LAÇIN

**TEZ DANIŞMANI
PROF. DR. BÜLENT OLCAY**

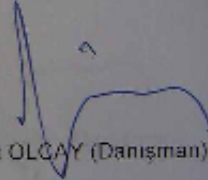
**Ankara, 2009
(Fotokopi ile çoğaltılamaz)**

T.C.
ATILIM ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Alper LAÇIN tarafından hazırlanan "Türkiye'nin AB Üyeliği Sürecinde Çözümlemesi Şart Koşulan "Kıbrıs Sorunu'nun Türkiye, Yunanistan, AB ve Çevre Ülkeler İçin Stratejik Önemi" başlıklı bu çalışma, 02/06/2008 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda oybirliği ile başarılı bulunarak jürimiz tarafından Avrupa Birliği Anabilim dalında Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Yrd. Doç. Dr. Reşat ÖZTÜRK (Başkan)

Prof. Dr. Bülent OLCAY (Danışman)

Yrd. Doç. Dr. A. Ersen ÖZSOY (Üye)

ÖZET

Bu tezde Türkiye'nin AB üyeliği sürecinde çözümlenmesi şart koşulan "Kıbrıs sorunu" nun Türkiye, Yunanistan AB ve çevre ülkeler için stratejik önemi tartışılmış ve bu tartışma sonucunda gerçekten Kıbrıs Türkiye için bir sorun mudur? AB'ye üye olabilmek için sorun olarak görülen Kıbrıs Türkiye'nin AB'ne girmesi için gerçek sorun ve bunların doğurduğu sebepleri oluşturmakta mıdır? Bu durumlar ve sorunlar tartışılıp çıkan sonuç tezin sonuç bölümünde savunularak incelenmiş ve açıklanmıştır. Türkiye'de iktidar değişikliği sürecinde Kıbrıs sorunu ile ilgili alınan yollar veya kaybedilen zaman, Kıbrıs AB ilişkileri ve Kıbrıs'ın AB'ye üyeliği, bu üyelik periyodunda GKRK 'nin KKTC'den ayrı olarak başvurusu ve AB'nin Türkiye'nin AB üyeliği sürecinde Kıbrıs'ı sorun ve yaptırım olarak Türkiye'nin önüne koyması ile alevlenen ada'da birlikte yaşayan Rum ve Türk'leri AB'nin kendi elleri ile bölmesi ve neredeyse bu düşmanlığı siyasi açıdan tırmandırması. Bu yıllardır süre gelen Türkiye Cumhuriyeti politikalarında ise Kıbrıs'ı verip kurtulma fikrine sahip parti ve hükümetlerin ne gibi sorunlara yol açtığını ve Türkiye Cumhuriyeti'ne nelere mal olduğu konusu işlenmiş, sonuç olarak da neler kaybettik, neler kazandık, bu yıllar süren sürüncemede ne kadar yol aldık, bunların ülkemize yansımaları. Çarpıcı olarak görülecektir ki Kıbrıs Türkiye Cumhuriyeti için hiçbir zaman bir sorun olmamış özellikle geçen birkaç senede AB tarafından bu konu Türkiye Cumhuriyeti'ni AB'ye alma sürecini uzatmak, AB'ye katılım için Bu stratejik kara parçasından vazgeçme şartını öne çıkarmak ve AB'ye katılma isteğini sorun olarak gördüğü bu konu ile bağdaştırıp Türkiye Cumhuriyeti'nin AB ye katılımını ne kadar istediğini ölçmek, biçmek ve tartmaktır.

ABSTRACT

In this thesis Turkey's EU membership and obligation of required to resolve the "Cyprus problem" of Turkey, and strategic importance for Greece and the Environment countries of the EU were discussed, and As a result of these discussions; is Cyprus really a problem for Turkey? To become a member of the EU as the Cyprus issue, While Turkey entering the EU, is this a real problem and constitute a reason? This situation has been discussed, and at the end of the thesis ; results examined, described by the defense. In this context, the birth of the Cyprus problem, in the process of changing in Government in Turkey regarding the Cyprus problem were discussed ways and is it a waste of time ? Questions were respond. Meanwhile EU relations and EU membership of Cyprus, The membership of South Greek Cyprus in the period of the Turkish Republic of Northern Cyprus' as a separate application from the EU and Turkey's EU membership process of the Cyprus issue, EU blaze with two people living together in same island by his hands with the panel hostility from the political perspective of this situation. For years from this time, Turkish Republic policy is to provide Cyprus with the idea of some governments thought leave the Cyprus and walk away. That is what the Turkish Republic government processed. And what we have lost as a result, what we have gained past last years have received on this road, we mentioned that what they took away from our country/people and they have brought if there is any.

ÖNSÖZ

Bu çalışma, Avrupa Birliği'nin KKTC'yi Türkiye'nin AB'ne üyeliği yolunda hem Türkiye, hem de AB çevre ülkeleri için son derece büyük bir sorunmuş niteliğinde çözülmesi gereken bir konu olarak önüne getirmesi konusunun gerçekte uzaktan yakından bir ilgisi olmadığını gözler önüne sermek ve Türkiye Cumhuriyeti'nin izlemesi gereken yolları ortaya çıkarmak amacıyla hazırlanmıştır.

İÇİNDEKİLER

ÖZET	iv
ABSTRACT	v
ÖNSÖZ	vi
İÇİNDEKİLER	vii
KISALTMALAR LİSTESİ	xi
GİRİŞ	01

BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ

1. Kıbrıs sorununun doğuşu

1.1 1974 Barış Harekatı	08
1.2 Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin kuruluşu	08
1.3 20. yy'da Ege'de durum Girit, Oniki ada, Kıta sahanlığı ve Kıbrıs	09
1.4 Kıbrıs'ın Türkiye için taşıdığı önem.	16
1.5 KKTC ekonomisi	17
1.6 Kıbrıs'ın Batı için taşıdığı önem	18

İKİNCİ BÖLÜM

2. Türkiye'de iktidar değişikliği ve Kıbrıs

2.1.Kıbrıs'ta "Ver-Kurtul anlayışı ve dış politikada bir kırılma.	23
2.2. AB, ABD ve Türkiye üçgeninde Kıbrıs meselesi	25
2.3. Büyük Ortadoğu projesi ve Annan planı kapsamında Kıbrıs	38

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. Kıbrıs, AB ilişkileri ve Kıbrıs'ın AB'ye üyeliği

3.1. Türkiye'nin üyelik sürecinde Kıbrıs	50
3.2. Türk Yunan ilişkileri ve Kıbrıs sorunu	51
3.3. Kıbrıs sorunu sürecinde Türkiye'nin öğrendikleri ve bedeli	55

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

4. Türkiye'nin AB üyeliği sürecinde Kıbrıs'ı sorun ve yaptırım olarak AB tarafından Türkiye'nin önüne konulması.

4.1. KKTC'nin GKRY nin AB'ye üyeliğine itirazı	58
4.2. Türkiye ne yapabilir?	62
4.3. Nasıl bir dış politika izlenmeli?	63
4.4. Sonuç ve Değerlendirme	67
KAYNAKÇA	73
EKLER -1	74

KISALTMALAR

AB	:Avrupa Birliği
ABD	:Amerika Birleşik Devletleri
ABA	:Avrupa Birliği Antlaşması
AET	:Avrupa Ekonomik Topluluğu
AGSP	:Avrupa Güvenlik ve Savunma Politikası
AGSK	:Avrupa Güvenlik ve Savunma Konvansiyonu
AKÇT	:Avrupa Kömür Çelik Topluluğu
ANAP	:Anavatan Partisi
AP	:Avrupa Parlamentosu
APK	:Adalet Partisi
AST	:Avrupa Savunma Topluluğu
AT	:Avrupa Topluluğu
ATAD	:Avrupa Toplulukları Adalet Divanı
BAB	:Batı Avrupa Birliği
BM	:Birleşmiş Milletler
BMGS	:Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliği
CHP	:Cumhuriyet Halk Partisi
DGM	:Devlet Güvenlik Mahkemesi
DPT	:Devlet Planlama Teşkilatı
DYP	:Doğru Yol Partisi
CU	:European Currency Unit (Avrupa Para Birimi)
EFTA	:European Free Trade Area (Avrupa Serbest Ticaret Bölgesi)
EURATOM	:Avrupa Atom Enerjisi Kurumu
GATT	:Gümrükler ve Ticaret Genel Antlaşması
GB	:Gümrük Birliği
GK	:Güvenlik Konseyi
GKRY	:Güney Kıbrıs Rum Yönetimi
GKRK	:Güney Kıbrıs Rum Kesimi
GSMH	:Gayri Safı Milli Hasıla
IMF	:International Money Fone (Uluslararası Para Fonu)
İKV	:İktisadi Kalkınma Vakfı
KDV	:Katma Değer Vergisi
KKTC	:Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti
KOB	:Katılım Ortaklığı Belgesi
KRY	:Kıbrıs Rum Yönetimi
KTFD	:Kıbrıs Türk Federe Devleti
MDAÜ	:Merkezi ve Doğu Avrupa Ülkeleri
MGK	:Milli Güvenlik Kurulu
MÖ	:Milattan Önce
MSD	:Malların Serbest Dolaşımı
MSP	:Milli Selamet Partisi
NATO	:North Atlantik Tready Organization (Kuzey Atlantik Paktı)

ECD	:Organization for Economic Cooperation and Development (Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü)
OEEC	:Organization Europe Economic Cooperation (Avrupa Ekonomik İşbirliği Teşkilatı)
OHAL	:Olağanüstü Hal
OPEC	:Organization of Petroleum Exporting Countries (Petrol ihraç Eden Ülkeler Örgütü)
OTP	:Ortak Tarım Politikası
PKK	:Partia Karkeren Kurdistan (Kürdüstan İşçi Partisi)
RMMO	:Rum Milli Muhafız Ordusu
RP	:Refah Partisi
SSCB	:Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği
TAS	:Tek Avrupa Senedi
TBMM	:Türkiye Büyük Millet Meclisi
TMT	:Kıbrıs Türk Mukavemet Teşkilatı
TOBB	:Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği
TİP	:Türkiye İşçi Partisi
TSK	:Türk Silahlı Kuvvetleri
UNFICY	:Birleşmiş Milletler Barış Gücü
UP	:Ulusal Program

BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ

Yıllardır AB'ne girmeye çalışan ülkemizin önüne bir çok yaptırımlar, uygulamalar ve olmazsa olmaz şartlar koyulmuş ve bu şartları yerine getirmeye çalışan Türkiye Cumhuriyeti her ilerleme raporundan sonra maalesef yenileri ile karşılaşmış ve bu süreç uzayıp gitmiştir. 2009 yılı itibarı ile hala AB'ne katılabilmek için AB'nin koyduğu çerçeve kuralları dahilinde öngörülen ilerlemeleri gerçekleştirip her defasında yenileri ile karşılaşmaktan yılmadan usanmadan AB normlarına ulaşabilmek için birçok konuda kendini geliştirmeye devam etmiştir. Fakat bu aşamada dosyası yıllar önce rafa kaldırılan ve sorun olarak değil bir bütünün parçası olarak görülen KKTC çok büyük bir sorun niteliğinde Türkiye Cumhuriyeti'nin önüne çıkartılmıştır. Stratejik olarak çok büyük bir öneme sahip bu adada Rum ve Türk kesimi sorunsuz kendi hayatlarını idame ettirirken iki toplumlu bu ada sorun teşkil edermişçesine Türkiye Cumhuriyeti'nin önüne konulmuştur. İşte tezin yazılmasında en önemli nokta Kıbrıs'ın bir sorun olmadığı halde önümüze "olmazsa olmaz" bir dosya olarak konulmasıdır. Bu konu Türkiye Cumhuriyeti, KKTC için bir sorun değil ama GKRY için AB'ye Yunanistan tarafından baskılı bir şekilde sorunmuş gibi sunulmasından kaynaklanmaktadır.

Tezin genel planı Kıbrıs sorununun doğuşu, Türkiye'de iktidar değişikliği ve Kıbrıs, Kıbrıs, AB ilişkileri ve Kıbrıs'ın AB'ye üyeliği, Türkiye'nin AB üyeliği sürecinde Kıbrıs'ı sorun ve yaptırım olarak AB tarafından Türkiye'nin önüne konulması, ana başlıkları altında dört bölümde incelenmiştir. Bu bölümlerde ise kısaca Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin kuruluşu, Türkiye için taşıdığı önem, Kıbrıs'ın batı için taşıdığı önem, Kıbrıs'ta "Ver-Kurtul" anlayışı, Türkiye'nin AB'ye üyelik sürecinde Kıbrıs, Türk Yunan ilişkileri ve Kıbrıs sorunu, Kıbrıs sorunu sürecinde Türkiye'nin öğrendikleri ve bedeli, Nasıl bir dış politika izlenmeli? gibi

detayları da açıklayarak sonuç bölümünde değerlendirmeler yapılarak Kıbrıs'ın Türkiye için gerçekten bir sorun olmadığı AB'nin bir yaptırımını olarak önümüze sunulduğu açıkça gösterilmiştir.

1.) KIBRIS SORUNUNUN DOĞUŞU

1964 yılında Türk askerinin adaya müdahale ederek adadaki topraklardan pay almasına ses çıkarmazken daha sonraki soruna çözüm bulma görüşmelerinde de hep her iki tarafın da kabul edeceği bir çözüm bulunması üzerinde ısrarla durulmuştur. İnönü ise Kıbrıs'a müdahale etmenin o dönemde Türkiye için mümkün olmadığını Türk halkına anlatabilmek için ABD'nin karşı çıkması hususunda yanlı bir tavır sergilemiştir. 1964 -74 yılları arasında ise BM Güvenlik Konseyi kararını Türkiye bizzat kendisi tanımış ve Kıbrıs'ın tek resmi temsilcisi olarak Rum kesiminin oluşturduğu hükümeti bu aşamada kabul etmişti. ABD ise Watergate skandalı ile uğraşırken diğer yandan hem Yunanistan'ı hem de Türkiye'yi kaybetmemeye çalışıyordu.¹

Kıbrıs'taki hareketlilikle birlikte ABD'nin de çok fazla tepkisini almadan 1964 yılında Kıbrıs'a müdahale edemeyecek konumda olan Türkiye, nerdeyse o dönemdeki davranışlarıyla Kıbrıs'ın Yunanistan'a bağlanması konusunda yanlış politika izlemesi nedeniyle kendisi bu oluşuma sebebiyet veriyordu. 1974 yılına kadar 10 yıllık süre zarfında BM güvenlik konseyi konuyu uluslararası platformda dile getirmiştir.

KIBRIS CUMHURİYETİ'NDE İLK ANLAŞMAZLIKLAR

İlk anlaşmazlıklar vergi yasasının düzenlenmeye çalışılma aşamasında başlamıştır, ikinci anlaşmazlık ise silahlı kuvvetlerin konumlandırılması ve kurulması aşamasında baş göstermiştir. Türk ordularını bir Rum komutan idare etmesi mümkün olamazdı, Türkiye'nin verdiği bu tepki oldukça haklıydı. Bununla birlikte belediyeler ve kamu hizmetleri konusunda da uzlaşma sağlanamamıştır.²

¹ M. Fırat Melek, **1960-71 Arası Türk Dış Politikası ve Kıbrıs sorunu**, Ankara: Siyasal Kitapevi,1997. ss.116-118

² Sevin Toluner, **Kıbrıs uyuşmazlığı ve Milletlerarası hukuk**, İstanbul : Fakülteler Matbaası 1977, s.235

Vergi yasası ; Vergi yasasında anlaşma sağlanamaması üzerine Makarios 1 Nisan'dan itibaren eski vergi yasasına göre tüm gelirlerden vergi alınması kararını vermişti. Bunun üzerine Denктаş bu kararın anayasaya aykırı olduğunu ileri sürerek, bir yandan Türk halkına vergileri ödememe konusunda çağrı yapmıştı, öte yandan da Anayasa Mahkemesi'ne kararın iptali için dava açmıştı.

Ordunun yapılanmasında ise Makarios adada konumlandırılacak orduya bir Kıbrıslı Rum komutan ve bir Kıbrıslı Türk komutan yardımcısının komutasında örgütlenmesi gerektiğini ileri sürüyordu. dil, din, disiplin alışkanlıkları dolayısıyla karma birlik kurmanın ordu içinde disiplinsizliğe sebep olacağı ve toplumsal karmaşa yaratacağı gerekçesiyle veto hakkını kullanmıştı.

Belediyeler ve kamu hizmetleri konusunda ise ; Makarios bütçeye yük getirdiğini ileri sürerek birleştirme kararı alınmasını önermişti. Ayrıca nüfus ‘a oranla eleman bulunması konusunda da kamu hizmetleri konusunda anlaşmazlıklar ortaya çıkmıştı.³

Her iki toplumda bu uzlaşmaz tavırlarla toplumlararası ilişkilerin bozulmasına yol açıyor, toplumlararası ilişkiler gerginleştikçe de bu kısır döngüyü kırmak ve birlikte yaşamak arzusu gösteren halkın birbirlerine olan düşmanlıkları tırmandırılıyordu.⁴

KIBRIS’IN KISA TARİHÇESİ

“Kıbrıs, 1573 yılında Osmanlı İmparatorluğu tarafından fethedilmişti. Ağır zayıat verilen bu fetihde daha önce adada hakim olan Venedikliler Ortodoks Kilisesi'ni kovmuştu. Fetihden sonra Osmanlı kilise'nin geri dönmesine müsaade etmişti. Kıbrıs 1878 yılına kadar Osmanlı hükümranlığı altında kalmıştır. Bu tarihte, Rus tehdidine karşı İngiltere desteğini sağlamak üzere, hükümranlılık hakkı mahfuz tutulmak kaydıyla, kullanılması İngiltere'ye bırakılmıştır. 1914 yılında Osmanlı imp.'nun I. Dünya Savaşı'nda Almanya'nın yanında yer alması üzerine İngiltere Ada'yı fiilen ilhak etmiş, bu fiilî durum 1923 Lozan Antlaşması'yla hukukileşmiştir.⁵

³ Dışişleri Bakanlığı Belleteni, No: 38 (1967) s.24

⁴ Dışişleri Bakanlığı Belleteni Belge 19, No : 39 (1967) s.78-79

⁵ Kamran İnan, **Dış Politika**. İstanbul: Timaş Yayınları, 1999. ss. 66

1974 de Yunanlıların darbe girişimi Kıbrıs ile ilgili bu 35 yıllık yolculuğun ilk adımları olmuştur. Kıbrıs milli bir meseledir, başpiskopos Makarios'un bu olayda katkısı büyüktür. Türk devleti 1573 de Osmanlı'nın aldığı bir ada'yı Rumların eline bırakamazdı. Kaldı ki tarihsel olaylardan ve 1.Dünya savaşından sonra Kıbrıs'ın durumu aleyhimize işlemiştir.

II. Dünya savaşı sonrasında Rumlar Yunanistan'ın desteği ile İngilizler başkaldırdılar, Amaç Ada'nın Yunanistan'a katılmasıydı. İngilizler ile Yunanlılar arasında olaylar başladığında Türkiye'nin Kıbrıs konusunda tespit edilmiş millî bir politikası yoktu. Zaten bugün bile bu politika gelen hükümetlere göre değişiklik göstermektedir. O dönemde Başbakan Menderes'in başkanlık ettiği ve Zorlu'nun bulunduğu Zürih Konferansı'nda Türk heyeti diplomatik başarı kazanmış, temel konularda anlaşmaya varılmıştır.

Bu anlaşmada federal bir cumhuriyetin kurulması öngörülmüştü. Ama Menderes ve Karamanlis'in iktidardan düşmesi ve ABD'de Kennedy'nin suikastından sonra Makarios için enosis'i gerçekleştirme yolunda önü açılmıştı. 21 Aralık 1963 gecesi Rumlar saldırarak iki yüz elli altı Türk'ü öldürmüştü. Akritas Plânı ile ada'daki Türklerin tamamı imha edilmek istenmişti. Bu dönemde bu insanlık dışı olaylara karşın Ankara diplomasisinin başarılı olduğu söylenemez.⁶

Kıbrıs milli bir konu olmasına rağmen geçmişte de olduğu gibi hükümetler ve politikacılar bu ada ile ilgili net tavırlar sergileyememişlerdir. İlk başlarda Türkiye'nin yaptığı talihsiz açıklamalara karşın, Zorlu ve Menderes zamanında Kıbrıs konusunda Türkiye Cumhuriyeti'nin eli güçlenmiştir. Kısa süreli bağımsızlığı 16 Ağustos 1960'ta ilân ettikten sonra Karamanlis'in iktidardan düşmesi ve Kennedy'nin ölümü ile sahneyi Makarios almış ve Türklere uygulanan muamelede ise Ankara sınıfta kalmıştır.

⁶ Kamran İnan, **Dış Politika**. İstanbul: Timaş Yayınları, 1999. ss. 68-75

1963-74 yılları arasındaki kararsızlık, kaçırdığı müdahale fırsatları, Türkiye Cumhuriyeti yönetimine gölge düşürmüştür . Yunanlıların Sampson darbesi ve Enosis'i ilân etmesi üzerine Türkiye, Kıbrıs'a 1974 yılında askeri çıkarma yapmıştır.

Ortalığın boş bulunmasından yararlanan bazı kesimler NATO müttefiki Yunanistan'a saldırdığımızı bile ileri sürdüler, konudan o kadar uzaklanmış ki Kıbrıs'ı Yunan adası olarak biliyorlarmış, Aynı zamanda Rum lobisinin kuvvetlenmesi de buna tuz biber ekmişti. Rum lobisi Amerika'yı büyük kitleler toplayarak etkilemeye çalışıyor hatta bazı zamanlarda politik baskı uygulamaya bile cüret edebiliyordu.

“Kıbrıs harekâtından sonra da hükümetlerin millî bir çerçeve çizilmediğinden konuya bakış şekli ve tutumlarında farklılıklar olmuş, bazen yanlış mesajlar verilmiştir. Meseleyi bir "kambur" olarak gören, arada kaldıkça Yunanistan ve Batı ile ilişkilerin düzelmeyeceğine inanan başbakanlar olmuştur. Oysa, tarihî tecrübe ile, bilmeleri gerekir ki Yunanistan'a ne verilse daha fazlasını isteyecek ve daima Batıyı -bugün Avrupa Topluluğu'nda olduğu gibi Türkiye'ye karşı kullanmaya çalışacaktır.”⁷

Tabi bunun suçunu birazda kendimizde ve aldığımız kararlarda aramalıyız. Sayın Denктаş'a kadar haklarımız istendiği gibi savunulamamıştır. ⁸

1999 yılında Kamran İnan'a göre “Kıbrıs meselesi halledilmiş olarak kabul edilmelidir, çünkü artık bir yerde sınır çizilmelidir” demiş. Ama gördüğüm kadarı ile zorunluluktan ve yılmışlıktan dolayı bu tür bir cümle kullanmıştır.

Bunu da bir önceki satırında Batılıları Rumların yanında olması ve din faktörünün etkisi ile yıkılamaz bir duvar olduğu kanaatine varmıştır, Yalnız ileriki bölümlerde göreceğimiz üzere Kıbrıs'ın T.C. himayesi dışında kalırsa neler olabileceği, ne gibi tehditlerin KKTC'yi beklediğini, Kıbrıs'ın Türkiye Cumhuriyeti için ne denli vazgeçilemez bir kara parçası olduğunu Askeri olarak Akdeniz'de savunma gücümüzün belkemiğini oluşturduğunu işleyecek ve anlatacağız. ⁹”

⁷ Kamran İnan,. **Dış Politika**. İstanbul: Timaş Yayınları, 1999. s. 77

⁸ İnan, **Dış Politika**.... s. 78

⁹ İnan, **Dış Politika**.....s. 79

Kıbrıs orta doğu açısından üs olarak kullanılabilir çok stratejik bir noktada bulunduğu için Amerikalılar geçmişte bu adayı kaybedecek politikalar takip etmekten uzak durmuşlar, bugün de aynı politikayla devam ediyorlar. Yunanistan ve Türkiye bölgedeki Amerikan projeksiyonları açısından çok önemli devletlerdir; Kıbrıs'a tamamen hakim olayım diye ABD'nin bu devletleri dışlaması da pek olası değildir.”¹⁰

ABD 19060 ‘lı yıllardan bu yana Türkiye ve Yunanistan'ı kendilerine bağımlı hale getirmişler, bununla birlikte bu iki devlet vasıtasıyla Kıbrıs'ı kontrol altında alabilmişlerdir. II. Dünya savaşı sonrasında Türkiye stratejik ortak durumuna gelirken, bir anlamda ABD'nin Kıbrıs'ta alenen ve tamamen Türkiye karşıtı politika izlemesi de zorlaşmıştır. Kıbrıs baskı ile çözülebilecek bir sorun değildir. Ve öyle hemen çözüme ulaştırılması da beklenilmemelidir. Diplomatik çabalarla bugüne kadar sorun olarak görünen ve fakat sorun olduğuna inanmadığım Kıbrıs konjonktürü bugün hala gündemde ve AB üyelik platformunda çözümsüz olarak duruyorsa bu kesinlikle politik girişimlerin sonucudur. Yoksa Fevri bir davranış ülkeleri geri dönüşü olmayan yollara sürükleyebilir.

Gittikçe evrenselleşen, insan haklarının ve hukukun üstünlüğünün önem kazandığı dünyada, ABD'nin Kıbrıs sorununa müdahale etmesi beklenmiştir. Stratejik nedenlerden olduğunu düşündüğüm, Kıbrıs gibi sorunlardan dolayı çıkan krizlere ABD'nin daha az tolerans göstermesi ve krizlere karışan devletlere beklenmedik tepkiler vermeside gözlemlenmiştir. Türkiye ve KKTC cephesinde de ekonomik, siyasi, kültürel olarak sorunların yaşanması, Amerikan baskısının iyice Türk tarafına kaymasına neden olabilecektir.”¹¹

¹⁰ İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efeğil, **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002 ss.287

¹¹ Ülger, **AB ve Kıbrıs** s.288

Amerikalılar, Kıbrıs'ta herhangi bir çözümün içeriğinin, yapısının ve hükümlerinin ne olacağını, Kıbrıslıların kendilerinin karar vermesi gereken bir husus olduğunu belirtmekte, taraftara konuyla ilgili olarak baskı yapmadıklarını ve kendi çözümlerini empoze etme yoluna gitmediklerini söylemektedirler ama Türk tarafının konfederasyon önerisi karşısında federasyon çözümü üzerinde dđretmekte ve KKTC'yi tanımama konusundaki ısrarlı tutumlarını devam ettirmişlerdir.

ABD bile Kıbrıs gibi stratejik bir adaya sahip olma emellerini güderken Yunanistan ve Türkiye'yi karşısına almak istememiştir. Bu iki ülke vasıtasıyla kontrol altında tutmayı yeğlemiştir. Şu da unutulmamalıdır ki “Kıbrıs sorunu” diye nitelendirilen bu politik konuya sübjektif yani tarafsız yaklaşarak tablo netleştirilebilir, aksi taktirde dini olarak Rum-Yunan lobisinin batılı devletleri her platformda etkilemeleri kaçınılmaz bir sonudur. İki toplumun bir arada yaşadığı bir ada da Türkiye'nin AB'ne katılmasına engel olacak bir sorun bulunmamaktadır, AB'nin istediğı Türkiye Cumhuriyeti'nin yıllarca süregelen sorunlardan arınmış bu meselelere çözüm bulup AB'ye öyle katılmasından geçmektedir.

ABD bu platformda iki taraflı oynamaktadır, Bir taraftan AB'ye alınmayan bir Türkiye'de Rejim değışikliği olursa (örneğin Askeri bir rejim) “Türkiye'ye ile sorunları çözüme ulaştırmak daha da zorlayacaktır” mesajı verirken, Türkiye'ye de Kıbrıs'ta taviz verilebilecek bir yaklaşımla sorunları çözüme ulaştırınız mesajları vermiştir. Bugüne kadarda bu tarz konularda sorunları BM'ye yıkararak arabulucu veya çözüm üreten bir süper güç görüntüsünden uzak bir harita çizmiştir.¹²

Artık Rum kesimi AB üyesi olmuştur, Türkiye ABD'yi AB nezdinde devreye sokmaya çalışmış, ancak ABD, çabalarının başarısız olacağını bildiğinden konuyu kendi haline bırakmıştır. Daha doğrusu onlara göre yıllardır baş ağrısı oluşturan Kıbrıs meselesinin fiili olarak bu şekilde çözülmesi ABD'nin işine gelmiştir.

¹² İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efeğil, **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceğı**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002 s.335

Türk tarafının bu aşamada alacağı KKTC ile bütünleşme kararı Amerika ile ve Batıyla ilişkilerini ciddi şekilde bozmaktan ve uluslararası alanda yalnızlaşmasına neden olmaktan başka bir işe yaramamıştır. Tabii bu durumda Amerikalıların ve Avrupalıların da kaybedecekleri bazı şeyler olacaktır.

1.1) 1974 KIBRIS BARIŞ HAREKATI

Kıbrıs Barış Harekatını incelemek üzere İngiltere parlamentosu tarafından özel bir komite kurulmuştur. Bu komitenin 1976 yılında sunduğu raporda Türklerin bu harekatı yapmakta ne kadar haklı oldukları vurgulanmıştır. Barış harekatı sonrasında ortaya çıkan Murat ağa, Atlılar, Sandallar vb. katliamları, harekatın ne derece yerinde bir karar olduğunun göstergesi olmuştur.¹³

Görüldüğü üzere adaya yapılan ilk müdahale nerdeyse tüm ülkeler ve kamuoyu tarafından haklı olarak adlandırılırken ikinci müdahale bu haklı konumumuzu “işgalci” olarak nitelendirmelerine sebep olmuştur. Peşinden gelen 1975’deki ambargo kararı da cabası olmuştur. Ama uzun sürmeyerek 1978’de Sovyetler ile yakınlaşmamızdan çekinen diğer güçler bu ambargo’yu hemen kaldırmışlardır.

1.2) KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ'NİN KURULUŞU

1974 Barış harekatından sonra 1975’ de Kıbrıs Türk Federe devleti kurulmuş, ama bu kurulan devleti dünya tanımamıştır, olabilir, politik bir görüştür, ama saygı duyulması gerekir, Rumlar adada Kıbrıs Türklerini azınlık olarak nitelendirmesine karşın 1960 anayasasında Türkleri Cumhuriyet’in kurucusu olan eşit iki halktan birisi olarak kabul etmişlerdir. Yani çelişki burada da önümüze çıkmıştır.

1974'E BEŞ KALA DURUM NASILDI?

Ecevit o dönemde Türkiye’de Başbakanlık koltuğuna oturmuştu. Sosyal demokrat olduğundan fikirleri ve görüşleri ayrıcalık göstermişti. Erbakan ise farklı

¹³ **TÜRKİYE CUMHURİYETİ. Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü** Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı Yayınları No: 43, s. 43.

bir tabandan gelmesi yüzünden Batı'ya soğuk bir partinin liderliğindeydi. Türkiye'deki bu değişim rüzgar Ankara'nın Kıbrıs politikasına da yansımıştı. 1963'den beri, adadaki durumla ilgili olarak büyük bir otoriter boşluk olduğu aşikardı. Rumlar adadaki Türk toplumunu ezmek ve baskı altında tutarak Türkiye'nin dış politikasında bir kırılma hissedilmesine neden olmuşlardı. Bu arada Atina, Makarios'la aralarındaki bazı sorunlara karşı adaya büyük askeri destek sağlamıştı.¹⁴

Bu aşamada ise en önemli gelişmelerden biri burada baş göstermiştir, Rumlar arasında yaşanan iktidar kavgası Samson'un başa geçmesine ve Makarios'un iktidarda kalma, Rumları bir araya getirerek lobiler oluşturma ve Kıbrıs'ta yaşayan Türkleri dünya'ya azınlık olarak gösterme projesi tam bu noktada sınırlanmıştır. İlk defa böyle bir dönemde bu tip bir gelişme Türk tarafının işine yaramıştır.

1.3) 20. YÜZYILDA EGE'DE DURUM GİRİT, ONİKİ ADA, KITA SAHANLIĞI VE KIBRIS

Son yüzyılın en önde gelen uluslararası sorunların başında Kıbrıs sorununun geldiğinden şüphe yoktur. Kıbrıs sorununun iyi bir şekilde değerlendirilmesi için Ege'deki durumun çok iyi bilmek gerekir. Aslında Kıbrıs'ta cereyan eden olaylar, Türk'leri ilk önce Ege'den daha sonra da Trakya, İstanbul ve son aşamada da Anadolu'dan Asya'nın steplerine sürmeyi öngören "Megola Idea" isimli son derece tehlikeli bir planın son aşamasıdır.

2. Dünya savaşıdan sonra, Batılı ülkelerin savaştan galip çıkmaları üzerine bu ülkelerin safında yer almış bulunan ve uğradığı Alman işgalinden dolayı da acınma hisleri uyandıran Yunanistan "Pan-Helenizm'i" yeniden hortlatmıştır. Bu arada 2. Dünya Savaşı galiplerinin italyan'ların elinde bulunan On İki Adaları savaş ödülü olarak Yunanlılara vermeleri, Yunanistan'da büyük ümitler uyandırmış Yunan hayalleri bir kez daha canlanmıştır.¹⁵

¹⁴ Enver Bozkurt ve Havva Demirel, **Birleşmiş Milletler ve Avrupa Birliği kapsamında Kıbrıs Sorunu** Ankara: Nobel Yayın Dağıtım, 2006 s.32

¹⁵ Aydın Olgun, **Dünden Bugüne Kıbrıs sorunu** İstanbul Kastaş Yayınevi,1999. ss 59

Şimdi bu dönemde Yunanlılara baktığımızda "Megola Idea", "Enosis" ve Pan-Helenizm gibi bir takım yapılanmalar görmekteyiz, Bunların tümü Türk toprakları üzerine kurulmuş, toprak bütünlüğünü bozmak ve elde etmek ile ilgili olgulardır, Dikkat edilirse Yunanlıların bu ataklarına karşılık Türkler sakinliklerini korumuşlar ve Türkler tarafından aynı şekilde üretilmiş bu tip olgular bulunmamaktadır. Tabi bunda üçyüz yıl Türk-Osmanlı egemenliği altında yaşamının bir isyanı da mevcuttur. Bu durum 12 adanın Yunanlılara bir savaş ganimeti gibi sunulması ile Batılıların tarafsız olmadığı dünya ülkeleri tarafından da açık ve net bir şekilde algılanmıştır.

Yunanlılar son aşamada sıranın İstanbul'a geleceğini böylece İstanbul'un fethi hezimetinin intikamının alınacağını açıkça söylemeye başlamışlardır. Yunanlılar Kıbrıs'la ilgili emellerinin tamamını gerçekleştirmişlerdir. Ancak Kıbrıs'ın tümüyle Rumların eline geçmemesi, Türkiye'nin ve Türk Toplumunun Yunan ve Rum emellerine var güçleri ile karşı koyması bugünkü bilinen durumu meydana getirmiş, Kıbrıs Türk Toplumunu çetin bir mücadeleden sonra kendi cumhuriyetini ve yönetimini kurmayı başarmıştır. Bu durum Yunanlılar tarafından "Enosis" hayallerinin gerçekleşmesi için en büyük engel olarak görülmüştür. Bu aşamada özellikle Kıbrıs'taki kardeşlerini koruyan Türkiye Cumhuriyeti Atina yönetimlerinin boy hedefi haline gelmiş, Türkiye aleyhinde dünya çapında bir kötüleme ve karalama kampanyası başlatılmıştır.¹⁶

Yunanistan ve Kıbrıs Rum Yönetimi Uluslararası politika arenasında Türkiye'yi ve KKTC'ni zor ve yalnız bir durumda bırakmak ve Baskı altında tutmak için en olmadık konuları gündeme getirmişlerdir. Yunanlı ve Rumların devamlı olarak tarihi gerçekleri çarpıttıkları ve yalan söyledikleri de bir gerçektir.

¹⁶ Aydın Olgun, **Dünden Bugüne Kıbrıs sorunu** İstanbul Kastaş Yayınevi,1999. s 59

Kıbrıs sorununu ve Girit, Batı Trakya,- On İki Ada sorunlarını birbirinden ayrı değerlendirme şansı olmamalıdır. Bu konular birbiri ile ilintilidir. Kıbrıs Türk Toplumunu binlerce şehit vermiştir. Türkiye aleyhinde bir çok oyunlar oynanırken Türkiye 70-80 yıl önce Girit'te yok edilen 135.000 Türk evladının hesabını sorması, elinden çekilip alınan ve Yunanistan'a verilen On iki Adalar konusunu gündeme getirmeye başlaması kaçınılmazdır.¹⁷

Görüldüğü gibi öne sürülen hiçbir fikir ve düşünce gerçekleri saptırmaya yetmemiştir, Girit'te yaşananlar ve Oniki ada meselesi Batılıların da destek verdiği ve tamamen Yunanlılar'ın lehine oynanan oyunlardan olup, Türkiye bu konularda gerek kamuoyu ve çevre ülkeler üzerindeki etkisi ve ağırlığı gerekse, dış politikası ile geçmiş dönemlerde etkin olamamış ve ağırlığını koyamamıştır.

65 milyonluk Türkiye Cumhuriyeti'nin karşısında 8 milyonluk Yunanistan Kıbrıs'ın kendilerine ait olduğunu, politikacıları ve basını aracılığıyla açıkça söylemekten çekinmemektedir. Yunanlılar'ın Anadolu macerası ise sadece 70 yıllık bir konudur. Yunanistan politik yollardan Kıbrıs'ı ele geçirerek, belkide bir sonraki hamlesini İstanbul kapılarına dayanmak olarak planlamıştır.¹⁸

GİRİT'İN STRATEJİK DURUMU VE KISA TARİHİ;

Girit ilk çağlarda Akdeniz Uygarlıklarına beşiklik etmiş bir adadır. Bizans'ın bir eyaleti iken 674 yılında Arapların eline geçmiştir. Ada'daki Kandiye kentini Araplar kurmuşlardır. Girit 693 yılında Bizans tarafından geri alınmış, ancak 1204 yılında da Venediklilerin eline geçmiştir.

Girit'e yerleşen Venedikli Senjan şövalyelerinin deniz ticaret yollarını kesmeleri ve Türk gemilerine devamlı olarak saldırımları üzerine Osmanlı Devleti Girit'e sefer açmış Ada 1669 tarihinde 4. Mehmet döneminde 50.000 şehit pahasına fethedilmiştir. Venediklilerden son derece kötü muamele gören Adanın Rum halkı Türk'leri büyük bir sevinçle karşılamıştır.¹⁹

¹⁷ Aydın Olgun, **Dünden Bugüne Kıbrıs sorunu** İstanbul Kastaş Yayınevi,1999. s 52

¹⁸ Olgun, **Dünden Bugüne** s 53

¹⁹ Olgun, **Dünden Bugüne**s 62-63

1669 yılına kadar devamlı el değiştiren Girit 1669'da Osmanlılar tarafından fetih edildiğinde Rumlar bunu Venediklilerin ellerinden bir kurtuluş olarak görmüşlerdir. 1820 yılına kadar 151 yıl sorunsuz yaşanmıştır bu adada.. Fakat daha sonra Mora isyanı ve Etniki Eteryia ile Rumlar yönetime ortak olmuşlardır.

AB'ne kadar uzanmaya gerek yok, Daha bu yıllarda İngiltere, Fransa ve Rusya kaçan Rumlar'ı desteklemişler ve para ve silah yardımı ile yaşadıkları yerlere geri dönmelerini sağlamışlardır. Geçmişte bu denli destek gören toplumlar arasında şu anda biz Kıbrıs'a bu konjonktüre destek veren ülkelerden medet umarak çare bulmaya, çözümler üretmeye çalışıyoruz, Bir filmde izlemiştim Farklı milletlerden bir grup iş adamı Türkler için şöyle bir cümle sarf ediyorlar "Sizin en beğendiğimiz yeriniz Geçmişinizi çabuk unutuyorsunuz" idi. Ne acıdır ki bu dönemleri çok ince eleyip sık dokumak gerekmektedir, Yoksa Kendi milletimiz bile araştırmacılıktan ve bilgiden yoksun olduğu için bu tarz propagandalara kafalarında "soru işaretleri " ile inanmaya başlayacaklardır.²⁰

ON İKİ ADA

ON İKİ ADANIN COĞRAFI VE SOSYA-EKONOMİK KONUMU;

Yunanca ismi "Dodocanese" olan Oniki Ada Ege Denizinde Anadolu kıyısı boyunca uzanan, Sakız ve Rodos Adaları arasında yer alır. On iki Adanın coğrafi isimleri şöyledir: Sisam, Nikaria, Patmos, Leros, Kalimnos, İstanköy Nisaros, Astropalya, Tilos, Sombeki, Harki ve Rodos.

Bölgede ayrıca haritalara geçmeyen yüzlerce ufak adacık bulunmaktadır. Kardak da dahil 6 millik Türk Karasuları içinde bulunan ada sayısı ise bine yakındır. Adalar genellikle kayalık olup, Anadolu'nun Ege Denizindeki son uzantı noktalarıdır. Adalarda ağcılık, şarapçılık, balıkçılık yapılmaktadır. Oniki Adanın nüfusu 150.000 kadardır.

Nüfusun büyük bir bölümünü Rumlar'la Müslüman Türkler teşkil eder. Adalarda ayrıca az miktarda Yahudi ve çingene de yaşamıştır.

²⁰ Aydın Olgun, **Dünden Bugüne Kıbrıs sorunu** İstanbul Kastaş Yayınevi,1999. ss 62

Büyük Türk Denizcisi Piri Reis "Kitab-ı Bahri" isimli eserinde Bozcaada'dan Meis'e kadar olan bölgede bulunan tüm adaların Anadolu'nun uzantısı daha açık bir deyimle Anadolu'nun "Kıt'a Sahanlığı" olduğunu kesin bir dille vurgulamıştır.²¹

ON İKİ ADANIN KISA TARİHİ VE STRATEJİK DURUMU;

On iki Ada tarih boyunca sırasıyla Romalılar, Bizanslılar, Araplar, Sen Jan Şövalyeleri, Ceneviz, Venedik ve Türklerin elinde bulunmuş, kısa bir sürede İtalyan işgalinde kaldıktan sonra 2. Dünya Savaşı sonrasında Lozan Anlaşmasına aykırı olarak ve hiçbir hukuki dayanağı olmadan gelişigüzel bir kararla müttefikler tarafından savaş ödülü olarak Yunanistan'a bağışlanmıştır. Bu karar hukuken Türkiye tarafından hiçbir zaman kabul edilmemiştir.

Kıbrıs adası nasıl stratejik olarak bizim Doğu Akdeniz'e açılan kapımız ise Oniki ada da Asya'ya açılan kapı konumundadır. Yunanlıların burada askeri üsler kurdukları bilinmektedir. Bu da Türkiye'nin batısındaki iller için son derece büyük bir tehlike oluşturmuştur.

Arapların, Cenevizlilerin, Osmanlı Türklerinin bu kayalık Adaları ellerinde tutmaya çalışmalarının tek nedeni belirttiğimiz bu stratejik ve jeopolitik durumudur. Türkiye On iki Adanın Anadolu'ya karşı bir sıçrama noktası olarak kullanılması varsayımını hiçbir zaman göz ardı etmemiştir. Hele Kıbrıs buhranının doruk noktasında olduğu şu günlerde bu varsayımın görmezlikten gelinmesi düşünülemez.²²

Görüldüğü üzere stratejik olarak adalar askeri açıdan zaten önemli kara parçalarıdır. Aynı Kıbrıs adası gibi. Oniki ada stratejik ve jeopolitik bakımdan Türkiye'nin batısı için önemli bir tehdit noktası da oluşturmuştur. Çünkü üs olarak kullanılabilir bu kara parçaları sınırlarımıza oldukça yakındır.

²¹ Aydın Olgun, **Dünden Bugüne Kıbrıs sorunu** İstanbul Kastaş Yayınevi,1999. s 61

²² Olgun, **Dünden Bugüne.....s 66**

1522'den 19.yy'a kadar Osmanlı yönetiminde olan Oniki ada 19.yy'da eyalet meclisi ve belediye başkanları seçimleri ile Rumların yönetime seçilmesi ile el değiştirmiş ve 1912 yılında İtalyanları işgali ile son bulmuştur. Sevr ve Lozan'da yaşanan tatsız taksimatlar günümüzde hala tartışılmaktadır. 400 yıl boyunca Osmanlı'nın elinde son derece iyi yönetilen bu adaların Osmanlıların bu yönetimde ne kadar adil olduğunu göstergesidir.

EGE'DE KİT'A SAHANLIĞI SORUNU

Kıt'a Sahanlığı ile ilgili uluslararası çalışmalar henüz olumlu bir sonuca ulaştırılamamıştır. Kıt'a Sahanlığı sorunu bugün yalnız Türkiye ile Yunanistan'ı değil Rusya, Amerika Birleşik Devletleri, Japonya, Güney Amerika ülkeleri ve bazı Avrupa Ülkelerini de çok yakından ilgilendiren önemli bir konudur. Kısa bir süre önce İngiltere ile Arjantin arasında meydana gelen Falkland Savaşı'nın Kıt'a Sahanlığı ile ilgili olduğu unutulmamalıdır. ²³ Türkiye'nin Kıt'a Sahanlığı konusunda akıllıca değerlendirilmesi ve uluslararası alanlarda gerekli çalışmaları yaparak elindeki avantajları iyi bir şekilde kullanması ve özellikle 12 millik Yunan isteklerinin hiç bir dayanağı olmadığını kabul ettirmesi gerekmektedir. Kıbrıs'a 11. asırda yerleşen Türkler maalesef günümüzde bile adaya 14.yy da gelen Yunanlılar tarafından asimile edilmeye çalışılmıştır. Bu ada iki toplumlu bir adadır. Türkler bu ada'da varlıklarını sürdürdükleri ve yönetimde oldukları dönemde bile Kıbrıs tek toplumlu bir Türk adasıdır dememişlerdir. Çünkü her zaman Osmanlılarda Türklerde yabancı din dil ırk mezhep olsun olmasın tüm insanlara toplumdaki tüm bireylere önem vermiş ve yaşamlarına, yaşam tarzlarına saygı göstermiş ve onları öyle kabul etmişlerdir. ²⁴

MODERN MEGALİ IDEA

Yunanistan'ın adına ister "Pan Helenizm" ister "Megali Idea (Büyük ideal, büyük düşünce)" densin, 1821'den başlayarak Yunanistan şu veya bu şekilde bu düşünceyi gerçekleştirmeye çalışmıştır. Bu gün de bundan vazgeçmiş değildir.

²³ Aydın Olgun, **Dünden Bugüne Kıbrıs sorunu** İstanbul Kastaş Yayınevi,1999. ss 70-71

²⁴Olgun, **Dünden Bugüne.....s 72**

Megali Idea, büyük bir Yunanistan'ı kurma hülyasıdır. Bu topraklar ise İstanbul başkent olmak üzere, Girit, Teselya, Epir, Makedonya, Trakya, Ege Adaları, Batı Anadolu, Marmara civarı, Kıbrıs, Trabzon ve civarını kapsamaktadır. Enteresan olan ise bu hülyanın tamamına yakın bölümünün Türk toprakları üzerinde konumlanmasıdır. Yunanistan Megali Idea'ya yeni bir yorum getirmiştir. Savunma ve askeri işbirliği anlaşmaları, Ortodoks İttifakı, Pontus meselesini canlı tutma gayretleri ve bölücü terör örgütü PKK'ya verilen destek konuları girmektedir.²⁵

Önceki bölümlerde bahsetmiş olduğumuz “Megali İdea” büyük düşünce Türk topraklarında büyük bir Yunanistan kurma sevdasından başka bir şey değildir, Hatta bunu gerçekleştirebilmek için çevre ülkeler ile işbirliği içine bile girilmiş belki de günümüzde bile süregelen Terör örgütü PKK bile finanse edilmiş olabilir. (Düşmanımın düşmanı dostumdur.)

Yunan parlamentosu ve devlet adamları ulusal meselelerini 3 ana başlıkta toplamışlardır, Kıbrıs sorunu, Ege sorunu, Güney Arnavutluk sorunu.. Mitçotakis bu 3 ulusal sorun diye nitelendirdiği konunun üzerine yoğunlaşarak çevresinde yandaşlar aramak için propagandalar yapmaya başlamış, 1993 de “Benzer Kültürlere Sahip Halklar Konferansı” adı altında faaliyetle yürüterek birçok ülkeden insan ile bir araya gelmişlerdir.

Hatta ve hatta Türkleri işgalci konumuna düşüren Rumlar Rus, Yunan, Romanya, Bulgaristan, Ermenistan, Yugoslavya ve diğer 7 ülkenin temsilciliklerin katıldığı Belgrat'taki bu toplantıda, Kıbrıs Türk'lerine karşı tavır almışlardır.

Rum Savunma Bakanı Aloneftis her aşamada Yunanistan'ı arkasına alarak askeri alanda iş birliği yapma, tatbikatlar düzenlemekte ve en önemlisi çevre ülkelerle olan ilişkileri güçlendirip Türkiye 'yi kuşatma arzusu ve cabası içinde olmuştur.²⁶

²⁵ Ali Güler, **Dünden Bugüne Yunan-Rum Terörü**, Ocak Yayınları, Ankara 1999. s.36

²⁶ Süleyman Koç, **Dünden Bugüne Kıbrıs sorunu ve Stratejik yaklaşımlar** İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık, 2005. s. 86

RUM KESİMİ NEYİN PEŞİNDE?

Rumlar, önce kendi ambargolarını sonrada bu yetmiyormuş gibi Avrupa ülkelerinin ambargo koyması yolunda çalışma başlatmışlardı. Bunlardan da öte hiç gündemde yokken, AB üyeliğimiz kapsamında bunu bir önkoşul halinde getirmişlerdi. Askeri alanda dişe dokunur paralar harcayarak silahlanma yoluna gittiler ve Kıbrıs'ın bir bölümünü Yunanistan'ın askeri üs olarak kullanmaması yönünde girişimlerde bulunmuşlardı. Yunanistan'ın Kıbrıs Rum kesimine maddi askeri desteğiyle, barışa katkı olabilecek bir tutum sergilendiği söylenemez.²⁷

1.4) KIBRIS'IN TÜRKİYE İÇİN TAŞIDIĞI ÖNEM

Kıbrıs adasının Türkiye için taşıdığı önem çok büyüktür. Aşağıda maddeler halinde bahsedeceğimiz adanın stratejik, jeopolitik, siyasi ve ulusal güvenliğimize kadar çok fazla etkisi olan bir kara parçasından söz ediyoruz, Kıbrıs adası herhangi bir ada değildir.

1. Türkiye'nin Akdeniz'e açılan kapısı,

2. Kıbrıs'ın Türkiye Bakımından Stratejik Önemi Kıbrıs adası Türkiye'nin hemen yanı başında 40 mil kadar yakınında olması,

3. Türkiye aynı zamanda bir Akdeniz ve Orta Doğu ülkesidir. Bölgenin en büyük ülkesinin Doğu Akdeniz ve Orta Doğu'da ekonomik ve siyasal varlığını sürdürebilmesi için Kıbrıs'ta Türk varlığın korunması yaşamsal bir önem taşımaktadır.

4. Bakü-Ceyhan enerji hattı Türkiye'nin geleceği ve bölgedeki yeri bakımından büyük önem taşıyor. Türkiye yakın bir gelecekte dünyanın önemli enerji terminallerinden birisi olacaktır.

²⁷ İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efeğil. **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002. s.208

5. Güney Doğu Anadolu (GAP) projesi kısmen tamamlanmıştır. 2010 yılında tam olarak devreye girdiğinde GAP bölgesinin dünya ile bağlantısı İskenderun, Mersin ve bu bölgede yeni yapılacak limanlar üzerinden sağlanacaktır. Anamur'un 40 mil güneyindeki Kıbrıs bu açıdan da büyük önem taşıyor. Ticari yollar bu bölgeden geçmektedir.

6. Asya ekonomik pazarının Batı Kapısı üzerindedir.

7. Ada üzerinde Türk-Yunan dengesinin sağlanması konusun da önemlidir.

8. Güvenlik konusu.²⁸

Türkiye için Politik, ekonomik, kültürel ve askeri boyutları olduğu kadar çevre ülkelerdeki gelişmelerde de Kıbrıs Adası gündemin en üstünde yer almıştır. Türkiye'nin Akdeniz'e açılan kapısı olması, stratejik önemi, adada yaşayan Türklerin mevcudiyetlerinin korunması, enerji terminaleri açısından önemi, 40 mil yakınımda bulunması, limanları, ticaret yolları, yeni ekonomik pazarlar, Türk-Yunan ilişkileri, iç ve dış dengelerle ulusal güvenlik gibi bir çok sebebiyetten dolayı vazgeçilemez bir kara parçası olmuştur.

1.5) KKTC'DE GENEL EKONOMİK DURUM

Türkiye dışında diğer ülkelere diplomatik olarak tanınmamaktan dolayı dış ticarete açılmamıştır. Ekonomi büyük ölçüde Türkiye'den yapılan transferlere ve kamu sektörünün ekonomideki etkinliğine bağlıdır. İşte bu yüzden bazı medya çalışanları Türk halkını yanlış yönlendirmeler sonucunda gazetelerden yalan yanlış haberlerle etkilemeye çalışarak Kıbrıs'ı Türkiye'nin en zayıf noktasından Ekonomik açıdan vurarak; bu adayı Türkiye'nin sırtında taşıdığı bir kambur olarak göstermeye çalışmışlardır. Ama burada son derece büyük bir yanıltmaca vardır. Bize bu adanın getirdikleri ekonomik olarak götürdüklerinden çok daha fazladır. Bunları da yukarıda 8 maddede sıralamış bulunmaktayız.²⁹

²⁸ Erol Manisalı, **Dünden Bugüne Kıbrıs** İstanbul Gündoğan Yayınları,2003. ss. 113-117

²⁹ Aydın Engin Ve diğerleri, **Kıbrıs ve Geleceği**. Ekonomi-Politik bir Tartışma. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım, 2004. ss 201-203

1.6) KIBRIS'IN BATI İÇİN ÖNEMİ

İngiltere Doğu Akdeniz, Süveyş ve Hindistan ticaret yolunun güvenliğini sağlamak için Kıbrıs'a kesin bir biçimde gereksinim duymuştu. Yunanistan ise Enosis, Megali Idea ve Pan Helenizm artık ne dersek diyelim bu ideallerini gerçekleştirebilmek adına bu adanın tamamına hakim olmayı istemişti. ABD, adada üsler kurarak BOP'daki stratejileri için bir kara parçasına ihtiyaç duyuyor ama bunu Yunanistan ve Türkiye'yi maşa olarak kullanarak yapmayı planlamıştı. AB ülkeleri ise içlerinde bulunan ve kuvvetli olan Rum lobisini biraz olsun bastırmak, Yunanistan'ın Enosis ateşini söndürmek ve bu adayı taamı ile AB içine alarak kontrolü ele almayı planlamıştı. Yani Kıbrıs o kadar önemli bir kara parçası konumundadır ki; her ülke bu kara parçasına sahip olabilmek için birçok yol denemişlerdir. Çünkü bu ülkeler bu adanın değerinin farkındaydı.³⁰

Her koşulda İngiltere Yunanistan veya Rum yönetiminin düşüncelerinin aksine Kıbrıs'tan vazgeçmemekte kararlıydı, Menderes'te bu durumda Kıbrıs'ın Yunanistan veya Rumların eline geçmemesi için İngiltere'nin yanında yer alarak bu adanın İngiltere'nin olduğunu savunmuştu. Fakat 1955'de dengelerin değişmesiyle İngiltere Türkiye'yi bu Kıbrıs çıkmazının içine sokmuştu. Kıbrıs'ı elinden çıkartmayan İngiltere; çok kısa zamanda Yunan ve Rumların düşmanlığını kazanmıştı.³¹ Türkiye, Kıbrıs Yunan ve Rumlar aleyhine gösteriler düzenlerken aynı propagandalar karşı tarafta da aleyhimize sürmekteydi. Tabi ki bu adada beraber yaşayan iki halkı olumsuz etkilenmişti. 1959'un eylülünde olaylar çıkmıştı ve Sovyetler de Kıbrıs konusunda İngiltere'ye destek vermemişlerdi. Bu durumda Kıbrıs İngiliz sömürgesi olarak kalamayacağından 1959 Zürih ve Londra anlaşmaları ile Kıbrıs'ta cumhuriyet ilan edilmişti.

Fakat bu durum çok sürmedi ve olaylar patlak vermişti. Rumlar yapılan anlaşmalara uymamakta direndiler. Gerçek hedefleri ise bağımsız Kıbrıs Cumhuriyetini yaşatmak değil, Yunanistan'la birleştirmektir. Çıkan olaylar kurulan Albaylar Cuntası sonrasında Kıbrıs'ta "Geçici Türk Yönetimi" kurulmuştu.

³⁰ İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efeğil. **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002. ss. 134-135

³¹ Ülger, **AB ve Kıbrıs**ss. 135-136

Tarihçi, David Phillips İngiltere'nin Kıbrıs politikası üzerine şunları söylemiştir:

*"İngiltere, uygulayacağı daha uysal, az hırslı ve uzak görüşlü bir politika ile hem bunca kan dökülmesini önlemiş olur hem de daha kolay bir çözüm yolu yaratarak kendisi için de daha yararlı sonuçlar elde edebilirdi. Kıbrıs konusu İngiliz Milletler Topluluğu adını alan bir imparatorluğun tarihinin en yüz kızartıcı sayfalarından biridir"*³²

Her ne kadar İngiltere'yi BM'de desteklemiş olsak da Kıbrıs'ta İngiltere istediği emeller ulaşmış üslerini korumuş ve bizi Rumlarla karşı karşıya bırakmıştı. Yani bize olan vefa borcunu değil çıkarları çerçevesinde bir hareket izledi. 1975 de Rauf Denktaş başkanlığında Kıbrıs Türk Federe Devleti kurulmuştu. Ama her zamanki gibi çözümsüzlükler birbirini kovalamış ve Rumlar hiçbir şekilde adada beraber yaşayabilmek adına imza atmaya çalıştığımız barış antlaşmasına yanaşmamışlardı.³³

Batılılar, çıkarları ve gelecek kaygılan söz konusu olduğunda, kendi koydukları uluslararası hukuk kurallarını çiğnemekten, önceden kabul ettikleri ve altına imza attıkları anlaşmaları yok saymaktan çekinmemişlerdi. Onlar için, uluslararası hukuk işleyişi ve anlaşmalar, çıkarlarına hizmet ettiği sürece geçerliliği olan bir takım "geçici" belgelerdir. 1959'da Türkiye, İngiltere ve Yunanistan'ın da imzaladığı Londra ve Zürih anlaşmalarına göre, -ki bunlar garantör devletler olarak anılır- ülkeden herhangi birinin onayı olmadan Kıbrıs'ın uluslararası bir örgüte katılması mümkün değildi. Garanti Anlaşması'nın 1.maddesi şu içeriği kapsamaktadır: "Kıbrıs Cumhuriyeti, tümünün ya da bir parçasının, herhangi bir devletle, herhangi bir siyasal ya da ekonomik bir lige katılmayacağı yükümlülüğünü üstlenmiştir. Bu çerçevede, başka herhangi bir devletle, dolaylı ya da dolaysız bir birliğe katılmanın yolunu açabilecek olan her etkinliği de yasakladığını açıklar." Anlaşma maddesi bu denli açık iken AB, Kıbrıs'ı tam üyeliğe alacağını açıklıyor. Garantör ülke konumundaki Türkiye'ye herhangi bir şey sorulmadığı gibi Türkiye sorun yaratan ülke durumuna getirilerek açıkça tehdit ediliyor."³⁴

³² İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efegil. **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002. ss. 139

³³ Ülger, **AB ve Kıbrıs** ss. 139-142

³⁴ Ülger, **AB ve Kıbrıs** ss. 143-145

1979'da 10 maddelik bir çerçeve anlaşması ile bir araya gelen taraflar, yine Rumların uyumsuzluğu yüzünden bir sonuca varamamışlar ve 1983 de (KKTC) kurulmuştu. 1987 de tekrar bir araya gelinmiş ancak, yine sonuç alınamamıştı. 1987'de ise Gümrük Birliği Anlaşması imzalandı. İşte şimdi çok önemli bir noktaya geldik; Rumlar, ENOSİS'i gerçekleştirmek için yüzyılın buluşunu yaptılar ve bir yol buldular, Amaç; AB üzerinden bu işi gerçekleştirmektir. AB'li batılı ülkeler, dünyaya "Kıbrıs Sorunu" olarak sundukları stratejik çıkarlarını; Türkiye'nin Ada üzerindeki haklarını yok sayarak gerçekleştirme yoluna girmişlerdi. Bu isteklerin yükünü Türkiye'nin üzerine yıkmışlardı. Ancak, bu Yunanlıların oyunuydu ve çok belirgindi.

İKİNCİ BÖLÜM

2.) TÜRKİYE DE İKTİDAR DEĞİŞİKLİĞİ VE KIBRIS

2002 de 57. Hükümet'in dağılması ve erken seçime gidilmesi ile Türkiye'ye müzakere tarihi verilmediği görülmüştür. Bu bizim iç politikamıza AB üyelerinin karışabiliyor olduğunu açıkça göstermektedir. Tamamen yanlıştır, Bir hükümet gider diğeri gelir, kaldı ki adı üstünde 57. Hükümet. Daha nice hükümetler gelir ve gider, bu ülke cumhuriyet ile yönetilmektedir. (BM) Genel Sekreteri Kıbrıs Özel Temsilcisi Alvaro de Soto Kopenhag Zirvesi öncesinde Türkiye'ye tarih verilme yolunun Kıbrıs sorununu çözmekten geçtiğini ima edecek kadar amacını aşan bir konuşma yapmıştır.³⁵

AKP İKTİDARA GELİYOR VE AB'YE ÖNCELİK VERİYOR ;

"3 Kasım 2002 Pazar günü Türkiye'de genel seçimler yapılmıştı. AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, seçim sonucunun belli olması üzerine o gece parti genel merkezinde yabancı basın mensuplarına, Türkiye ile AB ilişkilerine büyük önem verdiğine işaret ederek, AB'den Türkiye ile ilgili bir müzakere tarihi alabilmek için ellerinden geleni yapacaklarını ve Türkiye'nin AB sürecini hızlandıracaklarını ifade ederek, ilk işlerinin bu olacağına değinmişti.³⁶

³⁵ N Bilal Şimşir, **AB, AKP ve Kıbrıs** . Araştırma Ankara: Bilgi Yayınevi, 2003. ss 35-38

³⁶ "Recep Tayyip Erdoğan: 'Görev almaya hazırız'", **Cumhuriyet**, 04.11.2002, Erdoğan 4 söz verdi", **Akşam**, 04.11.2002

Yeni ve deneyimsiz AKP iktidarı, daha ilk günde bir dizi dış sorunla karşı karşıya kalmıştı: AB, IMF, Irak, Kıbrıs... AKP nin tek başına TBMM'de kesin çoğunluğu kazandığı belli olunca, yeni iktidara içerden ve dışarıdan tebriklerle birlikte telkinler geldiği görüldü. Marc Grossman, Türkiye'nin AB ile yakın ilişki yoluyla Batıya daha da yakınlaşmasını umduğunu belirtmiş, Kıbrıs konusunda da 12 Aralığa kadar olan sürenin çözüme yaklaşma alanında kullanılmasını ümit ettiklerini dile getirmişlerdi.³⁷ Erdoğan, Yunanistan'ın daveti üzerine en kısa zamanda kendilerini ziyaret edeceğini bildirmişti. Yorgo Papandreu da, Türk hükümetiyle işbirliği arzusu içinde olduklarını ve bu dönemde Kıbrıs gibi sorunlar için yeni bir çözüm oluşmasını umduklarını söylemişti. Bu aşamada Tayyip Erdoğan AB konusunda CHP ile ortak adım atılacağını açıklamıştı. Ve Türkiye'ye müzakere tarihi verilmesi konusunda muhalefet üzerlerine düşeni yapacaklarını, AKP ile AB konusunda ortak bir anlayış içersinde olacaklarını belirtmişti.³⁸ Görüldüğü üzere AKP iktidara gelir gelmez Avrupa Birliğine soyunmuş ama bugün geline nokta ne kadar yol alındığı önemli. İstekli olmaktan çok doğru yolu ve stratejileri izleyen prosedürler oluşturulmalı. Yoksa gelen her hükümet havanda su döver.

AKP LİDERİ ERDOĞAN'DAN BEKLENMEDİK ÖNERİ: 'KIBRIS İÇİN 'BELÇİKA MODELİ'

“AKP lideri Erdoğan, 4 Kasım gecesini Yunanistan'ın devlet televizyonu Net'te, Kıbrıs için 'Belçika Modeli' önerisini gündeme getirmişti. Ada'daki iki toplumun görüşmeler yoluyla soruna çözüm getirmeleri gerektiğini söyledikten sonra, çözüm konusunda kendilerinin Belçika Modelini benimsediklerini dile getirmişti. Erdoğan, Yunanlıları ve Kıbrıs Rumlarını şaşırtan ve de sevindiren birde açıklama yapmıştı. Tek Kıbrıs olmadığını Adanın Güney Kıbrıs ve Kuzey Kıbrıs'dan oluştuğunu, AKP olarak Kıbrıs'ta bu işin bir çözüme kavuşabileceğine inandıklarını söylemişti.³⁹

³⁷ "Pearson: 'Desteğimiz tam'", *Cumhuriyet*, 06.11.2002.

³⁸ N Bilal Şimşir, *AB, AKP ve Kıbrıs*. Araştırma Ankara: Bilgi Yayınevi, 2003. ss 38-39

³⁹ Melih Âşık, "Açık pencere: Belçika modeli", *Milliyet*, 07.11.2002; Sami Kohen, "Modelde şeytan ayrıntıda", *Milliyet*, 07.11.2002.

Erdoğan, seçimlerden önce de Belçika modeli düşüncesini ortaya atmış, fakat o zaman pek dikkati çekmemişti. Bu defa iktidar partisinin lideri olarak aynı öneriyi Yunan televizyonunda gündeme getirince ortalık karışmıştı. Erdoğan'ın önerisi Yunanistan'da ve Güney Kıbrıs'ta şaşkınlıkla karışık büyük hoşnutluk yaratırken Türkiye'de sert tepkiyle karşılanmıştı.

Kıbrıs Rum Kesiminin Avrupa Birliği ile müzakerelerini yürüten Yorgo Vasilin, aynı programda, Erdoğan, Belçika modelini bilerek önerdiyse ve samimi ise Adada çözümü bulduklarını ifade etmiş Türkiye'nin, tek devlet ve güçlü otonomi modelini kabul ediyorsa çözüme şimdiden ulaştıklarını belirtmişti.⁴⁰

Şimdi; Politika demek tecrübe demektir. 2 günlük hükümet kalkıp yıllardır süre gelen bir soruna “çare” buldum diyorsa bu gerçekten cehaletten öteye gitmez, Türkiye'yi böyle kişiler yönetemez ve temsil de edemez, Basında ve dış politikada yerimiz sarsılır ve sistemindeki boşluğumuz, bilgisizlik ve deneyimsizliğimiz su yüzüne çıkar. O yüzen Belçika modelinin detayları incelendikten sonra bu tip bir yaklaşım sergilenmesi doğru olurdu, Aksi durumda ise talihsiz bir açıklama olarak tarih kitaplarına geçer ve bizlerde bugün olduğu gibi tezlerimizde kullanırız.

Ve sular yavaş yavaş kaynamaya başlamıştı, otorite düzenli olarak işlemişti ve taşlar yerine oturtulmuştu, AKP ve yöneticilerine dış politika ile brifing verilerek neredeyse “önce araştırın sonra konuşun” önerisi yapılmıştı. Acilen Belçika modelinden çark eden Erdoğan toplantısının hemen ardından KKTC'ye giderek hataları onarmaya çalışmıştı.

⁴⁰ Melih Âşık, "Açık pencere: Belçika modeli", *Milliyet*, 07.11.2002; Sami Kohen, "Modelde şeytan ayrıntıda", *Milliyet*, 07.11.2002.

2.1) KIBRIS'TA VER-KURTUL' ANLAYIŞI VE DIŞ POLİTİKADA BİR KIRILMA

NEYİ "VER-KURTUL"?

Ege Ordu Komutanı Org. Hurşit Tolon için, "*Ver-Kurtulcular* ile "*Annan Planını müzakere temeli almak isteyenler*" arasında hiçbir fark yokdu. Çünkü Tolon, Türkiye'nin lehine saydığı şu andaki durumun (statükonun) milim değişmesini istemiyor ve Annan Planı statükoyu değiştiriyordu. Statükodan her "fedakarlık", Ver-Kurtul demek. Tolon'a göre tek çözüm bugünkü durumun devamıydı. Ver-Kurtul mümkün değildi. Çünkü, olmayan şey verilmezdi. Türkiye'nin elinde Kıbrıs yokdu ki versin. Tabi bakış açılarına saygı duymak gerekir taraflı olmadığı sürece, milliyetçilikten uzak tarihini okumamış kişiler başa geldiği sürece, dışardan olabilecek tüm teklifleri rahatça araştırmadan kabul etme gafletine düşebilirler, Ta ki bu kara parçası için kaç can verildiğini, geçmişte yaşanan eziyetleri birileri çıkıp da dikte ettirene kadar. Sn. Hurşit Tolon'da bu yolda rehberlik ederek neyi kimden alıp kime veriyorsunuz demiş kibarca... iyikide demiş...

KIBRIS'TA ÇÖZÜM TÜRK DIŞ POLİTİKASINDA KIRILMA MI?

AKP, CHP ve diğerlerinin söylemleri artık birbirine karışmıştı. Kıbrıs'ı milli bir mesele olarak gören biri diğer taraftan AB'de bir milli meseledir diyor ama kalkıpta bir çözüm getiremişti.⁴¹ Kıbrıs stratejik önemi olan bir yer olduğu konusunda hemfikirlere. Oradaki bu imkanlardan vazgeçilmesi düşünülemezdi⁴² Ama, siyasettir bu; hele yerel seçimler öncesinde herkes her şeyi söyleyebilirdi. Kıbrıs'ta mevcut durumu korumak istemek, Türkiye dış politikasında kırılma olarak nitelendirilmişti. Türk dış politikasının üç temel niteliği var: a) Batıcılık; b) Meşruiyetçilik; c) Statükoculuk. Batıcılık, fazlasıyla malum. İşin ilginç tarafı şu ki, İslamcı olarak gören ve öyle görülen bir partiye düşüyor bunu savunmak.

⁴¹ *ACOS Haftalık Gazetesi*'nin 13 Şubat 2004.

⁴² *Cumhuriyet Gazetesi*. 10.02.2004.

Yukarıdaki ACOS ve Cumhuriyet gazetesinden alıntılar var, şimdi bunları kısaca değerlendirelim, Gazetede ki yazarlar Kıbrıs'ı elimizde tutmak isteğimize ve bunun getirdiği yaklaşımlara “emperyalist” ve “statükocu” olarak değerlendirmiş, Ben buna katılmıyorum burası işgal edilmiş ve sahibine geri verilmeyen bir ada değil, burası Türk toplumunun bir parçasının yaşadığı ve yüzyıllarca Osmanlı himayesinde bulunan etnik grupların beraber yaşamlarını sürdürdükleri bir yer, Yunanistan tarafından bu kadar tehdit algılanmasa 30.000 askeri hiçbir devlet adada ikamet ettirmez, Annan Planı elimizdeki tek çözüm olarak görülüyorsa koskoca Türkiye Cumhuriyeti çözüm planı geliştirmekten aciz midir? Ayrıca yukarıdaki sadece 2 cümleye katılıyorum biri AB uyum paketlerini uygulayarak AB'ye girmeye çabalama yolundaki akılcı olan yolu izlemek ki her düşünebilen varlığın iradesinde mevcuttur, ikincisi ise Annan Planını tartışmak uyan uymayan yerlerini önümüze koymak, revize etmek ve sunmak, kabul edilirse çözülür edilmez ise başka bir çözüm yolu arayışına gidilir.

Şimdi her ne yönden bakarsak bakalım politikada söylenen ve sarf edilen her kelime parti adına bir şeylere hizmet ediyor, o yüzden partilerin çok keskin cümleler kullanması çok da yadırganmamalı.

Bir topluluğa katılabilmek için devletler toprak bütünlüklerinden vaz geçirtilmeye çalışılıyorsa bu topluluk yarın önümüze başka yaptırımlarda koyar, yabancı sermaye adı altında BOR madenlerini de alır, zaten günümüzde bir ülkenin belkemiği olan bankacılık sisteminin en azından borsada %75'i kendi ve ortakları yabancı sermayeli bankalardan (HSBC, ING...vs) oluşuyorken zaman içinde Türkiye "Türkiye" olmaktan çıkacaktır. Ve dışarıya bağlı bir ülke durumuna gelecektir belki şu anda da IMF gibi yerlere bağıntılı olarak yaşamımızı ve ekonomimizi idame ettiriyor olabiliriz ama AB'ne girebilmek için Kıbrıs'ı olmazsa olmaz kurallar çerçevesinde önümüze konulması ve bazı Türk aydınlarının da “güçlünün yanında olalım” mentalitesi ile bunu desteklemelerine hayretle ve üzüntü duyarak izliyorum.

2.2) AB ABD VE TÜRKİYE ÜÇGENİNDE KIBRIS MESELESİ

AB KAPISI KAPANIRKEN KIBRIS'I VERMEK

AB anayasası ve AB bütçesi üzerindeki uzlaşmazlıkları çözmeyi amaçlayan AB liderler zirvesi tam bir başarısızlıkla sonuçlanmıştı. AB üyesi ülkeler AB için harcadıkları katılım paylarını örnek vermemesi gerekirse İngiltere 5-6 milyon Euro'luk kısmını geri alıyordu. Tabii diğer AB üyesi ülkeleri arasından buna itiraz edenler olmuştu. Dolayısıyla AB'nin içinde bile bu tarz anlaşmazlıklar yaşanır ve çözülemezken biz Türkiye Cumhuriyeti olarak AB'yi de gözümüzde fazla büyütüyoruz. Bir hakem niteliğinde Kıbrıs konusunda tarafsız davranacağı kanısına önümüzde bu kadar örnek varken hala daha kendimizi kandırmaya çalışıyoruz. Zirveden sonra gelen noktada Almanya ve Fransa, Avrupa'nın şimdiye dek yaşadığı en ağır siyasî krizlerden biri olduğunu söylemişlerdi. AB Komisyonu Başkan Yardımcısı Verheugen ise çifte krizle karşı karşıya olduklarını üye ülke halklarının da AB ile ilişkilerinde ve hatta bu üye ülkeler arasındaki ilişkilerde de kriz olduğunu dile getirmişti.⁴³ Görüldüğü gibi AB'nin içinde bile sorun yaşansa ne hikmettir ki Türkiye'yi vuruyor, Uyum yasaları, ilerleme raporları... Gelen nokta Avrupa'nın doyuma ulaşması ve Türkiye için özel statü... Neden biz? Bizi almayan ve bu süreyi uzatan AB. Ceremesini kim çekiyor? Cevabı çok basit "Türkiye.."

Bu krizden AB'nin genişleme sürecinin de olumsuz etkilenmesi kaçınılmazdı. Zaten zirve başlamadan önce sonuç bildirisinde daha önce yer alması planlanan Türkiye ile müzakerelerin 3 Ekimde başlayacağına dair pasajın çıkarılması bunun işaretini vermişti. Bu konudaki en önemli gelişme, şimdiye kadar Türkiye'nin üyeliğini savunur görünen Fransa Cumhurbaşkanı Chirac'ın zirvede, Türkiye konusunda çark etmesiydi.⁴⁴

⁴³ Selim Somçağ, **AB, Kıbrıs Ermenistan** . Bir Teslimiyet Güncesi. İstanbul: İkibinaltı(2006) Yayınevi, 2006. ss 98

⁴⁴ Somçağ, **AB, Kıbrıs**s. 99

Fransız devleti Türkiye için üyelik yerine özel statü rotasını tartışmaya açtırarak bu yeni tavrını belli etmişti.⁴⁵ Bununla birlikte Almanya da Fransa'nın arkasından hedefin üyelik değil özel statü olacağını açıkça söylemeye başlamışlardı. Son olarak CDU'nun Bundestag Avrupa politikası sözcüsü Hintze de Türkiye'ye özel statü verilmesi gerektiğini bildirmişti. İşte Bizi Avrupalı olarak gördüğünü ve yaptığımız reformlarla bizi AB'ye alacağını düşündüğümüz üye devletlerin sözcüleri bir anda çark etmişlerdi.

Bu olaylar olurken Türkiye'ye de net ve kesin yaptırımlar koymamışlardı. "Türkiye'nin özel statüden başka seçeneği yoktur" gibi bir yaklaşımda sergilemekten kaçınmışlardı ama bunun bir sebebi vardı ve bu neden de çok basitti. Türkiye'nin Ankara Anlaşması Ek Protokolünü imzalayarak Kıbrıs Rum Yönetimini fiilen tanınması. Güney Kıbrıs Rum Yönetimi kendisini bütün Kıbrıs'ın meşru devleti saydığı için onun Türkiye tarafından tanınması Türkiye'nin KKTC'yi tanımaması ve Kıbrıs'taki TSK varlığını işgal gücü olarak görmesi anlamına gelecek!

Bu kadarını hesaplayan AB tabii ki A ve B planlarını da hesaplamıştı. Eğer bu protokol meclise giderse meclisten geri dönme olasılığı çok yüksek olacaktı. Dolayısıyla ile AB "Bizim için hükümetin imzası yeterli," diyor. Ve hükümet bunu imzalarsa geri dönülmez bir yola girecektik. Çünkü bu protokolün imzalanması Kıbrıs'tan çıkış biletimiz olacaktı. Ana Muhalefet burada devreye girerek konuyu Türkiye Cumhuriyeti gündemine taşımıştı.⁴⁶

Yukarıda Belçika modelindeki gaftan tutunda hükümetin aldığı sığı oylarla başa geldiği ilk günden beri Kıbrıs'la ilgili yönetim süreçlerinde hiçbir yardım almadan hiçbir danışmanlık almadan olayları incelemeyen oldu bittiye getirme çabasına hayretle bakıyorum, Meclise konuyu getirmeden salt çoğunlukla hükümet onayı ile Kıbrıs'ı verip AB yolunu açma çabalarının yukarıda da belirtildiği üzere sonuçlar ağır olacağı gibi bunun vebalini de ödeyemezler. Ülkeyi en doğru şekilde yönetebilmek marifettir. Oldu bittiye getirip AB'ye peşkeş çekmek değil.

⁴⁵ Selim Somçağ, **AB, Kıbrıs Ermenistan** . Bir Teslimiyet Güncesi. İstanbul: İkibinaltı(2006) Yayınevi, 2006. ss 98-99

⁴⁶ Somçağ, **AB, Kıbrıs**ss 100-102

AB'DEN SAĞIR SULTANA MESAJLAR

Türkiye Cumhuriyeti'nin AB'ye alınmayacağı aslında başından beri belliydi ama biz bu senaryolara inanmamakta ısrarcı olmuştuk. 1989'da üyelik başvurumuz reddedilmiş, ardından 1995 de Gümrük birliği anlaşması yapılmıştı. Bu bir oyalama taktiği idi. 1999 da üye adaylığı ilan edilmesinin altında ise başka sebepler yatıyordu. 1974 Kıbrıs'taki kararlılığımız, güç dengelerindeki değişim ve bunda Türkiye Cumhuriyeti'nin "Bende Varım!" diyerek kendini göstermesi, Suriye'den terörist başı Abdullah Öcalan'ı batı'dan ayrı olarak hareket edip yakalayarak terörle mücadelede kendini uluslararası platformda kanıtlaması, AB ülkeleri üzerinde etki yaratmıştı. Ve Türk devletinin kontrol altında tutularak Batı'nın denetimi altında olması AB menfaatleri için gerekliydi. Fransa ve Hollanda'da AB anayasasının reddedilmesinden sonra Avrupa'da oluşan Türkiye aleyhtarı hava ABD'yi büyük endişeye sevk etmişti. ABD Türkiye'yi bu konu ile ilgili sakin olmaya ve reformları gerçekleştirmeye devam etme telkininde bulunurken AB'ye de Türkiye Cumhuriyeti'ni dışlamanın büyük hata olacağını da söylemeyi ihmal etmemişti. AB oyalama taktikleri devam ediyor müzakere tarihi veriyor fakat bitiş tarihi vermeyerek ucunu açık bırakmıştı. Türkiye'nin malî yardımdan ve serbest dolaşım hakkından mahrum olarak AB'ye alınması bile bir işe yaramamıştı. Bu kabul edilemezdi. Tam üyelik şartlarını karşılamıyordu.⁴⁷

Türkiye'nin 1995'te Gümrük Birliğine yönlendirilmesi AB'nin Türkiye'yi üyeliğe almamaya kesin olarak karar vermiş olmasının sonucudur. Son zamanlarda kullanılan "nitelikli ayrıcalık, özel statü" gibi kavramlar zaten üyeliğe almamak için çıkartılmış çözümlerdir. Ama AB'ye ya üye olunacaktır, ya da olunmayıp ipleri koparacaktır Türkiye.. Ama bundan AB'nin daha fazla zarar göreceği kesin...

⁴⁷ Selim Somçağ, **AB, Kıbrıs Ermenistan** . Bir Teslimiyet Güncesi. İstanbul: İkibinaltı(2006) Yayınevi, 2006. ss 103-106

TÜRKİYE İLE AB KARŞI KARŞIYA GELEBİLİR Mİ?

Kıbrıs konusunda artık bu soruyu sormak anlamsızlaştı. Ama yinede açıklamakta fayda görüyorum. GKRY AB'ye üye olmuştur, şu anda biz AB üyesi bir yönetimi olan GKRY ile karşı karşıyayız. Yapılacak en ufak müdahale AB üyesi bir devlete yapılmış sayılacaktır. Dolayısı ile artık adımlarımızı özellikle bu konuda daha temkinli atmamız gerektiğini göstermektedir. Bu olay da biz maalesef istediğimiz gibi yol alamıyoruz bunun nedeni ise Bu konuya gerekli hassasiyetin ve önemin verilmediğinden kaynaklandığı inancındayım.

Türkiye cumhuriyetini satranç oyununda köşeye sıkışmış bir piyon haline getirmişlerdi, ne ileri ne sağa ne de sola hareket edebiliyoruz. Bu zamana kadar neredeydiniz diye sormuyor ise kimse işte bu konuya yeteri kadar önem verilmediğinin açık kanıtıdır. Bugün Türkiye'nin NATO üyeliği Avrupa ile askeri alanda yüzleşme ihtimaline karşı en garantili sigorta teşkil etmektedir. Peki ya NATO ilerde zayıflarsa? Ya ittifak ortadan kalkarsa? Bu durumda AB ordusunun Kıbrıs'ta Türkiye'ye karşı kullanılma ihtimali doğabilir Bu en azından "teorik olarak" ihtimal dışı değildir.⁴⁸

Yunanistan'ın da Rumların da elleri artık çok güçlenmiştir. Ege'deki karasularını 12 mile çıkarma kararı aldıklarında ne yapabileceğimizi hiç düşündük mü acaba?

Tabi teoride ve gelecekte AB ile Türkiye bu sorun yüzünden karşı karşıya gelebilir ama umarım o zamana kadar Türkiye AB üyesi olmuş olur, Çünkü Türkiye'nin 9 katı nüfusu ve 10 trilyon dolarlık bir ekonomi ile karşı karşıya kalmayı akılcı olan kimse istemez, Bizi sigorta olarak dış tehlikelere karşı şu an için koruyan NATO. Ama ilerde varlığını koruyamaz ve ittifak bozulursa o zaman sorun gerçekten büyük olacaktır.

Ufak bir örnek verelim ; Üzerinde durmakta, düşünmekte hatta bazı gelişmelere hazırlıklı olmakta yarar var.⁴⁹ MILEX 2005, 22 Kasım-1 Aralık 2005 tarihleri arasında, Brüksel'den yürütülen bir masa başı askeri tatbikat.

⁴⁸ Jeffrey L. Cimbalo, Saving NATO from Europe, **Foreign Affairs Dergisi** (Kasım/Aralık 2004)

⁴⁹ Ardan Zentürk, **Star Gazetesi**, 2 Ocak 2006

Aslında senaryoda adı geçirilen Atlantia adası Kıbrıs'tan başka bir yer değil. Sanıyoruz Alphaia denilen bölüm Kıbrıs Rum Yönetimi'ni, Betaland denilen bölüm de KKTC'yi sembolleştiriyor. Çünkü, Charlieland'in, Kıbrıs'taki iki İngiliz askeri üssünün egemenlik alanını hedeflediği çok açık. Bu tür bir senaryonun Kıbrıs benzeri sorunlu bir bölgeye dönük olması, bir tesadüf olarak değerlendirilebilir mi? MILEX 2005 AB Ordusu Tatbikatı, meselenin saklanan bir yönünü sergilemiştir. Avrupa ordusunun şekillenmesi sürecinde, AB dışındaki Türkiye'nin, gelecekteki stratejik dengeler ve siyasi konjonktüre göre düşünmek bile istemediği bir askeri şantajla karşılaşabileceği ilk kez bu tatbikatla tam olarak anlaşılmıştır.⁵⁰ Bazen çevrede olan bitenlere kulak kabartmak gerekir, MILEX 2005.. Bir tatbikat ve bu tatbikatın kurgusu, %100 Kıbrıs ile uyuşmakta... Konu bir ada.. ve bu adayı paylaşmak isteyen iki etnik grup... çözümsüz kalındığında AB orduları duruma el koyuyor, Yani Türkiye bu durumda ilerde askeri bir şantajla karşı karşıya kalabilir ve kalacaktır da.. Çünkü Yunanistan ağır ama emin adımlarla hedefine doğru ilerliyor ve biz olduğumuz yerde sayıyoruz...

ABD'İN KIBRIS STRATEJİLERİ

Kıbrıs adası konumu itibariyle Ortadoğu'da etki kurabilmek ve bölge gelişmelerine müdahale edebilmek için üs olarak kullanılmaya uygun bir toprak parçasıydı. Kıbrıs'ta askerî tesislerin oluşturulması, istihbarat sistemleri kurulması ABD açısından önemliydi. Ada'da İngiliz mülkiyetinde olan ama NATO şemsiyesi altında kullanılan istihbarat antenleri mevcuttu. ABD Annan planı ile bu işi daha önce çözmeyi planlamış ve taraf olarak görünmek yerine kendisine danışılan yardımcı olarak uzlaşma sağlayacak bir süper güç olarak yanımızda gözükmüştür. Ama Annan planı kabul edilir bir plan niteliğinde olmadığından ve doğuracağı sonuçları düşündüğünde ABD bu konudaki ısrarcı tavrını bir yana bırakarak olayları akışında izlemeyi tercih etmiştir. Türkiye'nin tüm reformları en hızlı biçimde yapmaya çalıştığı bir süreçte, Rum kesimi'nin Annan Planı doğrultusunda AB'ye tam üye olmasıyla KKTC'nin mevcut haliyle varlığını devam ettirmesine imkan kalmamıştır. Bu bir çifte standarttır. Hukuk ve Anayasal haklara saygısızlıktır.

⁵⁰ Murat Metin Hakkı, **Kıbrıs Çıkmazı**. İstanbul: Emre Yayınları, 2006. ss 110-112

Bu şekilde imzalanmış olan Garanti Anlaşması AB'nin bir üye devletine karşı uygulanamayacaktır. Bu nasıl bir zihniyettir. AB yasalarının devreye girmesi neticesinde ise iki toplumlu bir çözüm yolunda o zamana kadar ortaya çıkmış olan temel tüm parametreler anlamını yitirmiştir.⁵¹ ABD stratejik olarak adadaki durumunu kendine ayrılmış bölümlerde sürdürmekteyken Yunanistan'da Türkiye'yi de kaybetmek istememişti. Bu yüzdende Türkiye'nin AB'ye girmesini desteklemişti. Ama Rumlar AB'yi ister istemez olayların içine soktuğu için, Rum kesiminin AB'ye üyeliğiyle dengeler değişmiş, ve şu anda Türkiye AB üyesi bir ülkeye karşı tavır almış durumuna düşürülmüştü.⁵²

Biz ABD'yi müttefik bir devlet olarak görmemize rağmen ABD'nin Kıbrıs'ı yeni işgal planının amacı, Kıbrıs'taki Türk askerinin etkisizleştirilmesi ve bütün askeri güçlerin NATO'ya bağlanması yoluyla ABD komutası altına alınmasıdır. ABD, Kıbrıs'ı NATO aracılığıyla işgal etmeyi planlamıştı.⁵³

İyi bir yaklaşımla KKTC'nin tanınması ile olayların çözüme ulaşması da düşük ihtimallerde olsa seçenekler arasındadır. Ama Annan planı birazda gizli saklı uygulanmaya çalışılmıştı. Nedir Annan Planının bu kısmı bir hatırlayalım ; Kıbrıs'taki Türk gücünü NATO şemsiyesi altına almak ve komutasının otomatikman ABD'ye geçmesini sağlamak. Şimdi burada oynanmak istenen o kadar çok oyun var ki hem Kıbrıs Türkleri hem de Türkiye için.. Bunlardan en önemlisi Rum yönetiminin stratejik güvenliğinin sağlanmasına karşılık Kıbrıs Türklerinin tek tek birey olarak korunmasıdır. Dolayısı ile ne olmuş oluyor? Rum yönetimi altında yaşayan bir azınlık : Kıbrıs Türkleri.. Şimdi şuna dikkat çekmekte fayda var ABD'nin Akratur ve Dikelya üslerine yerleşerek Büyük Ortadoğu Projesine yön vermesinin ilk adımlarını attığını görüyoruz, çünkü bu mesafeden Ortadoğu'ya müdahale çok daha kolay olacaktır.

⁵¹ Hakkı, **Kıbrıs** s. 113

⁵² Süleyman Koç, **Dünden Bugüne Kıbrıs sorunu ve Stratejik yaklaşımlar**. İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık, 2005. ss 450-451

⁵³ Koç, **Dünden Bugüne**ss 452-453

TÜRKİYE, KIBRIS VE AVRUPA BİRLİĞİ

Uluslararası Dönüm noktası, 1999'daki Helsinki Zirvesi. Ve maalesef Ecevit'in imzaladığı Helsinki Belgesi AB ve Yunanistan'ın eline verilmiş bir koz idi. 1974'de Türk Ordusu Londra ve Zürich anlaşmalarının kendisine verdiği yetkiyle Ada'ya müdahale etmiş ve sorunu çözmüştü, Ama bu çözüm diğer ülkelerin istediği gibi bir çözüm olmadığından Bizim AB'ye bu kadar istekli olarak katılma çalışmalarımıza karşılık şu anda AB Kıbrıs sorununu kendi menfaatleri çerçevesinde çözüldükten sonra bu birliğe katılım için Türkiye ile masaya oturabileceği sinyalinin vermişti.

"Avrupa Parlamentosu, 19 Eylül 1996 günü Kıbrıs'la ilgili şu kararı aldı: "Avrupa Parlamentosu, Türk hükümetinden özellikle işgalci askeri güçlerini geri çekmesini ve Kıbrıs sorununa adil ve uygulanabilir bir çözüm çağrısında bulunan Birleşmiş Milletler kararları kabul etmesini ve uygulamasını ister.."⁵⁴

AP'nun 17 Eylül 1998 AB, Türkiye'den "Ada'nın askersizleştirilmesini" isterken, Kıbrıs Rum kesimi sürekli silahlanmış, Yunanistan adalara yasa dışı üsler kurmuştu. Şimdi bu nasıl bir çelişkidir ki bir taraf silahlanırken diğer tarafta Türkiye Cumhuriyetinden Avrupa Parlamentosu bunu isteme gücünü kendinde bulabilmişti. Hukuğa ve yasalarını hem de kendi yasalarını hiçe sayarak.

Batı'nın duyarsız kalması üzerine Türk Ordusu Londra ve Zürich anlaşmalarının kendisine verdiği yetkiyle müdahale etmiş ve Kıbrıs sorununu çözmüştü. Ancak Batı için "sorun" da o günden sonra başlamış ve Ada'da barışa dayalı bir dengenin kurulması Batılı devletleri rahatsız etmişti.⁵⁵

⁵⁴ İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efegil. **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002. ss 145

⁵⁵ Ülger, **AB ve Kıbrıs** ss 146-147

Avrupa parlamentosu, 5 Ekim 2000'de Türkiye'nin AB'ne tam üye olabilmesi için Kıbrıs sorununu bir an önce çözmesini isteyen ve Türk Ordusu'nun işgal gücü olduğunu ileri süren demeci vardı, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin (Rum kesimi) adayı bir bütün olarak temsil etme hakkına sahip tek devlet olduğu kabul etmişlerdi. Kıbrıs'ın Türkiye tarafından işgal edildiğini Kıbrıs (Rum kesimi) Kopenhag Kriterlerini tam olarak yerine getirdiği için AB üyeliğine alınacağını, Bu konuda Türkiye'nin yapacağı her türlü itiraz, politik ve manevi açıdan geçersiz olacağını, Kıbrıs Türk kesimi ve Türkiye'nin bu konudaki iyi niyet eksikliğinin üzüntü verici olduğunu hiç çekinmeden açıklamıştı.⁵⁶ Sonuçlar AB'nin Türkiye'ye yönelttiği açık bir tehditti. "Anlamı" şuydu : "AB, Kıbrıs'ı Rum adası olarak görmekteydi ve bu adayı AB'ne katacaktı. Türk Ordusu işgal ettiği topraklardan çekilip Türkiye'ye dönmeliydi. Dönmezse, yakında AB üyesi olacak olan Kıbrıs'ı değil AB'yi işgal etmiş duruma gelecekti. Sonrasını siz düşünün..."

Mustafa Kemal Atatürk, tüm olanaksızlıklara karşın Türkiye'de büyük bir devrim gerçekleştirirken Kıbrıs'la da ilgilenmiş ve vasiyet niteliğindeki şu sözleri söylemişti;

"Efendiler, Kıbrıs düşman elinde bulunduğu sürece ikmal yollarımız tıkanır. Kıbrıs'a dikkat ediniz. Bu ada bizim için çok önemlidir."⁵⁷

AB'nin tarafsız davranarak, diplomatik nezaket kuralları çerçevesinde, her iki tarafında haklarını gözeterek, yanlı olmaktan uzak ve adil bir politika izleyip Kıbrıs sorununu kendi üyelik kuralları ve ilerleme raporlarını oluşturan maddelerden ayrı değerlendirmesi ve yunanlılar ile dini bağlarını bu durum ile bağdaştırmadan çözüm önerileri sunmaya, alternatiflerini oluşturmaya ve uzlaşmacı bir "Büyük ağabey" rolüne bürünmesi gerekmektedir.

Ama durum çok net ortada ve neredeyse etkileşimleri yüzünde yaptırımlar uygulama yoluna kadar gidebilecek dönülmesi zor bir yola girdiğini üzümlere görmüş bulunmaktayız.

⁵⁶ İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efeğil. **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002. ss 147-149

⁵⁷ Ülger, **AB ve Kıbrıs**ss 148-150

Yukarıda bahsettiğimiz Atatürk'ün sözlerine gerekli önemi bir tek TSK göstermiştir. Ve hala daha göstermeye devam ediyor, hiçbir hükümetten, hiçbir yazıdan etkilenmeyerek. Bazen her ne kadar barış içinde yıllarca yaşamış olsak ta bir gözdağı vermek, gövde gösterisi yapmak gerekir. Ve gerektiğinde masaya yumruğu vurup karşınızda Türkiye Cumhuriyeti var, herkes aklını başına alsın kendine gelsin demeyi politik yollarla Ege Ordusu'nun Komutanı Orgeneral Hürşit Torun gibi söylemek gerekir. Kendisi Kıbrıs konusunda 6 Kasım 2001'de gerekeni söyleyerek Rum - Yunan ikilisinin silahlanma faaliyetlerini yakından izlediklerini, AB'ne tam üye olmak isteyen Güney Kıbrıs'ın aşırı silahlanma faaliyetinin gerçekte yeni oldu bittilerin hazırlığı olduğu açıkça algılanmakta olduğunu AB'nin, Kıbrıs Rum yönetiminin üyeliği konusunda sürdürdüğü yanlış yaklaşımın, hem Rum tarafından çözüme yaklaşmasını engellemekte, hem de gelecekte tarafları Doğu Akdeniz'de sonu belirsiz krize doğru sürüklenmekte olduğunu, gelişmeleri yakından izleyen Türk Silahlı Kuvvetleri, Türkiye'nin Doğu Akdeniz'deki haklarını koruyacak ve her türlü tehlikeyi önleyecek güçte bulunmakta olduğunu açık ve net bir şekilde ifade etmişti.⁵⁸ Kıbrıs konusunda şimdiye dek pek söylenmeyen ilk "cüretli" çıkışı Boyner Holding'in Yönetim Kurulu Başkanı Cem Boyner yapmıştı. Türkiye'nin gündemindeki Kürt meselesinden bile önemli olan Kıbrıs sorununun bir an önce konuşulup halledilmesi gerekliliğini vurgulamıştı⁵⁹ Ama Sonradan TUSİAD'ın Başkanı Tuncay Özilhan, 26 Kasım 2001 günü, Türkiye - AB Karma Parlamento komisyonu üyeleri önündeki söylemi bir çuval inciri berbat etmişti. Kıbrıs'ın, Türkiye'nin AB'ne tam üyeliği önünde çok önemli bir engel olduğunda hemfikirdik. Kıbrıs'ın, stratejik önemi olan bir ada oluşunda da... Ama diğer taraftan 65 milyonun AB'ne üye olup, yaşam standartlarını yükseltmek, zengin bir ülke haline gelmek hedefi de vardır. Kıbrıs nedeniyle bu hedefi kaybetmemek gerektiğini söylediğinde bu savunmanın gittiği nokta belliydi.⁶⁰

⁵⁸ İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efeğil. **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002. ss 150

⁵⁹ Ülger, **AB ve Kıbrıs** s.151

⁶⁰ Ülger, **AB ve Kıbrıs**s.152

“ Türkiye, AB'nin isteklerini yerine getirmeli ve Kıbrıs'ı bırakmalıdır” dan başka bir anlamı olmayan bu yaklaşım, medyada yoğun bir biçimde işlenmeye başlanmıştı. Bu alıntıları özellikle burada paylaşıyorum, çünkü kimin hangi savı savunduğunu bilmek görmek ve ne zihniyette olduğunu bilmek kararları verirken önemlidir. TÜSİAD başkanı olmuş bir birey geçmişi araştırmadan hasbel kader böyle bir açıklama yaptıysa bunu talihsiz bir açıklama olarak nitelendirebiliriz. Ama üzerine gidip ısrarcı bir tutum sergiliyorsa o zaman araştırmadan yoksun tarihteki gelişmelerden habersiz bu tip açıklamaları yapan ve Türkiye tarafında yer almayan bir şahıs olarak adlandırılarak tarihin sayfalarında yerini alır. Ve son olarak bu konuda bir başka "cesur, garip yazılarıyla tanınan Serdar Turgut olmuştu. Serdar Turgut "İlerleme Raporu" nun açıklanmasından bir gün sonra 14 Kasım 2001 günü. Hürriyet gazetesindeki yazısında ; "Kıbrıs'ı satalım" diye başlık atmıştı ve şunları yazmıştı:

"Türkiye'nin genelini bilemem ama 'Kıbrıs'ı satalım diyen var mı?' sorusuna Evet Kıbrıs'ı satalım diyen en azından bir kişi var. O da benim." ⁶¹

Artık defalarca Kıbrıs'ın öneminden bahsetmek istemiyorum birkaç iş adamı, parayı milliyetçiliğin önünde tutan, paraya hizmet eden bu kişilerin çıkıp bu kadar açıklama yapmasına imkan ve izin veren zihniyete hayret ediyorum. Türkiye Cumhuriyeti bu kadar basiretsiz ve aciz midir ki bir avuç insanın lafı ile hareket edecek ve topraklarından vazgeçerek kararlılığını ve dirayetini bir kenara atacak. Kıbrıs'tan vaz geçecek.

Başbakan Bülent Ecevit'in imzaladığı 1999 Helsinki Belgesini imzalaması da büyük bir yanıltır. Bizler elimizde zaten az bulunan birkaç kozu da kullanamayacaksak uluslararası platformlarda hiçbir konuda pazarlık şansımız olmayacaktır. Kendi kendimizi bağlıyoruz sonrada bu işin içinden nasıl çıkacağız diye düşünüyoruz. ⁶²

⁶¹ İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efeğil. **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002. ss 150-152

⁶² Ülger, **AB ve Kıbrıs** ss 153-155

Artık Kıbrıs sorunu sadece Yunan ve Rum'lar tarafından değil Brüksel'deki toplantıda AB tarafından da tehditler savrulurken karşımıza çıkıyordu, Türk milletini işgalci kimliği benimsenmiş hiçbir AB üyesi de AB'nin içinde kendi aralarında ters düşmemek için çıkıp Türkiye Cumhuriyeti tarafından olaya bakmıyordu. Onların gözlerinde suçluyduk ve kalemimiz kırılmak üzereydi, hem de tam AGSP kapsamında ortak AB ordusu kurulması aşamasında.⁶³ Kıbrıs'ta bize silahlanma konusunda uyarılarda bulunan AB'ye karşılık hiçbir uyarı almadan devamlı silahlanarak Kıbrıs'ta tansiyonu yükselten Rumlar, sırtlarını AB'ye ve Yunanistan'a yaslamışlardı. 2001 in kasım aylarında "İlhak", "Bedel Ödemek", "Köprülerin atılması" biçiminde "sert" söylemler Yunanistan'ın dilinden düşmüyordu. Türkiye Cumhuriyeti bir oyunun içine çekilmeye çalışılsa da sakinliğini koruyarak temkinli davranıp fevri kararlar vermemeye gayret ediyordu. Ortam bu kadar gerildikten sonra Şu "Kıbrıs'ı satalım", "Kıbrıs'tan vazgeçelim" gibi talihsiz açıklamalarda bulunulduktan sonra Yunanistan korkunç bir şekilde silaha yatırım yaparak, Rum tarafının yaptığı açıklamalarda kendilerine karşı her türlü yapılacak olan müdahaleye karşılık verecek durumda olduklarını ve bunu çekinmeden yapacaklarını bir taraftan da AB'ye sırtlarını dayayarak bağıra bağıra söylüyorlardı. Tam bu sırada her şey tersine döndü ve enteresan bir biçimde kriz döneminde bocalayan Türkiye'ye bir anda birçok yerden yardım eli uzandı ; ekonomik alanda ilginç gelişmeler olmuştu. 2001 başında, IMF, Arjantin'e kredi vermezken Türkiye'ye ek kredi vereceğini açıklıyor, kriz hala devam ederken Standart and Poor's ve Moodys Türkiye'nin kredi notunu yükseltiyor, Dünya Bankası Türkiye Direktörü 2002 yılında krizden kurtulacağımızı müjdelemişti. Doların değeri 11 Eylül mertebesine geriliyor, şirket hisselerine para girişi sağlanarak İMKB 100 endeksi yükseltilmiş bono faizleri % 78'lere gerilemişti. IMF ısrarla "Türkiye'yi yalnız bırakmayacağım" açıklaması yapıyordu. ABD Kriz anında yapısal değişiklikler yapılırsa krizlerin bir fırsata dönüşebileceğini savunuyordu ve Türkiye'de ABD'nin Afganistan müdahalesinden sonra bir şeyler oluyordu.⁶⁴

⁶³ İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efeğil. **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002. ss 156-158

⁶⁴ Ülger, **AB ve Kıbrıs**, ss 159-161

Ve anlaşıldı ki bütün bunların ardında ABD'nin Irak müdahalesi hazırlığına bir zemin oluştururken , Türkiye'ye ihtiyacını bir sihirli değnek ile hissettirmeye çalışıyor ve karşılığını da istemeye hazırlanıyordu. Dönemin Ecevit tarafından ekonomi konusunda ABD'den getirttiği Kemal derviş bile ABD'nin ekonomik olarak bize IMF kanalı ile yardım ettiğini içerde de bizim ABD'ye destek vermemiz gerektiğini vurgulanmıştı. ⁶⁵

Bu sırada tüm dikkatler Irak sorununa çevrilmişti, Kıbrıs bir anda askıya alınarak ABD-Irak sorununda Türkiye'yi yanında istiyor ve IMF ile yapılan yardımlarında bu durumda göz ardı edilmemesinin dikkati çekilmişti. Tabi, o sıralarda Denктаş ve Klerides bir araya gelerek 1997 de kesmiş oldukları görüşmelere 2001 de tekrar devam ettirme kararı ile toplantı yapmışlardı. Türkiye'nin Tanzimat'tan beri (1923 - 1938 arası dışında) Batı'yla kurduğu ilişkiler süreci yerine getirilmeyen sözler, uyulmayan anlaşmalar, kandırma ve oyalamaya dönük davranışlar ve bunlara bağlı olarak kayıplarla dolu uzun ve acılı bir dönemi oluşturur. "Tarih tekerrür etmez" özdeyişi tarihten ders alanlar için doğrudur. Ancak tarihten ders almayanlar ve ulusal bilincini yitirenler için "tarih tekerrür" eder. Girit'i bilmeyen Kıbrıs'ı kavrayamaz, Kurtuluş Savaşı'nı anlamayan bağımsızlığın önemini bilemez, bu nedenle de her zaman kaybeden taraf olur. Batı'nın çözümlerini kurtuluş gibi görmek, ulusal hakları yitirmeyi peşin olarak kabul etmekten başka bir anlama gelemez.⁶⁶ Şimdi başka konularda insanın aklını kurcalıyor, "çözüm" olarak Kıbrıs "ilhak edilirse", bu "ilhakın" arkasındaki gerçek gücün kim olacağına yanıt verilmesi gerekir. ABD "ilhak" girişiminden uzak tutulabilecek midir? ABD'nin bu olasılıktaki rolü ne olacaktır? KKTC'ni tanımayanlar "ilhakı" tanıyacaklar mıdır? ABD ile AB arasındaki gerilimlerin düzeyi nedir? ABD, AGSP'den ne kadar rahatsızdır? Bu sorular belki ikincil önceliğe sahip olabilir yalnız Türkiye Cumhuriyeti olara biz nereye kadar yalnızız ve Müttelik olarak gördüğümüz dost ülkeler hangi çizgiye kadar bizimle beraberler? ⁶⁷

⁶⁵ İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efeğil. **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002. ss 161

⁶⁶ Ülger, **AB ve Kıbrıs**s.162

⁶⁷ Ülger, **AB ve Kıbrıs**s.163

TÜRKİYE'Yİ AB KAPISINA BAĞLAYAN ABD'DİR

AB 17 Aralıkta, "Üyelik müzakerelerini başlatıyorum," dediğinde metne Türkiye'ye tanınabilecek bütün ekonomik avantajların ilelebet kısıtlanabileceği hükmünü yerleştirmiş, müzakereleri "ucu açık", ilan etmiş, ve en önemlisi özel statüyü de adını vermeden tanımlamış. Bundan çıkan sonuç, "AB'nin Türkiye'yi üye yapmaya niyeti yok, ama kendisine bağımlı tutmak istiyor," demektir. Bu net ve açıktır, yoruma bile gerek bırakmayacak cinstendir. Ayrıca bu özel statü karşılığında istediği şeylerde vardır bunlar ;

- 1-Türkiye'nin Kıbrıs'tan çıkması,
- 2-Ege'deki karasularını Yunanistan'a devretmesi,
- 3-Fener Rum Patrikhanesinin ekümenikliğini kabul etmesi,
- 4-Öcalan'ı yeniden yargılaması (Bu zaten anlaşılır bir istek değildir) ,
- 5-Ermenistan sınırını açması ve Ermeni soykırımını tanınması,
- 6-Fırat-Dicle'yi uluslararası yönetime devretmesi.

Bu ne demek biliyor musunuz ? "Benim sana hiçbir şey vermeye niyetim yok, ama sen bana istediklerimi verecek ve 900 yıl önce Haçlı seferleriyle yapamadığımı şimdi hile ve kendi isteğiyle yapmamı sağlayacaksın," deme utanmazlığına kadar gelip dayanmış. İşte tam bu sırada, Amerika dost ve müttefik elini uzatıyor ve AB Türkiye Cumhuriyetini almayacağını açık açık söylese bile tüm reformları gerçekleştirmelisin uyarısında bulunuyordu. Bu biraz da şu anlama geliyordu. Çevrendeki tarihî düşmanlarının istediği bütün tavizleri vereceksin!

ABD'nin Ön Asya'nın enerji kaynaklarına el koyarak dünya hegemonyasını sürdürme projesinde piyon olarak kullanılacak olan Türkiye, Daha doğrusu ABD bunu planlamakta, AB'nin isteklerini nerdeyse zorunlu olarak yapacaksın diye direten bir müttefik var yanı başımızda..⁶⁸

⁶⁸ Selim Somçağ, **AB, Kıbrıs Ermenistan** . Bir Teslimiyet Güncesi. İstanbul: İkibinaltı(2006) Yayınevi, 2006. ss 91-94

Yani başucuma kadar soktuğum müttefikim bir anda düşman olabiliyor.. Neden peki.. yukarıda söylediğim sebepten dolayı... piyon olabilmemiz için.. öyle görmek istedikleri için.. iplerimizin malesef ki ABD’de olduğunu yüzümüze vurmak için... işte bu yüzden Kendi çıkarları söz konusu olunca müttefikler bile karşıt kutup olarak değişebiliyorlar maalesef...

AB'NİN YENİ KIBRIS HAMLESİ

26 Nisan Salı günü AB üyesi 25 ülke bir araya gelerek Türkiye'nin 3 Ekim 2005'te müzakerelere başlayabilmek için yerine getirmesi gereken şartlar konusunda ortak bir metin hazırlamışlardı. AKP – medya ikilisi bu durumda sessiz kalmayı tercih etmişti. Ortak tutum belgesi adı verilen bu metin Türk hükümetine de iletilmişti, fakat her zaman olduğu gibi kabul edilmesi zor şartlarla doluydu. Kamuoyunun bunu hazmetmesi zor olacaktı. Türkiye'nin ek protokolü kabul etmesi, kısa vadede kendisinin Kıbrıs'taki stratejik varlığını, orta vadede de adadaki Türk varlığını ortadan kaldıracaktır. Böylece Türkiye Cumhuriyeti'nin ve dünya Türklüğünün Hatay meselesinin hallinden bu yana geçen 66 yıl içinde elde ettiği tek gerçek stratejik kazanım bir hiç uğruna Batı'ya hediye edilecektir. Hiçbir Türkiye Cumhuriyeti hükümetinin bunu yapmaya hakkı yoktur.⁶⁹

2.3) BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ VE ANNAN PLANI KAPSAMINDA KIBRIS

KOFİ ANNAN PLANI'NA GİDEN YOL KOFİ ANNAN PLANINDAKİ SORUNLAR

Önce Kıbrıs tamamen tecrit edilecek sonrada Rumlara teslim edilecek.. Böyle bir plan kabul edilebilir değildi... BM Genel Sekreteri Perez de Cuellar 1990'larda bu plana karşı çıkarken 10 yıl sonra AB ile birleşerek Türkiye'ye bu plan kabul ettirmeye çalışmıştı.

⁶⁹ Selim Somçağ, **AB, Kıbrıs Ermenistan** . Bir Teslimiyet Güncesi. İstanbul: İkibinaltı(2006) Yayınevi, 2006. ss 60-61

İlk başlardaki söylemleri Kıbrıs uyuşmazlığı çözümü çok zor olan bir mesele olduğu ve AB'de bir taraf olarak devreye girerse, konu çözümsüzlüğe itilmiş olacağını çözümünün ise imkansızlaşacağını üstüne basa basa söylemişti ⁷⁰,

KOFİ ANNAN'IN MI YOKSA HANAY'IN PLANI MI?

Her iki planında birbirinden bir farkı yoktu. Bir cepten alıp diğerine konulacaktı. Kofi Annan Planı diye sunulan plan aslında, Kıbrıs konusundaki İngiliz temsilci Hannay'ın planıdır.

- Hannay'ın planında,

- Kofi Annan'ın planında,

- AB'nin projesinde,

kesişen temel husus şuydu: Türkiye'nin Kıbrıs ile ilişkisinin kesilmesi.

- Zaman içinde Rumlarla Türkler tamamen iç içe geçeceklerdi. Çoğunlukta olan Rumlar, adaya egemen olacaklardı.

- Türk askeri hızlı ve kademeli bir biçimde adadan ayrılacaktı. Adanın güvenliği BM'ye, sonra da AB ordusuna ve tabii ada da ağzına kadar silah ve askerle dolu İngiliz, Yunan ve Rum üslerine bırakılmış oluyordu.

- Mevcut ve tanınan Rum Cumhuriyeti (Kıbrıs Cumhuriyeti) yıkılmıyordu; Türk tarafı buna dahil ediliyordu.

- Türkler'in bazı konularda idari, siyasi güvenceleri olacaktı; ancak AB şemsiyesi içinde, "ayrı bir siyasi kimlikle; yani Lüksembourg; Malta gibi bir kimlikte bulunmayacakları tek bir Kıbrıs siyasi kimliği olacaktı".

- Türkiye'ye bazı güvenceler verilecekti; ancak Türkiye'nin garantörlüğü kalkacaktı.

- Kıbrıs, Türkiye için, dışarıdaki, üçüncü bir ülke olacaktı.

- Tabii, Türkiye Avrupa Birliği'nin dışında olduğu için Kıbrıs adasına, ancak uzaktan bakacaktı. Örneğin, Girit'e baktığı gibi.

Azınlık olarak bu topraklarda yaşayabilmeyi kabul etmek mümkün değildir, Bunun AB ile ilgisi olmamalıdır.

⁷⁰ Erol Manisalı, **Avrupa Kışkırtıcılığı Kıbrıs**. İstanbul: Derin Yayınları,2003. s.109-110

Burada düşündürücü olan en önemli şey Rumların AB'ye o yada bu şekilde üye olması ve adada otomatik olarak azınlık konumuna düşecek olmamız ve gereklilik halinde herhangi bir müdahale esnasında AB üye devletlerinden biri ile savaş konumuna geçiyor olmamız. Ve AB'nin ordusunu karşımızda bulacak olmamız. Yani bu bir strateji ve çok önce planlanmış, müdahil olmadığımız ama konusunun biz olduğumuz bir kurgu.⁷¹

Kofi Annan Planının sakıncalarını 6 maddede toplayabiliriz ;

- 1) Türk tarafı AB içinde "ayrı ve tamamen bağımsız bir siyasi kimlikle yer almamaktadır". Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bir parçası olarak AB içinde bulunacaklardır.
- 2) Uzun vadede ada, "Rum çoğunluğun idare ettiği bir yapıya" kaçınılmaz olarak ulaşacaktır.
- 3) Uzun dönemde ayrı bilgiler kaybolacak, adada bir bütünlük olacaktır. Bu bütünlüğe de doğal olarak Rum çoğunluk egemen olacaktır.
- 4) Uzun vadede Türk askerleri, hangi güvence verilirse verilsin, adadan tamamen ayrılmak zorunda bırakılacaklardır.
- 5) Türkiye'ye ve Kıbrıs Türklerine tanınan bazı özel haklar, AB, geleceğin Avrupa Birleşik Devletleri olma yolunda, tek anayasaya doğru ilerledikçe, bu özel statüler, kaçınılmaz olarak ortadan kalkacaktır.

Türkiye de AB dışında olduğu için, "artık, AB'nin iç meselesi olan Kıbrıs meselesine, ancak uzaktan bakmakla yetinecektir".

Fiilî olarak müdahale edemeyecektir, ederse, AB'ye saldırmış sayılacaklar.

- 6) KKTC vatandaşlarının sahip olduğu taşınmaz mallar konusunda Avrupa'daki mahkemelerin alacakları kararlar esas olacaktır. Türkler, evlerini ve arazilerini, Rumlara vermeye mecbur bırakılacaklardır.

Can ve mal güvenliğinden yoksun kalacaklardır. Türkiye'nin de bu sakıncalar karşısında, alabileceği "hiçbir fiilî önlem" bulunmayacaktır.⁷²

⁷¹ Erol Manisalı, **Avrupa Kısılcacında Kıbrıs**. İstanbul: Derin Yayınları,2003. s.110-114

⁷² Manisalı, **Avrupa**s.115

ÇANKAYA ZİRVESİ VE KOFİ ANNAN PLANININ REDDİ

Çankaya’da yapılan zirveye Cumhurbaşkanı Sezer, Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş, Başbakan Abdullah Gül ve Genelkurmay Başkanı Özkök’ün katılmış Zirve’de, Kofi Annan Planı’nın reddi anlamına gelen bir karar çıkmıştı. Türkiye, Rauf Denktaş’ın görüşlerini desteklemişti. Ancak R. Tayyip Erdoğan’ın başbakan olmadan önce ve başbakan olduktan sonra Kıbrıs konusunda yaptığı açıklamalar Türkiye’nin "devlet politikası" ile örtüşmüyordu. Ayrıca TBMM’nin kararları ile uyum içinde değildi. Başbakan Gül’ün ve Milli Güvenlik Kurulu’nun açıklama ve tavsiye ettiği kararları ile de paralellik içinde değildi.” R. Tayyip konusunda uzman olmadığı gibi Belçika modelinin ne olduğunu da bilmiyordu. Partinin tabanından gelen ve halktan gelen tepkilere karşı yaptığı yanlışın farkına vardı ve bu konuda konuşmamaya gayret ediyordu. Daha öncede belirttiğimiz gibi Türkiye içinde "bazı büyük sermaye çevreleri" de bu açıklamalardan çok memnundular. TÜSİAD Başkanı’nın 2003’ün ilk aylarında Kıbrıs konusunda yaptığı açıklamalar ile Recep Tayyip Erdoğan’ın açıklamaları birbirlerine çok yakındı. Kofi Annan’ın Denktaş’a sunduğu ve "bu genel çerçeveyi imzalayıp, boşlukları sonra doldururuz" dediği iki sayfalık metin aşağıda sunulmuştur.

Kofi Annan Planı’nın girişindeki, imzalanması istenen çerçeve belge şöyledir (Tarih 26 Şubat 2003)⁷³:

* Kofi Annan çerçeve planı “EKLER” bölümünde yer almaktadır.⁷⁴

⁷³ Kaynak; **KKTC Dışişleri Bakanlığı**

⁷⁴ Erol Manisalı, **Avrupa Kışkacında Kıbrıs**. İstanbul: Derin Yayınları,2003. s.116-122

Helsinki zirvesi sonrasında Türkiye Cumhuriyeti'ne davet edilen Rauf Denktaş, Hem Genel Kurmay'dan hem de TBMM'den Helsinki'den Kıbrıs ile ilgili çıkan sonuç ve çözüm önerisinin kabule edilemeyeceği yönünde destek almış, Fakat R.Tayyip Erdoğan ısrarla Cüneyt Zapsu ve emin Çölaşan gibi kişilerin “Ver kurtul” politikalarına paralel giden açıklamalar yaparak birlik beraberlikten uzak demeçler vermişti. TÜSİAD ve iş çevreleri bu açıklamalardan memnunnardı, Bu dönemde T.Erdoğan'ın iş adamları ve TÜSİAD ile arasının iyi olması ve bu tarz açıklamalar yapması hem sadece parayı düşünen bu kesimin hem de Rum'ları memnun etmişti.

KIBRIS'TA AB, ABD VE GENEL SEKRETERLİK ORTAKLIĞI VE ANKARA

Erol Manisalı Sermaye piyasasındaki büyük oyuncuların bu tutumunu “Sessiz darbe” diye nitelendirerek ve bu konuyu bir kitap yazarak değerlendirmiş, ve çarpıcı açıklamalar yapmıştır. ABD bile Kıbrıs meselesini çözüme ulaştırmadan Türkiye Cumhuriyeti'nin AB'ye katılımının uygun olmayacağı görüşünü beyan etmiştir. 2003 yılı bu konuda çok yorum yapıldı ve kritik bir yılın başlangıcı olmuştu. Kıbrıs ve Irak konularında yaşanan gelişmeler, ABD'nin ve AB'nin yeni Türkiye politikalarını da ortaya çıkarmıştı. ABD veya AB tercih edilecekti.

Türkiye artık bir seçimle karşı karşıya bulunmaktadır;

- ya bu gerçeklerle yüz yüze gelme cesaretini gösterecek toplumsal ve ulusal refleksleri gösterecektir.
- veya, Batı'nın bölgedeki bir mandası olacaktır. Bununla birlikte batının mandası olmakta yetmeyecek, batı bizden ne isterse vermek ne isterse yapmak zorunda kalacaktık. Irak müdahalesi de bunlardan biri olacaktır.⁷⁵

⁷⁵ Erol Manisalı, **Avrupa Kışkırcısında Kıbrıs**. İstanbul: Derin Yayınları,2003. s.122-125

ABD'NİN BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ VE TÜRKİYE YÖNELİK STRATEJİLERİ

Sovyetler' in ABD ile rekabet etmeyi bırakmasıyla ABD yeni dünya düzenini de süper güç olarak BOP'ni kendine amaç edinmiş ve hayata geçirebilmek için çalışmalarına başlamıştı. Bu projeyi de yönetebileceği en uygun lokasyon Türkiye olarak belirlendi. ABD'nin tek başına dünya hakimiyetini sağlayacak projeler olgunlaştırılıp genel bir başlık altında birleştirildi ve Project for New American Century (PNAC: Yeni Amerikan Yüzyılı Projesi) adı verilmişti. Pentagonun daha 1990'ların başında hazırladığı ulusal güvenlik stratejisi şunları öngörmektedir:

- Hedef ülkelerin tehdit yeteneği kazanmadan vurulması;
- Hiçbir uluslararası kuruluşun veya antlaşmanın ABD çıkarları ve ABD uygulamaları açısından engel oluşturmaması;
- Dünya egemenliğinde ABD'ye rakip olabilecek bir gücün doğmaması;
- ABD çıkarlarının elde edilmesi için gerektiğinde askeri güç kullanılması.

Bu projeyi de hayata geçirebilmesi için BOP' da başarılı olması şarttı. Büyük Ortadoğu Projesi, İsrail-Kürdistan eksenlidir. İsrail tutumu sergileyen ABD bundan sonra Arap ülkelerinin yararına bile bir girişimde bulursa bunu Arap ülkelere kabul ettirmek nerdeyse imkansızdı. Büyük Ortadoğu Projesinin Arap ülkelerindeki algılanışı, Irak'ı savaşa işgal eden ABD'nin bundan sonra işgallerine ve enerji kaynaklarının kontrolünü ele geçirmeye savaş yapmadan, bu tür projeleri hayata geçirerek devam edeceği şeklindedir.⁷⁶

ABD'nin "demokrasi ve özgürlük getireceğiz" sloganları ile işgal ettiği Irak topraklarındaki petrol yatakları ve enerji terminallerine el koyması zaten Arap ülkelerinde güveni zedelemiş ve hatta tamamen kaybolmasına neden olmuştu bile...

PNAC askeri, siyasi ve ekonomik olarak 3 bölümde yapılandırıldı. ilk önce askeri alanda; ulusal güvenlik ön plana getirilmişti, Büyük Ortadoğu Projesi (BOP), ABD'nin tek başına dünya hakimiyetini öngören bir projeydi.

⁷⁶ Süleyman Koç, **Dünden Bugüne Kıbrıs sorunu ve Stratejik yaklaşımlar**. İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık, 2005. ss. 448-449

Amaç ; İran, Türkiye ve Suriye'yi bölüp burada yeni oluşum gerçekleştirmektir. İsrail-Filistin savaşında da ABD yanlı politikasını sürdürdü. Bu aşamada Türkiye'nin alacağı rol çok önemlidir... cephe ülke rolü mü? yoksa model ülke rolü? Piyon olup figüranlık yapmak Türkiye'ye teklif edilebilecek bir şey olamaz. O yüzden şartların iyileştirilip laik anlayışlı bir cumhuriyet ülkesi ile ABD ancak müttefik olabilir. Ortadoğu'daki ülkelere ulaşabilmek için Türkiye Cumhuriyeti'ne ihtiyacı olduğu gerçeğini kabul etmek zorundadır.⁷⁷

MGK'DAN ANNAN PLANINA DESTEK YOK

MGK toplanmış ve şu sonuçları çıkartarak bir bildiri yayınlamıştır.

1. Planda kimi isteklerimiz karşılanmamıştır.
2. Planın uygulanmasında sorunlar çıkabilme olasılığı vardır.
3. Planın içerdiği bütün öğeler Türkiye ve KKTC nin ulusal yararları açısından ilgili hükümetlerce titizlikle irdelenmelidir.
4. Çözümün AB birincil hukuku haline getirilmesi önemlidir. Bu çerçevede Türkiye'ye ve KKTC'ye verilen güvencelerin fiilen uygulamaya geçirilmesi yakından ve ısrarlı biçimde izlenmelidir.
5. Süreç başlatılırsa adadaki Türk varlığı, Türkiye'nin garantörlüğü ve iki kesimlilik ilkesi zayıflatılmamalıdır.⁷⁸

Yukarıda belirtilen maddeler nedeni ile MGK'dan geçmeyen bildiri, Hükümetin ayağını denk alması için bir uyarı niteliğindedir, Hükümet bu uyarıyı dikkate almış ama bir arka kapı aramayı da ihmal etmiyordu.

⁷⁷ Süleyman Koç, **Dünden Bugüne Kıbrıs sorunu ve Stratejik yaklaşımlar**. İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık, 2005. s.450

⁷⁸ Selim Somçağ, **AB, Kıbrıs Ermenistan** . Bir Teslimiyet Güncesi. İstanbul: İkibinaltı(2006) Yayınevi, 2006. ss.139-140

GENELKURMAYDAN ANNAN PLANINA KIRMIZI KART

Genelkurmay başkanı Özkök' de aynı şekilde bir açıklama yaparak net tavrını ortaya koymuştu.

1. Kıbrıs'ın Türkiye için önemi Kıbrıs'ta soydaşlarımızın yaşamıyla sınırlı değildir.
2. Kıbrıs Türkiye'nin güvenliği açısından büyük stratejik önem taşımaktadır.
3. Deragasyonların AB birincil hukukuna dahil edilmesi mutlaka sağlanmalıdır.
4. Annan planı Kıbrıs'ta kalıcı ve adil bir düzen kuramaz. Bu plan uygulanırsa adada önemli güvenlik sorunları, toplumsal olaylar ortaya çıkabilir.
5. TSK bu konudaki görüş ve önerilerini 23 Ocak ve 5 Nisan tarihlerindeki MGK toplantılarında ortaya koyduğu gibi üç defa da yazılı olarak hükümete iletmiştir. Buna karşılık hükümet New York müzakerelerinde bu çerçevenin dışına çıkmıştır.⁷⁹

Bu plan ulusal güvenliğimiz açısından kesinlikle sakıncalıydı. Hükümetin bu tavrı TSK ile ters düşmüştü. TSK'den gelen sert yanıt ile Annan Planının kabul edilemeyeceği perçinlenmişti. Yani Hükümetler gelip geçicidir. Dolayısı ile TSK bu ülkenin vaz geçilmez bir olgusudur. Supap niteliğindedir. İyi ki vardır, Toprak bütünlüğü ve Vatan söz konusu olunca masaya yumruğunu vurarak hiç çekinmeden yorumunu yapar ve uygulanması için gerek Hükümet gerekse hükümetin diğer kollarına bağlı bakanlıkları uyarıda bulunabilir. Tabi olayların buraya gelmeden çözümlenmesi temennimizdir ama TSK bu ülkede vazgeçilmez bir unsurdur.⁸⁰

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3.) KIBRIS AB İLİŞKİLERİ VE KIBRIS'IN AB'YE ÜYELİĞİ

Birliğe üye olmak için ve bu birliğin bir parçası olabilmek için bazı kriterlerin yerine getirilmesi gerekiyordu.

Üyelik için aday ülke şu şartları yerine getirmelidir:"

- Demokratik, hukukun üstünlüğüne dayanan, insan hakları ve azınlık haklarına saygılı bir devlet olmalıdır.

⁷⁹ Selim Somçağ, **AB, Kıbrıs Ermenistan** . Bir Teslimiyet Güncesi. İstanbul: İkibinaltı(2006) Yayınevi, 2006. s.142

⁸⁰ Somçağ, **AB, Kıbrıs** s.143

- işleyen bir piyasa ekonomisine sahip olmalı ve Birliğin Kapasitesi ve rekabetçi yapısına dayanıklı olmalıdır.
- Siyasi, ekonomik ve parasal birlik hedeflerine bağlı ve diğer üyelik yükümlülüklerini üstlenme yeteneğine sahip olmalıdır.

Önceleri AB üyeliğine itibar etmeyen devletler, AB'nin genişleme süreci boyunca üye olan devletlerdeki siyasi istikrar, ekonomik gelişme ve sosyal adaletin yaygınlaşıp oturmasıyla barış, adalet, güvenlik ve refahın bir arada işlediğini gördüklerinde tatmin olmuşlar ve AB'nin doğru bir karar olarak yanında değil içinde olmaya karar vermişlerdir. 2003 yılına kadar 5 ayrı genişleme dalgası yer almıştır. 2003'de üye devlet sayısı 25'e çıkmıştır.⁸¹

KIBRIS'IN AB ÜYELİĞİ: ENOSİS HAYALLERİ VE GERÇEKLER

Kıbrıs, Barış, adalet, güvenlik ve refahın yaygınlaştığını gördükçe AB'ye katılım için Türkiye'den yardım istiyor, buna karşılık Rumlar adanın tek ellerine verilmesi isteklerinden geri adım atmamışlardır. Olayın en ilginç yönü de yıllar geçtikçe ada halkı önlerindeki engel Türkiye Cumhuriyetiymiş izlenimine de kapılmıştı. Çünkü Rumların oyunlarından çok Türkiye'nin masaya oturmaya, anlaşma istemeyişi ve ortaya konulan çözüm planlarını kabul etmeyişi hem Yunanistan hem de AB parlamentosu ve bazı üye ülkeleri tarafından meydana getirilmişti. Bu durumda adadaki topraklardan vazgeçemeyeceğimiz için Rumların Enosis olayı ile adayı ele geçirme planları tozlu raflardan indirilip mütemadiyen farklı yollardan psikolojik olarak Türkiye ve KKTC üstüne oynanan bir oyunmuş gibi önümüze getiriliyordu. Batı Avrupa'da başlayan bu sürece, iki Anavatanla Kıbrıs'ın birlikte katılmalarının siyasi ve ekonomik yararlarının ve bölgemizde gerçek barışa yapacağı katkıların heyecanını duymaya biz Türkler bunu bir vizyon olarak benimsemeye yıllarca devam etmiştik. Yıl 2009. Geline nokta apaçık ortada.

82

⁸¹ Enver Bozkurt, ve Havva Demirel, **Birleşmiş Milletler ve Avrupa Birliği kapsamında Kıbrıs Sorunu**. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım, 2006 ss. 192-195

⁸² İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efeğil. **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002. s 203

KARAR İKİ HALKA AİT OLMALI

Kıbrıs'ta İki devletin varlığına, siyasi eşitliğine dayalı bir anlaşmaya varıldıktan sonra kurulacak yeni federal veya kon federal Cumhuriyetin AB üyeliği elbette gündeme gelebilir. Gelmelidir de! Ama bunun kararını vermek, Kıbrıs'ın kaderinde ve egemenliğinde birinci derecede hak ve söz sahibi olan adadaki iki ulusa düşmektedir. Türkiye'yi sürekli köşeye sıkıştırmak için AB üyeliğini bir şantaj aracı olarak kullanmaları artık zorumuza gidiyor, Ya kara parçasından vazgeç, AB Yolu sana açılsın... Yada ömrü billah AB'nin yüzünü göremeyeceksiniz. Ne acıdır ki Bu senaryolardan Türkiye Cumhuriyeti'nin önüne onlarca yıldır fazlasıyla sunuldu yalnız hepsi allanıp pullanıp evirilip çevrilip bu sonuca geliyordu, Adadan vazgeçin... Bu yöntemi kabul etmiş olsaydı, her ne kadar “sadece” buna bağlı olmasa da, Türkiye çoktan AB üyesi olmuştu zaten. ⁸³

TEMEL İLKELER VE HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜ

Uluslararası hukuka saygılı ve hukukun üstünlüğüne inanan Batılı ülkelerin, Kıbrıs'ta Rumların tek taraflı olarak yaptığı üyelik başvurusunu kabul edip, tüm Kıbrıs adına bu yönde ikili müzakereler başlatmaları ve Kıbrıs'ın üyeliği konusunda bu kadar çelişkili ve seviyesiz ilkelerine ters düşen bir davranış biçimi sergilemeleri üzüntü vericidir.

Kıbrıs anayasasında şu maddelere karşı hala nasıl hukuktan ve AB yasaları ve normlarından bahsediliyor anlamış değilim ;

"Kıbrıs Cumhuriyeti, herhangi bir devlet ile tamamen veya kısmen, herhangi bir siyasi veya ekonomik birliğe katılmamayı taahhüt eder. Bu itibarla herhangi bir devlet ile birleşmeyi veya dolayısıyla, bunu teşvik edecek her nevi hareketi yasak ilân eder. Hukukun üstünlüğü ve temel ilkeler baz alındığında, yıllar önce KKTC Anayasası'nda “başka bir devlet ile birleşmez” maddesini Rum –Yunan tarafının ENOSİS hayallerini sınırlandırmak ve kendi haklarını korumak amacı ile konumlandırmış fakat hukuğa ve anayasal düzenlemelere son derece saygılı olan AB ve AB ülkeleri söz konusu KKTC olunca maalesef bunu göz ardı etmektedirler.⁸⁴

⁸³ İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efeğil. **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002. s 204

⁸⁴ Ülger, **AB ve Kıbrıs** s 205

AVRUPA BİRLİĞİ ÜYELİĞİ ENOSİS ANLAMINA GELMEKTEDİR.

1960 antlaşmaları, anayasası ve uluslararası hukuka aykırı davranışlar sergilenmiş, Yani Rum tarafı, bilerek ve kasten AB'yi avucuna alarak belki de AB içindeki RUM lobisini devreye sokarak kuralları yıkıp hukuku hiçe sayıp AB'ye girmek için tüm yollara başvurmuş, kendini haklı göstermiş ve emeline ulaşmıştır. Yunan şantajlarına boyun eğen AB'yi de arkasına alarak 1960 antlaşmalarını, yani uluslararası hukuku pervasızca çiğnemektedir. ENOSİS politikasının önlenebilmesi için alınacak en iyi tedbirin' siyasi eşitlik olduğunu söylemektedir. Bu fikre karşı çıkanlar ise, Kıbrıslı Türkler'in ada nüfusunun en çok dörde birine sahip olduğunu ifade ederek, zayıf ekonomik ve sosyal şartlardan ötürü, siyasi eşitliğin mümkün olmadığına inanmaktadır. DİSİ Partisi başkanı Nikos Anastasiadis "Kıbrıs'ı AB ile birleştirmekle Yunanistan'la da birleştirmiş oluyoruz" diyerek haddini aşan bir konuşma yapmıştır. Bu tarz bir açıklama hakkı yoktur. Amaç ; Kıbrıs'ı Yunanistan'la birleştirmek, yani AB şemsiyesi altında Enosisi gerçekleştirmek olduğunun açık kanıtıdır.⁸⁵

AVRUPA BİRLİĞİ'NE TAM ÜYELİK BAŞVURUSU RUM TARAFININ TEK TARAFLI BAŞVURUSU

Rumlar AB nin tüm kriterlerini yerine getirdikleri gibi GSMH'sıda oldukça yüksektir. Dolayısı ile AB'nin üyelik için "Hayır" deme şansı yoktur, yalnız, katılımcıların yüzde 81'i Rumların tek taraflı başvurusuna karşı çıkmakta ve , Kıbrıslı Rumların Türkleri temsil etme hakkının olmadığı siyasi ve hukuki yetkilerinin bulunmadığını, ortada Kıbrıs Cumhuriyeti gibi bir Cumhuriyet olmadığını, iki farklı devlet bulunmakta olduğunu, Bu sebeple Avrupa Birliği bu gerçeği görmüş ve Rumların başvurusunu reddetmesinin doğru olacağı yönünde görüş bildirmişlerdir. Tabi bu sadece görüş niteliğinde kalmış...

⁸⁵ İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efeğil. **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002. s 207

Çünkü yüksek hayat standardı, tümüyle işleyen demokratik kurumlar, başarılı iktisadi sistemleri ve sahip oldukları dünyanın en yüksek Gayri Safi Milli Hasılasıyla Kıbrıslı Rumlar, tam üyelik konusunda Avrupa Birliği'nin ortaya koyduğu tüm kriterleri yerine getirmişlerdir.⁸⁶

AVRUPA KIBRIS'A EL ATIYOR

Kıbrıs Avrupa için fazla önem taşımaya başlamıştı. Asya'nın Batı kapısı olarak nitelendirilmenin dışında Yunanistan AB içinde olduğundan bu ada da stratejik olarak AB'nin içinde olmalıydı, Türkiye Cumhuriyeti ise AB için dini, kültürel, ekonomik ve politik yönden farklılıklar gösteriyordu. İşte bu sonuçtan yola çıkarak Kıbrıs'ın Yunan-Rum egemenliği altında AB'ye katılımı sağlanmalıydı.

1) Doğu Bloğu'nun ve Varşova Paktı'nın dağılmasıyla Karadeniz'de iş ortamları ortaya çıktı, Ekonomik açıdan Türkiye'nin de burada kazanımları büyüktür. Bu AB'yi de rahatlattı. Artık, Sovyetler Birliği ve Varşova Paktı olmadığı için Doğu'dan askeri ve ideolojik tehdit ortadan kalktığından AB üye ülkeleri için ekonomik çıkışın başlangıcı olacaktı.

2) 1993 deki Maastricht anlaşması gelecek Avrupa'sının temellerini atarken ABD'ye rakip olarak Çin ve Japonya ekonomik anlamda batıyı tekellikten çıkartıp rekabete girmelerini sağlamıştı. Dünya Pazarları artık bölünmüşlükten kurtuluyordu. AB'nin büyük ülkeleri için yeni ekonomik ufuklar açılmıştı. Ortada yenmesi gereken büyük bir pasta vardı ve herkes en büyük payı almaya çalışacaktı ve AB'de bu dönemde geleceğini kurmak için stratejik planlar yapıyordu.

Türkiye'nin politik, ekonomik, sosyal ve kültürel yapısı AB üye ülkelerine uymadığından gelecekte dengeler bozulabilirdi. Bu yüzden Türkiye AB'ye göre gelecekte AB'nin içinde yer almayacaktı. Ama Kıbrıs önemli bir ada ve Türkiye'nin buradaki varlığı rahatsız edici olabilirdi. Kıbrıs adası Avrasya'nın stratejik bir noktası ve Asya pazarının "Batı kapısı" olarak nitelendirilmektedir. Sadece bununla da kalmıyor, ticari yollar, enerji yolları ve askeri açıdan, AB'nin Doğu Akdeniz'deki ileri karakolu ve köprübaşı özelliğini de taşımaktadır.⁸⁷

⁸⁶ İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efeğil. **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002. s 266-267

⁸⁷ Erol Manisalı, **Dünden Bugüne Kıbrıs**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2003. S. 83-84

3.1) TÜRKİYE'NİN ÜYELİK SÜRECİNDE KIBRIS

Kıbrıs sorunu halledilirken başka güçlerin devreye girmemesini ve dış ilişkilerinde Türkiye Cumhuriyeti ve KKTC'nin karşısına çıkarılmamasını istenmektedir. AB bu aşamada maalesef taraf olarak davranmakta ve objektif bir arabulucu görevi üstlenememektedir. Ve Bu süreçte AB kriterleri ile ilgisi olmayan bir konuyu AB kendi çıkarları için Türkiye Cumhuriyeti'nin önüne koymaktan çekinmemektedir. Her ilerleme raporunda bu yumuşak karnımızı ön plana çıkartmakta, yapılan reformlar ve ilerlemeler göz ardı edilip Kıbrıs konusu üzerine yoğunlaşmaktadır. AB Türkiye'nin üyeliği ile Kıbrıs sorununu artık birbirinden ayırmalıdır.⁸⁸

EĞER TÜRKİYE AB'YE ALINMIYORSA

İlerideki konularda da işleyeceğimiz gibi AB Stratejik bir yol izleyip hem Türkiye Cumhuriyeti'ni oy alıyor, hem Yunanistan'ı idare ediyor hem de Kıbrıs'a sahip olmaya çalışıyordu, Bunun önemli noktalarından biride uydudan yapılan araştırmalara göre Kıbrıs çevresindeki bölgede çok önemli petrol ve doğalgaz yatakları tespit edilmiş olmasıydı.

Dolaylı olarak bu sorunun çözümlenmesi ve her defasında Türkiye Cumhuriyeti'nin önüne Rum ve Yunanistan'a avantaj sağlayacak şekilde çözüm önerisi olarak getirilmesi (Hanay ve Annan planı gibi) çözümsüzlükle sonuçlandı. Sanki Türkiye Cumhuriyeti'nin uzlaşmaz tavrı varmış gibi algılatılmaya çalışıldı. Aslında Türkiye Cumhuriyeti ve KKTC bu bağlamda olumlu ve çözüm isteyen tek taraftı, ama bu çözüm stratejilerinde fedakarlık yapması gereken tek yer KKTC idi. Dolayısı ile bu kabul edilebilir bir durum değildi. Önlerinde izlenmesi gereken açık bir plan vardı, Eğer Türkiye ileride de Avrupa Birleşik Devletlerinin içine alınmıyorsa, hem KKTC ortadan kaldırılmalı hem de ada, Türkiye'nin askeri, siyasi, iktisadi ve kültürel etki alanından çıkarılmalı idi.

⁸⁸ Enver Bozkurt, ve Havva Demirel, **Birleşmiş Milletler ve Avrupa Birliği kapsamında Kıbrıs Sorunu**. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım, 2006 S.217-218

Çünkü bu stratejik bölgenin şu özellikleri vardı;

- Ada Doğu Akdeniz'e, Anadolu'ya, Ortadoğu'ya ve Süveyş'e egemen bir konumda,
- Stratejik olarak hava ve deniz yolları bakımından çok önemli,
- çok önemli petrol ve doğalgaz yatakları,
- "Hazar - Körfez - Doğu Akdeniz" üçgeninin ortasında,
- Türkiye'nin ulusal güvenliğini sağlayan tek çıkış noktası.

Bu denli önemli bir adanın sadece AB üyelik için bizden istiyor diye verilebilmesi mümkün değildir, zaten aklı başında hiçbir devlet diğer bir devletten bu kadar önemli bir toprak parçasını pazarlık konumu yaparak hukuki ve siyasi anlamda kendini küçük düşürmemelidir.⁸⁹

3.2) TÜRK-YUNAN İLİŞKİLERİ VE KIBRIS SORUNU

Yunanistan AB tarafından destekli bir Türkiye karşıtı politika tutumu içine girmeseydi Kıbrıs'ta yaşanan bu sorun çoktan çözülmüş ve sorun olmaktan çıkmıştı, AB'nin Yunanistan'ı desteklemesi de Bizim coğrafi olarak önemli bir noktada olmamızdan kaynaklanıyor. Tabi Yunanistan'ın bu palazlanması sadece AB üye ülkelerinden değil ABD gibi bir süper gücün yunanlılarla aynı mezhepten olması, dini olarak aynı temellere dayanması ve bu topraklara ilgi duymasından da kaynaklanıyor, bununla birlikte Ege'deki bir çok adaya da yunanlılar İngilizlerin sayesinde sahip oldular, Bulgar topraklarının bir bölümüne de... Mora isyanında da Avrupa'nın desteği çok büyük. Yani AB' de ABD'de büyük ağabey rolünde Yunanistan'ın önünü açmaktalar.

Sadece geçmişte kültürel ve dini olarak kendilerine yakın gördüklerinden. Eğer Yunanistan Avrupa ve ABD tarafından desteklenmeseydi ne Megali Idea (büyük ülkü) gibi hiçbir zaman gerçekleşmeyecek bir düşünceye bağlanır, ne de "ulusal dış politikasını Türkiye karşıtı bir zemine oturturdu.

⁸⁹ Erol Manisalı, **Avrupa Kışkırcısında Kıbrıs**. İstanbul: Derin Yayınları,2003. ss.9-13

ABD’de de Yunanlıların tarafında olma meyli vardır ve bunun nedenleri de çok açık ve nettir.

ABD’nin Yunan hayranlığı nedenleri ;

- ABD'nin kuruluşundan beri eski Yunan hayranlığının bu topraklarda yayılmış olması,
- Yunanlıların Hıristiyan (Ortodoks) olmaları,

ABD'de baştan beri Yunan kökenli nüfusun zaman içinde palazlanarak ABD'nin ayrılmaz bir parçası haline gelmeleri ve çok güçlü bir lobi oluşturmaları, ABD'nin Yunan yandaşlığını etkileyen en önemli faktörlerdir.

AB’nin Yunanistan’a İngiltere vasıtasıyla verdiği destekler ;

- İngiltere, Mora isyanının çıkmasından Yunanistan’ın Kuzey’e ve Batı Trakya’ya yayılmasına kadar Yunanistan’ı hem yönetmiş, hem de destek vermiştir.
- Girit’i ve birçok Ege adasını Yunanistan İngilizlerin desteği ile elde etmişlerdi.
- İkinci Dünya Savaşı sonrasında B.Trakya’da Bulgarların elindeki topraklar Yunanistan’a İngilizler tarafından verilmiştir.
- 1947’de İtalyanların yenilerek bıraktıkları sahipsiz kalmış Anadolu kıyılarının yanı başındaki 12 ada, yine İngilizlerin desteği ile Yunanistan’a hediye edilmiştir. Yunanistan o dönemlerde, İngiltere’yi (ve Avrupa’yı) hep arkasında gördü.⁹⁰

Türk-Yunan ilişkileri, birkaç yıl iyi gitmiştir. Bunun nedeni ise Yeni savaştan çıkmış Avrupa Yunanistan’ı düşünecek durumda değildi, Batı Avrupa (ve İngiltere) kendi evinin içini düzeltmekte meşgul olduğundan Yunanistan yalnız kalmıştı ve bu dönemde Türkiye’nin Yunanistan politikasında tarih boyunca hoşgörülü davranış sergilemiş ve bu dönemleri Yunanistan’a karşı hiç kullanmamıştır. Avrupa’da din o kadar ön plandadır ki bazen Türkiye Cumhuriyeti’nde laiklik, din işleri ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması konusunda o kadar dış devletler tarafından yeriliyor ki, bu devletler bir de dönüp kendilerine bakıyorlar mı acaba?

⁹⁰ Erol Manisalı, **Dünden Bugüne Kıbrıs**. İstanbul: Gündoğan Yayınları,2003. 103-105

Örneğin ;

Yunanistan Ortodoks Kilisesi ile özdeşleşmiştir. Kıbrıs'ta, KKTC sınırlarının ihlali esnasında, ellerinde Yunan bayrağı taşıyan papazlar gözlemlenmiştir. Kardak adasına bir sivil ya da Yunanlı bir askerden önce, elinde Yunan bayrağı ile bir Ortodoks papazı çıkmıştır. Başpiskopos Makarios Cumhurbaşkanlığı yaparken bile dini giysisini sırtından hiç çıkarmamıştır. Din adamlığı ile başkanlığı özdeşleştirmiştir.”⁹¹ Yunanistan laik bir devlet değildir. Ortodoks Kilisesi devlet yönetiminin bir parçasıdır.

AB ÇERÇEVESİNDE TÜRK-YUNAN İLİŞKİLERİ VE KIBRIS(1999 VE SONRASI)

Yunanistan 1999 yılının ortalarına kadar Türkiye'ye karşı "açık kriz politikası" izlemiştir. Açık kriz politikasında Atina Türkiye'ye Karşı düşmanlığını gizlemeden" ortaya koymuştur.

1. AB Forumlarında
2. Avrupa Konseyi Forumlarında
3. Türkiye'nin inisiyatif olarak kurduğu K.E.İ.B. toplantılarında katıksız ve istisnasız olarak "Türkiye karşıtlığını" açıkça belirtmiştir.

Sadece bu kadarla da değil, PKK ve Ermeni terör örgütleri "ortak girişimler" yaparak Türkiye Cumhuriyetine karşı beslediği kini bu örgütler vasıtasıyla ön plana çıkarmıştır. Biz teröristlerle dağlarda çarpışıp masum insanları korumaya çalışan silahlı kuvvetlerimizden günde onlarca şehit verirken Yunanistan bu terör gruplarına Silah, eğitim, para yardımı, barınma sağlamıştır. Ermenistan ve Suriye ile siyasi, politik ve diğer dolaylı yollardan ittifak sağlayarak ülkemize zarar verebilmek için birlik beraberlik sağlamıştır. Bu yapılanmadan sonuç alamayan Atina'ya bazı büyük sermaye çevreleri yardımcı oldular.

⁹¹ Erol Manisalı, **Dünden Bugüne Kıbrıs**. İstanbul: Gündoğan Yayınları,2003. 106-109

Özellikle PKK 'yı destekleyerek bunu açık seçik ortaya koymuştur, Elimize bu dönemde geçen öyle bir fırsat vardı ki Türkiye Cumhuriyeti yine bunu uluslararası platformda kullanmadı veya kullandırmadılar, Terörist başı Öcalan yakalandığında üzerinden Güney Kıbrıs Rum Yönetiminin verdiği pasaport vardı, Terörist olarak ilan edilen bir örgüte yardım eden bir ülke vardı karşımızda.. Ama biz bunu değerlendiremedik maalesef...⁹²

YAPAY YUNAN DOSTLUĞUNUN NEDENLERİ

Bazı iş adamları ve medya kuruluşları bir dönem Yunan dostluğunu ve Yunanistan ile Türk halkını kaynaştırabilmek adına üstlerine vazife olmadığı halde Yunanistan'ı Türk halkına sevdirme misyonunu üstlenmişler ve ;

- Türk tavernalarına Yunanca müzik giriyordu,
- Beyoğlu gibi kalabalık mekanlarda ısrarla Yunan müziği çalmıyordu,
- Migros gibi büyük mağazalarda, halkın tepkisine yol açacak biçimde Yunan müziği pazarlanıyordu.

Ama Yunan Politikası hiç değişmemiştir,

- Yunan Parlamentosu'nun Haziran 1999'dan sonra çıkardığı kararlar,
- Yunan Hükümetinin aldığı kararları,
- Başbakanlarının, Dışişleri ve Savunma Bakanlarının Türk Yunan İlişkileri ile ilgili olarak Yunan basınına yaptığı açıklamaları,

Atina'nın AB'de Türkiye ile ilgili pozisyonunu alt alta sıralayıp incelediğimiz zaman, Haziran 1999'dan itibaren, "Atina'nın Türkiye karşıtı politikasında" hiçbir şeyin değişmediği görülür.⁹³

KAMUOYU NEDEN ALDATILİYOR?

Kamuoyunda Medya patronları bazı işadamları ile yakın temasta olduklarından iş adamlarımızın kaygıları, zamanla onların kaygıları haline almaktadır.

⁹² Erol Manisalı, **Dünden Bugüne Kıbrıs**. İstanbul: Gündoğan Yayınları,2003. ss 163-165

⁹³ Manisalı, **Dünden** s. 166

Etki sürecine bağlı olarak çoğu zaman özellikle kırılgan ekonomi koşullarında yaşanan firma sıkıntıları IMF'in yardımlarından, MOODY'S'in Standart and Poors'un puan düşürmelerinden kaynaklı borsaya para giriş çıkışlarını bile kamuoyunu yanlış yönlendirerek ekonomik sorunlarla dolu bir çıkmazın içine sürükleniyoruz safsataları ile bunun nedenlerini Kıbrıs ve AB 'ye bağlayan kişi ve firmalar yanıltıcı bilgiler vererek Kamu oyunu da kandırmaktadırlar.

Özetle Kıbrıs ve Ege Türkiye - AB ilişkilerini engelleyen bir unsur **olmamalıdır**. AB madem ki yarın Türkiye'yi alacaktır, o takdirde Ege ve Kıbrıs konularını "askıya alması gerekir". Çünkü, Türkiye tam üye olduğu zaman Ege ve Kıbrıs sorunları da Avrupa Birleşik Devletleri içinde sorun olmayacaktır.⁹⁴

3.3) AMERİKAN AMBARGOSU VE TÜRKİYE'NİN ÖĞRENDİKLERİ

Bazen dost saydığımız müttefik devletlere bile arkamızı dönerken dikkat etmemiz gerekmektedir. ABD bunun en güzel örneği. ABD “müdahalede NATO silahlarının kullanılması yüzünden bize Ambargo koydu, Ama bu tek taraflı bir uygulamaydı, çünkü yıllardır Yunanistan Adada (1963 den beri) Türkiye ye karşı NATO'nun silahlarını kullanıyordu. “Her olay bir derstir.” mantığından yola çıkarak Türkiye Cumhuriyeti silah alımında da çeşitlilik uygulamasına gitmeye karar verdi. Bu ambargo meselesinden önce Washington Ankara'yı tıbbi amaçlı "afyon" üretiminin durdurulması konusunda uyardı ve durdurulmadığı takdirde ambargo koyulacağı sinyalinin vermişti zaten... Türkiye, "balık" üzerine söylenen Çin ata sözünü nihayet hatırlıyordu. Kendi balığını tutmasını öğrenmenin vakti zamanı gelmişti... Ama Türkiye ABD'nin koyduğu ambargo ile sarsılacak bir ülke değildi. Neler görmüştü neler.. "iç kargaşaya" , “Sağ-sol çatışması” “3 yıllık askeri rejim”.⁹⁵

⁹⁴ Erol Manisalı, **Dünden Bugüne Kıbrıs**. İstanbul: Gündoğan Yayınları,2003. ss 167-169

⁹⁵ Manisalı, **Dünden**s.75-77

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

4.) TÜRKİYE’NİN AB ÜYELİĞİ SÜRECİNDE KIBRIS’I SORUN VE YAPTIRIM OLARAK AB TARAFINDAN TÜRKİYE’NİN ÖNÜNE KONULMASI

TÜRKİYE’ NİN AB’YE ADAYLIK SÜRECİ SONRASINDA AB’NİN KIBRIS SORUNUNA YAKLAŞIMI

1963 de imzalanan Ankara Antlaşması bize AET yolunda ışık tuttu, ekonomik seviye farklılıklarının azaltılmasını ve kademeli olarak gümrük birliğinin kurulmasını amaçlayan bu antlaşma ile atılan ilk adım 1999 ‘da Helsinki Zirvesi’nde, Türkiye oybirliğiyle, aday ülke olarak ilân edilmiştir. Bundan sonra AB’nin Kıbrıs sorununa yaklaşımı daha farklı ve hassa olmuştur, Bir yanda Yunanistan diğer yanda GKRY ve her zaman dışladıkları ve işgalci konumunda olan Türkiye destekli KKTC. AB için başlayacak tüm sıkıntılar Rum ve yunan baskısı ile gerilecekti. Adeta Rum ve Yunanlıların doldurması ile AB kısa bir zaman içinde Türkiye’yi Kıbrıs konusunda zorlayacaktı. ⁹⁶

AB’NİN YENİ KIBRIS HAMLESİ

AB üyesi ülkeler Türkiye'nin 2005'te müzakerelere başlayabilmesi için “ortak tutum belgesi” adı altında bir metin hazırladılar. Bu ek protokole göre kısa vadede Türkiye Cumhuriyeti Kıbrıs'taki stratejik varlığını, orta vadede de adadaki Türk varlığını ortadan kaldıracaktır. Hiçbir kazanımı olmadan böyle bir anlaşmaya hiçbir hükümetin inisiyatif kullanıp imzalayıp olayları oldu bittiye getirme hakkı yoktur. Ama ilk aşamada Hükümet bunu meclise sunmadan inisiyatif kullanıp imzalamayı düşünmüştür. Fakat daha sonra doğuracağı sonuçlar çok ağır olacağı muhalefet partisi tarafından hükümete kamuoyu huzurunda uyarı niteliğinde söylendiği için böyle bir hatayı yapmaktan son anda vazgeçmiştir. Bu işin sonunda Rumlara milyarlarca dolarlık tazminat ödenmesi kaçınılmaz olacaktır. ⁹⁷

⁹⁶ Bahadır Bumin Özarslan, **Kıbrıs Sorunu ve Avrupa Birliği'nin Yaklaşımı**. İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık, 2007. ss 143-144

⁹⁷ Selim Somçağ, **AB, Kıbrıs Ermenistan** . Bir Teslimiyet Güncesi. İstanbul: İkibinaltı(2006) Yayınevi, 2006. s.60-61

YA AB SÜRECİ, YA KIBRIS

Yapılan görüşmeler ve öne sürülen maddeler Türkiye Cumhuriyeti'ni AB'nin bir uydusu haline getirmekten başka bir şey değildi, Serbest dolaşımsız tam üyelik olması mümkün olamazdı. Tam üyeliğin anlamına aykırıydı. Ne hikmetse malî destek alabilme ihtimali de bir anda 2014 sonrasına atıldı. Normal olarak AB üyeliğini ciddi olarak düşünmediği Türkiye Cumhuriyeti'ne yardımda etmek istemiyordu. AB'den gelen ek protokolün imzalanmasıyla ilgili ultimatolar hükümet tarafından bir sorun teşkil etmiyordu, yalnız Meclise sunup onay alma şansı olmadığından "Ek protokolün imzalanması Rum kesimini tanıdığı anlamına gelmez" gibi saçma bir cümleyi de sarf ediyorlardı, Ek protokolün imzalanması her şeyin bittiği an olacaktı Türkiye Cumhuriyeti için. Şartları ağır ve Kıbrıs'tan vazgeçileceğini imza altına alınmasıydı. Muhtemel bir Türk-Yunan çatışmasında ; 1- donanmasını Akdeniz'e çıkarması,

2- Kerkük-Yumurtalık, Bakü-Ceyhan boru hatlarının denize çıkışlarını,

3- İskenderun limanını, hatta bütün Akdeniz sahilini ve Güneydoğu Anadolu'yu savunması son derece güçleşecekti.

Ek Protokolün Meclisten geçmesi bizi Kıbrıs'ın kaybedilmesinde dönülmez bir yola sokacağı gerçeğini bile bile bu yükün altına kimse giremez.⁹⁸

Ek Protokol imzalanmayınca Olli Rehn Ek Protokolün bir an önce TBMM'de onaylanmasını takdirde müzakerelerde ilgili bölümlerin açılmayacağını söyledi. Peki doğuracağı sonuçlar nelerdi?

Havaalanı ve limanlar Rumlara açılacak. Tanımadığınızı iddia ettiğiniz bir ülkenin pasaportunu taşıyan insanları ülkenize kabul etmeye başlayacaktık. Türkiye'ye gelen ve resmi olarak tanımadığınızı beyan ettiğiniz bir grubun vatandaşları burada çeşitli vatandaşlık işlemleri için diplomatik temsilcilik arayacaklar. Bu durumda Kıbrıs Rum Yönetimine Türkiye'de diplomatik temsilcilik açma imkânı tanımazsanız Rum Yönetimi bu konuda Avrupa Adalet Divanından Türkiye aleyhine bir kararı rahatlıkla çıkartabilecek.

⁹⁸ Selim Somçağ, **AB, Kıbrıs Ermenistan** . Bir Teslimiyet Güncesi. İstanbul: İkibinaltı(2006) Yayınevi, 2006. s.119

Ek protokolü kabul ederek müzakerelerin devamı için Avrupa Adalet Divanının bütün kararlarına, AB içinde alınacak hukukî bağlayıcılığı olmayan kararlara dahi uymayı taahhüt etmiş durumda kalacaktık.⁹⁹

YA KIBRIS, YA MÜZAKERE SÜRECİ

Türkiye Kıbrıs konusunda geçmişte yaşadıklarında ders almalı ve onca yaşanan sıkıntı Barış hareketinde dökülen kan , heba olup gidebilir. AKP hükümetinin tavizkâr tutumu karşısında görev TBMM üyelerine ve bürokrasiye düşmektedir. Bürokrasi taviz politikasının kabul edilemez sonuçlarını hükümete her fırsatta anlatmalı, Meclis de Ek Protokolün Meclis genel kuruluna inmesine izin vermemelidir. O mecliste de mutlaka Kıbrıs barış hareketına katılmış büyük kahramanların torunları mevcuttur. Müzakere sürecine katılmayı bırakalım AB'ye üye yapacağız diye bir anlaşma, protokol , söz, yemin her ne olursa olsun AB tarafından verilecek bir garanti metni bile olsa Kıbrıs satılık veya değiş tokuş yapılacak bir ada, bedeli mukabilinde verilecek bir toprak olamaz ve gelecekte de olmayacaktır. Bu ada Türkiye Cumhuriyeti'nin elinden sadece savaşarak alınabilir, çünkü KKTC'nin bulunduğu topraklar Türk topraklarıdır.¹⁰⁰

4.1) KKTC'NİN GKRY'NİN AB ÜYELİĞİNE İTİRAZI

RUM YÖNETİMİNİN ÜYELİK "BAŞVURUSUNA" KARŞILIK KKTC'NİN 12 HAZİRAN 1990'DA AVRUPA TOPLULUĞU BAKANLAR KURULUNA YÖNELTİĞİ MEMORANDUM'UN ÖZETİ

“Kendisini "Kıbrıs Cumhuriyeti Hükümeti" diye adlandıran Rum yönetimi AB Bakanlar Konseyi Başkanına, "Kıbrıs'ın, üç Avrupa kurumuna üyeliği için üç ayrı başvuru gönderdi. Bu bağlamda, Kıbrıs Türk tarafı, Bakanlar Konseyi'nden aşağıdaki itiraz ve fikirleri dikkate almasını saygı ile rica eder.¹⁰¹

⁹⁹ Selim Somçağ, **AB, Kıbrıs Ermenistan** . Bir Teslimiyet Güncesi. İstanbul: İkibinaltı(2006) Yayınevi, 2006. s123-124

¹⁰⁰ Somçağ, **AB, Kıbrıs**.....ss. 195-196

¹⁰¹ Ülger, **AB ve Kıbrıs**..... ss. 491

Bu memorandumda Şu ana baŐlıklar yer almaktadır ;

1. Kıbrıs iki toplumlu bir adadır,
2. Bölünmüş bir adanın Avrupa Topluluğu üyelik mümkün değildir,
4. Başvuru yanlış kavrandı,
5. Kıbrıs'ın iki toplumlu yapısının tanınması,
- 6.1960 AnlaŐmasının iki toplumlu temeli,
- 7.1960 AnlaŐmasının Uluslararası ve Anayasal Yapısı,
8. İki toplum arasında (yetki) gücün kesin bölüşümü,
9. AnlaŐmanın Uluslararası Garantisi,
10. Kıbrıs Rumları tarafından Kıbrıs Türk katılımının reddi,
11. Kıbrıs Türk Toplumunun dışlanması,
12. Kıbrıs Türk Toplumunun dışlanması,
13. 1974 "Enosis" girişimi Türkiye'nin garantör hareketi ile engellendi,
14. Kıbrıslı Rumlar Kıbrıs'ın Meşru Hükümeti değildir,
15. Kıbrıslı Rumların Uluslararası hukuğa aykırı davranıŐı,
16. Kıbrıs Rum başvurusu, Enosis'i yasaklayan Uluslararası anlaşmaları ve anayasayı ihlal eder,
17. Almanya ile karşılaştırma yanlıştır,
18. Başvuru geçersizdir. Bununla ilgili hiçbir işlem yapılmamalıdır,
19. AB üyeliği ancak bir çözümden sonra gündeme gelebilir,
20. Kıbrıs Rumlarının üyeliğe kabulü Yunanistan için ikinci bir oy demektir,
21. Başvuru, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin birçok Kararını ihlal eder,
22. Üyelik sadece bir anlaşmadan sonra gündeme gelir .¹⁰²

¹⁰² İrfan Kaya Ülger ve Ertan Efeğil. **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002. ss. 492-500

KIBRIS TÜRK TARAFININ TEZLERİ ;

Prof. MENDELSON' bu olayı öncelikle hukuki yönden Garanti Antlaşmasının maddelerine göre incelemiş ve aykırı olduğu kanaatine varmıştır. Kıbrıs Cumhuriyeti'nin herhangi bir devletle, kısmen veya tamamen, siyasi veya iktisadi bir birliğe girmemek yükümlülüğü vardır. Kıbrıs Cumhuriyeti, Ada'nın herhangi bir devletle, doğrudan veya dolaylı olarak birleştirilmesine veya taksim edilmesine yol açacak bütün faaliyetleri de yasaklamak durumundadır. Kıbrıs Rum tarafının AB'ye üyeliği, bu maddeye göre değerlendirildiğinde, üyeliğin gerçekleşmesi söz konusu olamaz. Ayrıca Kıbrıs Rum Kesiminin AB'ye üye olması, doğrudan veya dolaylı olarak Yunanistan'la birleşmek anlamına gelmektedir. Bu durumda, Kıbrıs Rum tarafının AB'ye üye olması, Garanti Antlaşması'nın ihlâlüne yol açar. Türkiye, Yunanistan ve İngiltere de 1. maddedeki yükümlülükle bağlıdır ve kurulmuş olan bu düzeni devam ettirmekle yükümlüdür. AB'ye üyelik halinde, Rum tarafı ile Yunanistan arasında benzeri bir gelişme olması ve AB üyesi olmayan Türkiye'ye göre, Yunanistan ve İngiltere'nin Kıbrıs'ta daha avantajlı olması demek olacaktır.¹⁰³

KIBRIS RUM TARAFININ TEZLERİ

Rum tarafı MENDELSON' in mütalaasına karşılık, üç uluslararası hukukçu James CRAWFORD, Gerhard HAFNER ve Alain PELLET'den konuya ilişkin bilgilerini ve görüşlerini istemiştir. Yapılan araştırmadan sonra savunulan tezde "Kıbrıs Cumhuriyeti" olarak isimlendirdikleri Kıbrıs Rum tarafının, AB'nin bütün üye devletleri tarafından bağımsız bir devlet olarak tanındığını; Rum hükümetinin, Cumhuriyet'in hükümeti ve Ada'daki devleti temsil etmeye yetkili olarak kabul edildiğini belirtmişlerdir.

¹⁰³ Bahadır Bumin Özarslan, **Kıbrıs Sorunu ve Avrupa Birliği'nin Yaklaşımı**. İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık, 2007. ss 128-133

Bu hükümetin dışında herhangi bir otoritenin kabul edilmediğini, KKTC'nin sadece Türkiye tarafından tanındığını ve söz konusu bu durumun, uluslararası toplum tarafından da aynı şekilde benimsendiğini ifade etmişlerdir.

“Ortak Mütalaa'ya göre, AB üyesi devletlerden hiçbiri, tek başına, AB'nin karar alma mekanizmasında etkili olamaz veya böyle bir talepte bulunamaz.”¹⁰⁴

denmiştir. Dolayısı ile James CRAWFORD, Gerhard HAFNER ve Alain PELLET'den oluşan bu grup, temsil kabiliyetine sahip olan Rum tarafının, AB'ye katılmasının mümkün olduğunu savunmuştur. Ortak görüş olarak, Garanti Antlaşması'nın ve anayasa'nın ilgili hükümlerinin ve bu maddelerde geçen ifadelerin açık ve anlaşılır olduğunu; bu ifadelerin, Kıbrıs Rum tarafının AB'ye katılmasına engel teşkil etmeyeceğini ifade etmişlerdir. Türkiye'nin Kıbrıs Rum tarafının üyeliğine itiraz edemeyeceğini, Garanti Antlaşması'nın Türkiye tarafından ihlâl edildiğini öne sürerek, ihlâl eden tarafın itiraz edemeyeceğini, Kıbrıs Rum tarafının AB 'ye üyeliğine engel teşkil edecek herhangi bir hüküm olmadığını, yapılan itirazların geçersiz ve mesnsdi olmadığını savunmaktadır¹⁰⁵

Değerlendirme

Tarafların tezleri dikkate alınıp incelendiğinde burada tarafların yaklaşımları da önem taşımaktadır. Türk tarafının iddiaları, 1959-1960 Antlaşmalarının içeriğine, esasına ve ruhuna dayanmaktayken; Rum tarafı daha çok, bu antlaşmaların şekline ve metindeki ifadelerin basit anlamlarına, kelime oyunlarına ya da Ada'daki fiili duruma ve meydana gelmiş oldubittilere dayanmakta olduğu görülmektedir.¹⁰⁶

¹⁰⁴ Bahadır Bumin Özarlan, **Kıbrıs Sorunu ve Avrupa Birliği'nin Yaklaşımı**. İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık, 2007. ss 133-138

¹⁰⁵ Özarlan, **Kıbrıs Sorunu ve**, ss 133-138

¹⁰⁶ Özarlan, **Kıbrıs Sorunu ve,** ss 138-142

4.2) TÜRKİYE NE YAPABİLİR?

Türkiye Cumhuriyeti'ne burada çok iş düşmektedir, Kıbrıs adası için Türkiye kendi durumunu pozisyonunu ve uluslar arası platformda kendi statüsünü de yükseltecek projeler geliştirerek söz sahibi rol üstlenmelidir. Akdeniz'de ticaret'e önem vermeli, Avrupa ile Arap ülkeleri arasındaki köprü vazifesini geliştirmeli, Akdeniz'in doğusuna önem vermeli, buradaki ekonomiyi canlandırarak siyasi ve ekonomik olarak baş rolde bulunmalıdır.

Bu bölge 3 dinin doğduğu yerdir, öncelikle bu bölgede istikrar sağlanması gerekir, Bölgedeki kuralları uymak yerine bu kuralları koyan ve uygulatan ülke kimliğine bürünmesi gerekmektedir. Çünkü stratejik olarak siyasi ve jeopolitik durumu bunu gerektirmektedir. Su bakımından diğer ülkelere karşı olan üstünlüğünü hidro-politik bir yol izleyerek elini güçlendirmelidir. Üniversiteler araştırma kurumlarını Akdeniz'deki EUROMED forumuna yönlendirmeli ve burada söz sahibi olmalıdır. Müslüman-Batılı ülke kimliğiyle Akdeniz'de istikrarın sağlanmasında göz ardı edilemeyecek ve etkili bir rol oynayabilecek tek ülke Türkiye'dir.

Akdeniz'deki bu su politikası o kadar önemlidir ki su sıkıntısı tehdidini en çok yaşayan İsrail, Malta, Ürdün ve Filistin'in eğer böyle gider ve önlem alınmazsa yapılan projeksiyonlar 2025 de bu ülkelerin suyu ithal edeceklerini ve yer altı kaynaklarının yetersiz kalacağını göstermektedir. Türkiye bunu Manavgat projesi ile hayata geçirmeye çalışmış fakat farklı nedenlerden dolayı bu proje askıya alınmıştır. Bu proje böyle bir dönemde Doğu Akdeniz'de söz sahibi olabilmek için biçilmiş kaftandır, öz kaynaklarımızı doğru kullanarak fazlasını Doğu Akdeniz'de bu tip projelerde kullanmamız gelecekteki konumuz için son derece önemlidir.

Euromed su forumunun temel amacı ;

1. kuraklıkla mücadele,
2. yerel su kaynaklarının rasyonel kullanımını,
3. su talebinin miktar ve kalite yönüyle değerlendirilmesi,
4. klasik olmayan su kaynaklarının geliştirilmesi ve kullanımını

Su kullanımının konusunda yukarıda bahsi geçen İsrail, Malta, Ürdün ve Filistin'in tedbirler alarak, derin yer altı suyu, arıtılmış atık su ve arıtılmış deniz suyundan yararlanma veya su ithali gibi alternatif yöntemlerle bu sorunlarını karşılamaya çalışacakları şimdiden bilinmektedir. Dolayısı ile Türkiye bu projeksiyonda bu sorunlara çözüm yaratabilecek projeler geliştirmek ve gerçekleştirmek için önünde 15 yıl gibi bir süre vardır ve bu süreyi çok iyi kullanmalıdır.

Manavgat çayından ilk etapta KKTC'ye Boruyla içme suyu ulaştırmak ve Barış Suyu Projeleri ile bölgedeki ülkelerin bu su ihtiyacının bir bölümünü karşılamak üzere bazı atılımlar yapmıştır. Ama hayata geçirmekte başarı sağlayamamıştır.¹⁰⁷

4.3) NASIL BİR DIŞ POLİTİKA İZLEMELİ ?

Şu son 20. yy'ın sonlarına doğru dünyada o kadar büyük değişiklikler oldu ki devletler parçalandı, yeni milletler ortaya çıktı. Sovyetler bölünerek buradan çıkan yeni milletler özgürlüklerini ilan ettiler, ekonomik çöküş yaşandı, askeri dengeler alt üst oldu, komünizm ırkçılık faşizm gibi ideolojiler baş gösterdi ve bunlar gibi daha onlarca kaos'un içinde Türkiye ilk defa rahat bir nefes almıştır, Sovyet imparatorluğunun dağılması ile Karadeniz işbirliği sahasına dönüşmüştür, askeri olarak da güç dengelerinin bozulması Türkiye'yi bu dengeleri yeniden kuracak olan ve en önemlisi doğu ile batı arasındaki köprü vazifesi gören barışçıl ve arabulucu ülke pozisyonuna getirmiştir. Orta Asya'daki müslümanlarla kucaklaşmamızı sağlamıştır. Ve en önemlisi Sovyetler Birliğinden boşalan siyasi otoritenin Türkiye Cumhuriyeti tarafından doldurulması beklenmektedir. Türkiye Cumhuriyeti ilk defa bu kadar önemli bir duruma gelmiştir.¹⁰⁸

¹⁰⁷ Süleyman Koç, **Dünden Bugüne Kıbrıs sorunu ve Stratejik yaklaşımlar**. İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık, 2005. ss. 465-469

¹⁰⁸ Kamran İnan, **Dış Politika**. İstanbul: Timaş Yayınları,1999. ss. 141-143

Bütün bu değişme, gelişmeler esnasında Osmanlı'dan gelen tarihimize sahip çıkmalı ve onu hak ettiği gibi geliştirerek sürdürebilmemiz gerekmektedir. Bu yüzden hem milletçe hem de yöneticiler tarafından zihniyet değiştirerek kalıplara sokulan Türkiye Cumhuriyeti'nin riskler alarak kendine güvenmesi ve öz benliğine dönmesi sağlanmalıdır. Aktif bir dış politika, yüksek hedefler, alternatif düşünceler ve çözümler, milli menfaatleri koruyarak imkanları değerlendirmek, milli heyecanı yeniden alevlendirmeli ve yüksek hedefler koyarak bu potansiyelimizi olumlu yönde kullanmayı sağlamalıyız. Bu dinamizm iç politikayı da ateşleyerek üretime ve ithalat ihracatımıza da yansıyacak ve ekonomik olarak bugün bulunduğumuz yerden çok daha farklı ve güçlü bir yerde bulunacağız. Yeni dış politika stratejileri bizi farklı yerler taşıyacaktır.

İşte böyle bir ortamda Bazı Avrupalılar biz şunu söylemişler “Sizden başka herkes sizi büyük görüyor”. 40 yıldır sürdürdüğümüz politikalarından vazgeçmeli mentalitemizi, düşünce tarzımızı değiştirmeli, “sınırlarımızı koruyalım yeterli” politikalarından arınarak atılgan, yenilikçi menfaatlerimizi ileriye taşıyacak bu yüzyıla ayak uyduracak ve yüksek medeniyetler mertebesine ulaşmış olan ülkelerden geri kalmayacak yollar izlememiz gerekmektedir. Başımızı kaldırıp gözümüzü Ufka dikmeliyiz, çünkü çevremizde bir çok ülke bunu yıllar önce gerçekleştirmiş ve biz şu anda AB'ye girme çabası içinde onların buldukları yere ulaşmak için bir çok reform yapmak zorunda kalıyoruz. “Tutuculuk” ve “var olanı koruma” devri artık kapanmıştır, ilerleme ve gelişerek genişleme devri başlamıştır Türkiye Cumhuriyeti için.

Hesap verme, savunma durumundan çıkıp, gerektiğinde, hesap sorabilmeliyiz, Geçmişte Bazı konuları (Kuzey Irak/ Azerbaycan/ Bosna-Hersek) BM güvenlik konseyine bile götüremeyen biz, Artık izleyen konumundan çıkmalı ve bölgede lider konumuna oturacak bir millet ve devlet olduğunu AB'ye ve çevre ülkelere ispat etmeliyiz, yıllardır kabuğumuza çekilerek izlediğimiz politikaları neredeyse soru sorulduğunda cevap veren bir öğrenci konumundan sıyrılıp bu sınıfı idare eden öğretmen olamasak da, sınıf başkanı gibi birçok kişinin önünde yer alabilecek ve yönetimi ele alabilecek düzeyde olmalıyız.

“Küçük tatminlere büyük dâvaları feda etmek iyi politika değildir. Milletlerarası ilişkilerde, maliyetine bakmadan anlaşma aramak, uysallık, alicenaplık yanlış şeylerdir” Bu cümlelerin altında çok şey gizlidir, hatta bir kitap bile yazılabilir, Türkiye Cumhuriyeti hükümetleri bugüne kadar neleri feda etmiştir, neler kazanmıştır? Yazıp çizmeden, tartıp biçmeden nelere “olur” vermiştir ve imza atmıştır, Kazanımlarını hesaplayamayan hükümetler ilerde ülke menfaatlerini ve geleceklerini tehlikeye atarlar, Kıbrıs’ta da aynı şeyler söz konusudur.

En önemli ve çarpıcı olan şey şudur, Türkiye Cumhuriyeti Osmanlı’nın devamı ve gelişmiş bir parçasıdır, Unutulmamalıdır ; o kadar büyük bir soydan geliyoruz ki milli ruh ve bilinci kaybetmeden ve kim olduğumuzu hatırlayarak şu örneği göz önünde bulunduralım lütfen... Amerika kıtası, atalarımızın İstanbul’u fethinden ancak otuz yıl sonra keşfedilmiştir. İstanbul’u fethedenler büyük düşünmüş, görmüştür. Dünya tarihi bunların gerçekleştirdiği büyük olaylarla doludur. Biz bu milletin evlatları ve torunlarıyız.

Gelişen dünyada birçok problem vardır çözülmesi gereken. Ama bunlardan en önemli üçünde Türkiye farklı yollar izleyebilir ve bu yolları Türkiye’nin gelişim çerçevesinde menfaatlerimiz yönünde kullanabilir. Çevre ülkelere göre Gelecek yıllarda insan hakları üzerine daha büyük gelişmeler olacaktır, Türkiye Cumhuriyeti bu anlamda gelişme kaydedebilir ve coğrafyasında öncü ülke olabilir, Kuzey – Güney ülkelerinde ise ekonomik farklılıklar bulunmaktadır, hatta Güney ülkelerindeki yönetim rejimleri (Diktatörlük gibi) ekonomik olarak dış ülkelerle olan politikaları yüzünden kuzey ülkelerine borçlu hale gelmişler ve buradaki rejimler yüzünden gelişmeleri de kısıtlı kalmıştır. Türkiye bu ülkeler ile işbirliğine önem vererek ticaret ve ekonomik gelişmelerle kendini bu politikayla ön plana çıkarabilir. Atomizasyon hareketi diye adlandırılan olaylar zincirinde ise Globalleşme 2.Dünya savaşından sonra yerini parçalanmış devletlerin, etnik grupların ayrı ayrı davranış özerklilikler sergilemeleri, ırkçılığın destek görmesi ve bunun gibi birçok nedenden dolayı atomun parçaları gibi ayrılmalar olmuştur. İşte bu dönemde Türkiye’de elindeki potansiyelin çok altında bir durum sergilemektedir, Elinde gücü kullanmalı hareketsizlikten kurtulup aktif olarak milli menfaatlerini ön plana çıkarmalı ve enerjisini bu alanda kullanmalıdır, Bunu yapacak iradesi vardır,

önemli olan bunu kullanabilmektir. Yıllarca belki de gücümüzü kullanmaktan korktuk veya bastırıldık ; Türkiye, artık kapı çalan memleket değil kapısı çalınacak memleket olduğunu kabul etmeli, aslında bunu Türk halkı gayet iyi biliyor ama başa gelen hükümet yöneticileri aldıkları kararlardan dolayı hep başını öne eğen bir ülkeymişiz gibi lanse etmişler bizi yıllarca. Halbuki geçmişimiz şan ve başarılarla dolu. Kıbrıs meselesi taviz verilemeyecek bir konudur ve 40 yıllık yönetim şekli değiştirilerek artık kuralları Türkiye Cumhuriyeti koymalıdır.

Dünya değişirken biz yerimizde sayamayız, “Alçalan sis içinde kaybolmak değil, bulutların üstüne akarak dünya ve geleceği görmek önemlidir.” demiş bir düşünür, eğer gerçekten o eski klâsik metot ve alışkanlıklarla devam edip sisin içinde kaybolmaya mahkum edecek politikalar izliyorsa bu ülkenin siyasetine soyunan kişiler, gelecek nesillere bunun hesabını veremezler ve bu mesuliyeti de taşıyamazlar. Bu duruma gelmek için yaklaşık 300 yıl geçmiş ama bizim bekleyecek bir o kadar daha vaktimiz yok maalesef... .bu ülkeyi yönetebilecek ve dış politikada olmamız gereken yerde bizi temsil edecek kişilerin işin başına geçmesi gerekir ve bizlerde bu kişileri başa geçirmeliyiz, Artık millet uyanmalıdır. ¹⁰⁹

¹⁰⁹ Kamran İnan, **Dış Politika**. İstanbul: Timaş Yayınları,1999. ss. 141-160

4.4) SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Görüldüğü üzere milliyetçilik ve özgürlük Kıbrıs Rumları için Yunanistan'a koşulsuz şartsız bağlanmaktan başka bir şey değildir. Bu bir beyin yıkamadır, Yunanistan'ın bu yüzyılda bile ENOSİS hayallerini Kıbrıs Rumlarını da alet ederek AB üye ülkelerine farklı yollardan kabul ettirme çabasından başka bir şey değildir. Yol farklı fakat amaç aynıdır. Kıbrıs Rumlarının Kıbrıs Türkleri ile sorunsuz aynı adada yaşayan iki toplum olarak sürdürememesinin yegane nedeni Yunanistan'dır.

Akdeniz ve Orta doğuya hakim olmak isteyen ve buraları kontrol altında tutmak isteyen güçler, Yunanistan'a her zaman destek olmuşlardır, Yunanistan bu güçlerin yardımı ve desteği olmadan bir hiçtir. Kıbrıs Türklerinin "evet" 'ini almadan Kıbrıs'ın bütün olarak veya Rum bölgesi olarak AB'ye girmesi siyasal ve ahlaki bakımdan mümkün değildir. Ama Bu konuda maalesef KKTC yalnız bırakılarak Yunanistan ve AB'ni desteğiyle bu işi oldu bittiye getirmişlerdir. 2004'ün mayıs ayında GKRY ni AB üyesi yapmaları Yunanistan'ı emellerine bir adım daha yaklaştırmış ve de cesaretlendirmiştir.

Biz şu anda ilkelerine, adaletine güvendiğimiz bir AB topluluğuna adım atmaya çalışıyoruz, peki AB yasaları kendi ilkelerini, eşitlik yasalarını hiçe sayıp bir topluluğun (KKTC halkının) toprak bütünlüğünü ve hakkını bile koruyamazken nasıl olacak da kendisine üye ülkeler arasında çıkacak çeşitli sorunlara çare bulacaktır? Rumlara “Türklerle anlaşsanız da anlaşmasanız da sizi Avrupa Birliğine alacağız” demişlerdir. Böyle bir davranış tarzı da Rum tarafını anlaşmazlığa itmiştir. Avrupa Birliği Rumlara AB İçin Türk tarafı ile sorunlarını çözmesi şartını ileri sürseydi şu an bunların hiçbirini konuşmuyor olurduk.

Şimdi sıkı duralım, esas konunun ana fikri ve can alıcı noktalarından biri şudur ; GKRY AB'ye üye olduğu tarihten itibaren KKTC'ye karşı üstünlük sağlamış durumdadır, her şeyden önce AB'yi arkasına almıştır. Gelelim işin can alıcı noktasına;

Rum Yunan ikilisi Kıbrıs'ta ekonomik ve siyasi açıdan stratejik üstünlüğü ele geçirmiştir. Şimdi sıra Türk halkına karşı kışkırtmalara başvurarak adada gerginliği artırmaya kalmıştır. Sıcak çatışma ortamı yaratıp Türk askerini işgalci durumuna düşürecek yapacağı etkin propaganda ile **Avrupa ve Türkiye'yi karşı karşıya getirecektir.** Ve 1960'tan beri işgalci olarak tabir ettikleri Türk askerinin adayı terk etmesini veya etkinliğinin azaltılmasını sağlayacaktır. Bunun anlamı gayet açıktır. Rumların yeni bir saldırısı karşısında **Türkiye, Garanti Anlaşmasını teminat göstererek KKTC'ye yardıma kalkışırsa, doğrudan Yunanistan'a ve Kıbrıs'ın üye bulunduğu Avrupa Birliği'ne saldırmış addedilecektir.** Saldırının Rumlardan geleceğini düşünürsek, bunun ne mana ifade ettiğini daha iyi anlarız. Kıbrıslı Türkler'in kendilerini müdafaa haklarını da suç haline getireceklerdir. Onlar açısından "İstilayı kaldırmak" için Türklere saldırmak "Hak" olacak; bizim vatanımızın bir parçasını müdafamız meşru hükümete karşı isyan ve istilacı destekleme anlamına gelecek. Hiç olmazsa Rum bunu savunacaktır.

Peki Türkiye'nin durumunu düşünebiliyor musunuz? Sıcak savaşa mı gireceğiz AB gibi korkunç bir birleşmiş ordu bütünlüğüne karşı? Bunu göze alamıyorsak seyirci mi kalacağız kendi insanlarımız orada yok edilirken? İşte düşeyeğimiz durum bundan ibarettir ve her geçen gün sona biraz daha yaklaşıyoruz...

KKTC Türkiyesiz AB üyesi olursa bu adayı geri dönüşü olmayan bir şekilde kaybettiğimizi gösterir. Şöyle ki Yunan lobisi AB içinde güçlüdür ve AB onları küstürmemek için adada ki iki AB üyesine (nüfus ve tazminat) kendi aralarında karar veremeyeceklerinden devreye girerek Rumların lehine bir sonuç çıkaracaktır. Dengeler Rum Yönetimi lehine değişecektir. Bundan dolayı gelecekte Avrupa Birliğinin Kıbrıs'ı tek bir çatı altında birleştirme teşebbüslerinde Türkiye ve KKTC aynı kumarı tekrar oynamalıdır. Çünkü kaybettiğinde Kıbrıs politikamız iflas edecek Kıbrıs'ın tekrar kazanılması mümkün olmayacaktır.

AB'nin, İngiltere ve Yunanistan'ın 1959, 1960 Zürih ve Londra antlaşmaları hükümlerine aykırı olarak Güney Kıbrıs Rum Yönetimi ile AB'ye giriş

Antlaşması imzalamaları uluslararası hukukun ihlalidir. Böyle bir ihlal göz göre göre yapılıyor ama AB buna onay verdiği için söz konusu bile edilemiyor. Eğer AB Türkiye'yi almakta samimi ise neden Kıbrıs'ı Türkiye'den kopararak GKRY egemenliği altında bir bütün olarak üye yapmak istiyor? İşte çifte standart. İşte AB politikaları....¹⁰⁹

Kıbrıs'ın alınmasıyla AB 3 önemli kazanım elde edecektir :

- 1- Yunanistan susturulacak, Kısmi Enosis sağlanacak,
- 2- AB üyesi ile Türkiye Cumhuriyeti arasında ilerde çıkacak bir anlaşmazlık ortadan kaldırılmış olacak, Çünkü Türkiye Cumhuriyeti katılmak istediği topluluğa baş kaldıramayacaktır. Bu sadece Kıbrıs için değil Ege'deki adalar içinde geçerlidir.
- 3- Kıbrıs'ın AB'ye üyeliği ile Türkiye'ye zaten verilmek istenmeyen üyelik hakkı özel statüye dönüştürülerek, hem AB'ye girmemiz engellenmiş olacak, hem de adayı vermiş olacağız. Kıbrıs adasının AB için önemi çok büyüktür.¹¹⁰

Kıbrıs AB için şu önemli noktaları taşımaktadır :

- 1- Türk işçisi vasıtasıyla ucuz iş gücü girdisi, düşük maliyetlerle,
- 2- yüksek kâr marjına sahip malların üretildiği, elverişli nakliye giderleriyle alıcılarına aktarıldığı bir yer
- 3- İlerde tesis edilecek büyük montaj alanları ve antrepolar
- 4- Kuzey Afrika'dan Uzak Doğu'ya kadar sevkiyat kolaylığı
- 5- ikmal-bekleme rıhtımı
- 6- Petrol depolama tesisleri kurulabilir.

Bazen yapılan propagandalar, stratejiler, Bizans oyunları o kadar iyi tutuyor ki göz göre göre yanlışla sürüklenen bir toplumun bireyleri haline dönüşebiliyor insanlar..

¹⁰⁹ Süleyman Koç, **Dünden Bugüne Kıbrıs sorunu ve Stratejik yaklaşımlar**. İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık, 2005. ss. 487-500

¹¹⁰ Koç, **Dünden Bugüne.....**s. 501

Kıbrıs'ta yaşayan Türkler “Ne Rum’uz, Ne Türk’üz KIBRISLIYIZ ! ” deme gafletinde bile bulunabiliyorlar, nerden geldiklerini inkar edermişçesine.. hem de bugün o topraklar üzerinde barış ve sükunet içinde yaşıyorlarsa bunu Türkiye Cumhuriyeti silahlı kuvvetleri, parlamentosu ve halkına borçlu olarak. İşte Bazen böyle galeyana gelen topluluklar sağduyularını yitirdiklerinde yanlışa da sürüklenebiliyorlar. Türkiye Cumhuriyeti hükümetlerinde de bunu kullanmaya çalışan “Ver-Kurtuluculara da” yol açılmış oluyor... Neden bizden olduğunu kabul etmeyen bir topluluğu ve üzerinde yaşadıkları kara parçasını koruyorsunuz diye .. Yani kaleyi içerden fetih etmeye çalışanlar bunlar. ¹¹¹

Türkiye Cumhuriyeti bütün üstüne düşen vazifeleri yerine getirirse dahi AB'nin bu konudaki artık tutumu anlaşılmalıdır, Hiçbir toplantı veya demeçte net bir yeşil ışık yakılmamıştır. Bu yüzden önce “Kıbrıs meselesi” diye diretilmesi anlamsızdır, velev ki %1 olarak alınacak dahi olsak Kıbrıs vazgeçilebilecek bir kara parçası değildir, burası Türkiye Cumhuriyeti için çok büyük önem arz etmektedir. Bu konuda her ne olursa olsun Taviz verilemez, bu konuda taviz verelim diyenler AB nin ve Avrupa ülkelerinin isteklerinin bununla sınırlı kalacağını düşünüyorlarsa çok yanılıyorlar demektir. ¹¹²

Kıbrıs'ın AB'ye Türkiyesiz girmesi başlı başına intihardır. Çünkü tek başına kalacaktır. Türkiye'den ayrılıp AB normlarına göre yaşamayı seçmiş olacaktır ki bunun da getireceği sonuçlar çok acı ve Kıbrıs'ı 1974 barış hareketi öncesine götüren bir sonuca doğru itecektir. Yani kaşıkla verip kepçeyle alacaktır AB.. Bu yüzden KKTC ve Türkiye Cumhuriyeti bu bağlamda beraber hareket etmelidirler. Özellikle AB'ye üyelik konusunda... Bu durumda KKTC ile Türkiye'nin yapması gereken şey, Kıbrıs Türk kesiminin AB'ye üyelik sürecini Türkiye'nin üyelik süreci ile ilişkilendirmektir. ¹¹³

¹¹¹ Süleyman Koç, **Dünden Bugüne Kıbrıs sorunu ve Stratejik yaklaşımlar**. İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık, 2005. ss. 502-503

¹¹² Enver Bozkurt, ve Havva Demirel, **Birleşmiş Milletler ve Avrupa Birliği kapsamında Kıbrıs Sorunu**. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım, 2006 ss. 233-234

¹¹³ Bozkurt, **Birleşmiş Milletler**.....ss. 235-236

İlginç olan AB, kendi koyduğu kuralları ve hukuku üstünlüğünü kullanarak kendi istediği ve tasvip ettiği ülkelerin yararına, hukuk kurallarını yıksa da aykırıda olsa kullanabilmektedir. Bu aşamada aklımıza şu soru gelmiyor mu acaba? AB üyeliği, Türk Milleti için gerçekçi ve yerinde bir hedef midir?

Hiç bir çıkarımız olmadan dibe çekilmeye çalışıyoruz, diğer ülkelere tanınan hakların hiçbiri tanınmadığı gibi daha zorlaştırılmış şartlarla karşı karşıya kalıyoruz. Olumlu olan AB üyesi olunması için gerekli olan şartları yerine getirsek bu reformları gerçekleştiresek kağıt üzerinde AB üyesi olmasak bu da bizi geliştirmiş ve medeniyetler seviyesine getirmiş olmayacak mı?

Sonuç olarak ; AB üyelik sürecinde “Kıbrıs Sorunu” diye bir sorun yoktur. En azından bizim için Türkiye Cumhuriyeti için yoktur. Bu Yunanistan’ın AB’ yi de kullanarak yukarıda da bahsettiğimiz nedenlerden dolayı onlarca yıllık hayallerini kabul ettirebilmelerini haklı bir platforma oturtarak Türkiye Cumhuriyeti’nin kendi iradesi ve isteğiyle ada’dan vazgeçmesini sağlamak için oynanmaya çalışılan tehlikeli, gereksiz ve AB’nin güvenilirliğini kökten sarsan bir durumla Türkiye Cumhuriyeti’nin karşısına getirmekten başka hiçbir şey değildir, Ne Türkiye Cumhuriyeti’nin ekonomik durumuyla ne de çevre ülkelerle ilgili bir anlaşmazlık hakkında olan bir olgu değildir. Bu ülke çok Bizans oyunu görmüştür ve sonucu Konstantinopolis olan İstanbul’dur. Biz Türkiye Cumhuriyeti olarak belki hantal idare ediliyoruz belki yeniliklere siyasi ve politik olarak AB ülkeleri gibi çok çabuk ayak uyduramıyor olabiliriz, bu da bizim yumuşak karnımız. Ama unutulmamalıdır ki bahsi geçen yer Türk vatandaşları ile dolu olan ve yıllarca Osmanlı yönetiminde kalan bir adadır. Ve üzerinde bir cumhuriyetle yönetilen topluluk vardır. Bir devlet vardır, başka ülkeler tarafından tanınsa da tanınmasa da... Ve Türkiye Cumhuriyeti bu parçasını üye olabilmek adına ne bir başka yönetimin boyunduruğu altına sokar, ne tek başına bırakır, ne de “Verir kurtulur” Bunu düşleyen ülkeler, şahıslar, yöneticiler, bürokratlar, AB yanlıları varsa daha çok beklerler. Bu ülkenin bir karış toprağı bile satılık değildir, parayla pulla bunun değeri ölçülemez. Bizim en azından atalarımıza karşı bir ahde vefa borcumuz vardır,

Kurtuluş savaşında kazanılan ve bugün yatağımızda rahat uyuyabiliyorsak o insanlar hayatlarını zamansız ve gelecek nesiller için feda ettiklerinden dolayıdır. Bir üyelik için bu topraklardan vazgeçme gibi bir vebali hem de alınacağımız garanti bile olmayan bir birlik için bu yükü hiçbir şahıs, hükümet taşıyamaz. Kıbrıs önemli bir adadır. Geleceğin mihenk noktalarındandır. Kanımızla sulanan bu toprakları elden avuçtan çıkarmak o kadar kolay değildir. Olmamamıdır. Türkiye Cumhuriyeti halkı sağduyuludur. Buna asla ve kata izin vermeyecektir. Kıbrıs önce KKTC'nin sonra Türkiye Cumhuriyeti'nindir ve öyle kalmalıdır.

-----o O o-----

KAYNAKÇA

- 1-) Bozkurt, Enver ve Demirel, Havva. **Birleşmiş Milletler ve Avrupa Birliği kapsamında Kıbrıs Sorunu**.Ankara: Nobel Yayın Dağıtım, 2006
- 2-) Engin, Aydın. Ve diğerleri **Kıbrıs ve Geleceği**. Ekonomi-Politik bir Tartışma. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım, 2004.
- 3-) Fırat, Melek M. **1960-71 Arası Türk Dış Politikası ve Kıbrıs sorunu**. Ankara: Siyasal Kitapevi,1997.
- 4-) Güler, Ali; **Dünden Bugüne Yunan-Rum Terörü**, Ocak Yayınlan, Ankara 1999.
- 5-) Hakkı, Murat Metin. **Kıbrıs Çıkmazı**. İstanbul: Emre Yayınları,2006.
- 6-) İnan, Kamran. **Dış Politika**. İstanbul: Timaş Yayınları,1999.
- 7-) Koç, Süleyman. **Dünden Bugüne Kıbrıs sorunu ve Stratejik yaklaşımlar**. İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık, 2005.
- 8-) Manisalı, Erol. **Avrupa Kıskaçında Kıbrıs**. İstanbul: Derin Yayınları,2003.
- 9-) Manisalı, Erol. **Dünden Bugüne Kıbrıs**. İstanbul: Gündoğan Yayınları,2003.
- 10-) Olgun, Aydın. **Dünden Bugüne Kıbrıs sorunu**. İstanbul: Kastaş Yayınevi,1999.
- 11-) Özarslan, Bahadır Bumin. **Kıbrıs Sorunu ve Avrupa Birliği'nin Yaklaşımı**. İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık, 2007.
- 12-) Somçağ, Selim. **AB, Kıbrıs Ermenistan**, Bir Teslimiyet Güncesi. İstanbul: İkibinaltı(2006) Yayınevi, 2006.
- 12-) Şimşir, N Bilal. **AB, AKP ve Kıbrıs** . Araştırma Ankara: Bilgi Yayınevi, 2003.
- 13-)Toluner Sevin, **Kıbrıs uyumsuzluğu ve Milletlerarası hukuk**, İstanbul : Fakülteler Matbaası 1977.
- 14-) Ülger, İrfan Kaya ve Efeğil, Ertan. **AB ve Kıbrıs Bugünü ve Geleceği**. İstanbul: Gündoğan Yayınları, 2002

EKLER -1-
-KOFİ ANNAN PLANI ÇERÇEVE BELGESİ-

Bizler, Kıbrıslı Rumlar ve Kıbrıslı Türkler'in demokratik olarak seçilmiş liderleri Birleşmiş Milletler Genel Sekreterinin himayelerinde yürütülen ve her bir tarafın bir diğ erinin siyasi eşiti olarak sadece kendisini temsil ettiği ve başkasını temsil etmediği görüşmeleri müteakip ekteki [...] 2003 tarihli Kuruluş Antlaşmasını 25 Mart 2003'e kadar ortaklaşa mutabık kalacağımız değişiklikler dahil olmak üzere ilişik ve ekleri ile birlikte onay için ayrı ve eşzamanlı 30 Mart 2003'te referandumlara sunmaya karar verdik, özellikle,

(i) Halen yürütülmekte olan bayrak ve marş yarışmaları prosedürüne uygun olarak seçilmiş olan Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti bayrağı ve marşı,

(ii) Teknik komiteler tarafından müzakere edilen Federal Yasalar, İşbirliği Anlaşmaları, Birleşik Kıbrıs Cumhuriyetini bağlayıcı olan Uluslararası Anlaşmalar Listesi ve Anayasa nitelikli Yasaların metinleri,

(iii) Özellikle geçici Yüksek Mahkeme'ye ve Merkez Bankası geçici Yönetim Kuruluna gösterilen adaylar ile ilgili olarak, Aşağıdaki maddeleri içeren Taslak Kuruluş Antlaşması ile uyumlu Oluşturucu Devlet Anayasası ile birlikte ilişkilerin 25 Mart 2003'e kadar (veya atananlarla ilgili olarak 10 Mart 2003) tamamlanmaması halinde ilişkilerin tamamlanabilmesi için Birleşmiş Milletler Genel Sekreterinin vazgeçilmez önerileri ile birlikte;

(i) "kabul edilen ve bir hüküm gereği referanduma sunulan Oluşturucu Devlet yasaları, bu Anayasa ve Kuruluş Antlaşması ile birlikte, Kuruluş Antlaşmasının yürürlüğe girdiği tarihten itibaren, söz konusu Oluşturucu Devlette, Kuruluş Antlaşması ve Oluşturucu Devlet Anayasasına uyumlu hale gelmesi için yapılacak gerekli değişiklikler ile birlikte uygulanacaktır.

(ii) Kuruluş Antlaşması veya bu Anayasanın herhangi bir hükmüyle çelişen veya buna aykırı olan herhangi bir yasanın herhangi bir hükmü yürürlükte olmaya devam etmeyecektir.

(iii) Yukarıdaki paragraflarda yer alan "değişiklik" tanımı, yasa değişikliğini, kabulünü veya yürürlükten kaldırılmasını içerir. Söz konusu yasaların her bir oluşturucu devletin mevzuatı olacağını belirten bir hükmü, aşağıdaki soruyu sorarak:

Tüm ekleri ile Kuruluş Antlaşmasını bunun yanı sıra Kıbrıs Rum/Kıbrıs Türk Oluşturucu Devletleri Anayasalarını ve bununla yürürlüğe konacak hükümleri ve Kıbrıs'ın Avrupa Birliğine birleşmiş olarak katılacağı yeni bir düzenin oluşmasını onaylıyor musunuz? Evet/Hayır" ve bu Belgenin ekinde belirtildiği üzere Güvenlik Konseyini kararlar alması için Birleşmiş Milletler Genel Sekreterini talepte bulunmaya davet ederiz."

"Bizler Avrupa Komisyonunun uluslararası başışçılar konferansı düzenleme yönündeki istekliliğini ve uluslararası topluluğun tam desteğinin sağlanması yönündeki talebini memnuniyetle karşılıyoruz.

2003 yılının [] ayının, [] gününde, [T da imzalanmış, İngilizce olarak dört kopya halinde hazırlanmıştır.⁷⁴

İmza
Kıbrıs Rum tarafı için

imza
Kıbrıs Türk tarafı için